

www.e-rara.ch

Strabōnos Peri tēs Geōgraphias Biblia IZ

Strabo

Basileae, An. 1549 Mense Augusto

Universitätsbibliothek Basel

Persistent Link: <https://doi.org/10.3931/e-rara-104227>

[Liber Decimustertius]

www.e-rara.ch

Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelnformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

φασί δὲ καὶ δίκας εἶναι τῶν μακρῶν ποταμῶν μετα-
 φέροντι τὰς χώρας ὅταν ποδικροδῶσι οἱ
 ἀγκῶνδον. ἀλόντῳ ἢ τὰς ζυμίας ἐκ τῶν πορ-
 θμικῶν δαλνέδων τελευτῶν. μεταξὺ δὲ τῶν λαο-
 δικείας καὶ τῶν καρῶν, ἰσὸν δὲ μίλιον καὶ
 ρου καλοῦ μίλιον, τιμῶν μίλιον ἀφιστολόγως. συ-
 νήσῃ δὲ καὶ ἡμῶν διδασκαλεῖον ἡροφί-
 λιον ἰατρῶν μέγα ὑπὸ Ζεύξειδῳ. καὶ μετὰ
 ταῦτα ἀλεξανδρῶν, τῶν Φιλαλήθους. καὶ δὲ
 τῶν ἰατρῶν πατέρων τῶν ἡμετέρων γὰρ συμύ-
 νη, τὸ τῶν ἑρασιστρατίων ὑπὸ ἰεσιπποῦ δὲ
 ἔχῃ ὁμοίως τι συμβαίνει. λέγεται δὲ πῖνα φύ-
 λα φρύγια ὁ δίαμῶν δισκνύμινα ὡς τῶν οἱ βε-
 ρέκωντῳ. καὶ ἀλκμῶν λέγει,
 φρύγιον ἡνυλισε μέλι τὸ λειβεῖσιον.

Καὶ βοιωτῶν λέγειται ὑπερβύσιον ἔχον
 ὀλεθρίους ἀρφορας, ἀλλ' ὅτ' ἔχει δισκνύμινα.
 οἱ δὲ ἄλλοι ποιῶντες οὕτω λέγονται. αἰγύ-
 λῳ δὲ συγγῆ ἢ τῆ νιοβῆ. φησὶ γὰρ, ἐκέννη
 μνηστέου τῶν ποδῶν τάνταλον.
 οἷς ἐν ἰδαίῳ πύργῳ δῖος παρῶν βωμῶν ὄντι.
 Καὶ πάλιν,
 Σίπυλον ἰδαίαν ἀναχθῶνα.
 Καὶ ὁ τάνταλον λέγει,
 Σπέριον ἀραυρῶν δῶδεχ' ἡμῶν ὄδῳ.
 Βορέκωντα χῶρον, γῆν' ἀδρασεῖας ἔδῳ.
 ἰδῶν τε μνηστέουσι, καὶ βρυχίμασιν ἔρπον-
 σι μύλων.
 Ρῶν δὲ ἔρεχθῶν τῶν δῶν.

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΟΓΡΑ-
 Φικῶν βιβλίου τρισκαιδέκατου.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Τὸ τρισκαιδέκατον μέρος τῆς ἀσίας, τὸ ἀπὸ τῆς
 προποντιδῆς κατὰ τὴν ἀπὸ τῆς λυγίας ἀρχομένην, καὶ
 ἐφεξῆς τὴν αὐτὴν παραλίαν πᾶσαν, καὶ εἰς τὴν νῆσον
 τῶν ἀρξοῶν, ἡγεμονίαν ἢ μάστιγα τῆς τρωῖας εἰς ἡρῶν, καὶ
 διὰ τὴν ἰσθμὸν αὐτῆς, καὶ πολλοὺς ἄλλους ἐν τῇ ἀσίᾳ.

ἔχει μὲν δέντρον ἀφωρί-
 δῳ τὰ ποδῶν τῆς φρυγίας.
 ἐπανιόντων ἢ πάλιν ἠδὲ
 τὴν προποντιδα, καὶ
 τὴν ἐφεξῆς τῶν ἀσίπῳ
 παραλίῳ, τὴν αὐτὴν
 τῆς ποδοδίας τῆς ἀρξοῶν. ἐστὶ δὲ
 τρωῶν πρώτη τῆς παραλίας ταύτης, ἢς τὸ
 πολυδρῦλλον καὶ πῶρ ἐν ἐρῆμοις, ὅτι ἐν
 ἐρημίᾳ ἀφ' ἡμῶν, ὁμοῦς πολυλογίαν ὁ τὴν
 τυχεῶν πρὸς τῆ γραφῆ. πῶς δὲ συγγνώμης δέει καὶ παρακλήσεως, ὅπως τὴν αἰτίαν τῶ μῆκος
 μὴ ἡμῶν μάλλον ἀκρίβειαν οἱ ἐν τυχεῶν, ἢ τοῖς σφόδρα ποδῶσι τὴν ἐνδοξῶν, καὶ πικραδῶν

Dicunt poenam esse, si quis locum Maandro
 permuet, fluminis angulos circūferiendo, qui
 deprehensi fuerint, damnū exportatoris ue-
 stigalibus perfoluunt. Inter Laodicenam atq;
 Caruram templum est mensis Cari appellatum
 in maxima ueneratione, atate nostra maxima
 medicorum schola, ibi à Zeuxide cōstructa est,
 & postea ab Alexandro Philaethe, quemad-
 modum tempore patrum nostrorum Erasistra-
 tiorum schola Smyrnæ ab Icesio. Nunc nihil ta-
 le fit. Nominantur praterea quædam Phrygiæ
 nationes, quæ nunc nusquam extant, quemad-
 modum Berecyntes; unde Alcman dicit,
 Phrygium Cerbesiumq; cecinit modum.

Et fossa quædam Cerbesia dicitur, quæ per-
 niciosas exhalationes habet, quæ quidē osten-
 ditur, homines uero nō amplius Cerbesii dicū-
 tur. Æschyl' hæc in Niobe confundit. Illa enim
 recordari se ait sociorum Tantalī:
 Quis in Idæo saxo Iouis patrij ara est. Item,
 Sipylo Idæā per humū. Tantalus quoq; dicitur
 Sero arua, duodecim dierum iter,
 Berecynthiæ loca, ubi Adrastræ solum
 Idæq; totum rugitu atq; mugitibus sonat.

STRABONIS GEOGRAPHI-
 corum Liber decimustertius.

ARGUMENTVM.

Tertiusdecimus liber Asiæ, reliqua Propontidis conti-
 net, inferius à Cyzico incipiens, & totam deinceps conse-
 quentē oram, & siquæ insule insunt, præsertim circa Troiā
 (quanquam deserta sit) propter loci claritatem, & uulgatā
 belli famam immoratur.

Actenus de Phrygia defini-
 tum sit, nunc in Propontidem
 redeuntes, & in orā que post
 Æsapum est, eundem pera-
 grationis ordinem seruemus.
 Huius oræ prima est Troas,
 fama quidem percelebris, quæ quanquam di-
 ruta sit ac deserta, plurima tamen de ea sunt di-
 cenda, licet non quæcunq;, sed ad hæc exhor-
 tatione, & uenia opus est, ut qui nos legerint,
 non magis nobis causam prolixitatis tribu-
 ant, quàm ijs qui res antiquas & claras nosse

cupiunt. Quam prolixitatem tum Græcorum & Barbarorū multitudo auget, qui regionem hanc incoluerunt, tum scriptores qui eisdem de rebus non eadem perscribere, quorum in primis est Homerus, qui de multis coniectandi causam præbet. Opus est itaq; ut & huius & aliorū dicta transigamus, si prius locorum naturam summam describerimus. Nam à Cyzicena regione, & locis Æsopo & Granico uicinis usq; Abydum, & Sestum, Propontidis orā esse contingit. Ex Abydo uero Lectum usq; & Ilij & Tenedi & Troianæ Alexādriz regionē. His omnibus Ida imminet, Lectū usq; descendens, à quo usq; in Caicum flumen est Affus & Adramittum, & Atarneus, & Pitana, & Elaiticus sinus, quibus omnibus Lesbiorū insula ex aduerso confurgit, deinde Cumanus ager usq; ad Hermum & Phocenses, quod Ionice initium est, & Æolidis terminus. Quæ loca cum huiusmodi sint, poeta dicit Troianos præcipue ab Æsopo & ea regione, quæ nunc Cyzicena est, imperasse usq; ad Caicum flumē, per principatus in octo uel nouem partes diuisos. Cæterorum uero multitudo, qui auxiliū tulere, inter socios annumeratur. At posteriores illorum fines dicunt, & uarijs nominib; partitiones multas faciunt. Sed maxime Græcorum coloniz dicendi copiam præbuerunt. Ionia uero non multum, cum à Troade plurimum absit. Æolis autem omnino, per totam enim dispersa est à Cyziceno agro usq; ad Caicum, & plus etiam regionis occupauit, inter Caicum atque Hermum. Quatuor enim seculis Æoliā coloniam Ionica dicunt antiquiorem, moras enim & longiora tempora suscepisse, atq; Orestem classi imperasse, quo in Arcadia mortuo, Pentilum eius filium successisse, & usque in Thraciam processisse annis sexaginta post Troiam, quo tempore Heraclidæ in Peloponnesum redierunt. Deinde Archelaum illius filium cum Æolica classe circa Dascylium traiecisse, in eam quæ nunc Cyzicena nominatur. Graum uero filium eius iuniorem usq; ad Granicum flumē progressum, & meliore apparatu cum maiore exercitus parte in Lesbum transmisisse atq; ea occupasse. Cleuam Dori filium, & Malaum, qui & ipsi ab Agamemnone profecti erant, eodem tempore exercitū contraxisse, quo Pentilum, sed Pethili classē transitū ex Thracia in

γνώσῃ. πρὸς λαμβάνει δὲ τῶν μῆκει καὶ τῶν πλῆθῳ τῶν ἐποικισάντων τὴν χώραν ἑλλήνων τε καὶ βαρβάρων, καὶ οἱ συγγραφῆς οὐχὶ τὰ αὐτὰ γράφοντες ποδὶ τῶν αὐτῶν. οὐ δὲ σαφῶς πάντα, ὡς ἐν τοῖς πρώτοις δὴν ὄμνησιν, εἰκάζει ποδὶ τῶν πλείων παρέχων. δὲ δὲ καὶ τὰ τοῦτου διατῶν, καὶ τὰ τῶν ἄλλων. ὑπογράφουτας πρότερον ἐν κεφαλῶν τῶν τῶν τόπων φύσιν. ἀπὸ δὲ τῆς κυκλικῆς καὶ τῶν ποδὶ αἰσιπὸν τόπων, καὶ γρανικὸν μέχρι ἀβύδου, καὶ σισοῦ τῶν τῆς πρὸς ποντίου παραλίω εἰν συμβαίνει, ἀπὸ δὲ ἀβύδου μέχρι λεκτῶ, τὰ ποδὶ ἰλιου, καὶ τένηςδου καὶ ἀλεξάνδρου τῶν προάδων, πάντων δὲ τούτων ὑπέρεκειται ἡ ἰδία τοῦ οὐρῶν, μέχρι λεκτοῦ καὶ δῆκουσα, ἀπὸ δὲ λεκτῶ μέχρι καίκου ποταμοῦ καὶ τῶν κανῶν λεγαμένων, ἐστὶ τὰ ποδὶ ἄσπυ, καὶ ἀτραμύθου, καὶ ἀταρνεία καὶ πιτάνου, καὶ τὸν ἐλαίτηκὸν κόλπον, οἷς ὡσπυ ἀντιπαρῆκε ἡ τῶν λεσβίων νῆσος. εἰ δὲ εἴς τὰ ποδὶ λυμῶν, μέχρι ἔρμου καὶ φωκίας, ἢ πρὸς ἀρχὴν μὲν τῆς ἰωνίας οὐδὲ, ὡς εἶρας δὲ τῆς αἰολίδος. τοῖσιν δὲ τῶν τόπων ὄντων, ὁ μὲν ποιητὴς, ἀπὸ τῶν ποδὶ αἰσιπὸν τόπων, καὶ τῶν ποδὶ τῶν νῶν κυκλικῶν χώραν, ὑπογράφουτας μολιστὰ ὅς τρωάδας ἀρξαι, μέχρι τοῦ καίκου ποταμοῦ διερμυλίους καὶ δωσασίας εἰς ἀντὶν μολιδας, ἢ καὶ γυνεία. τὸ δὲ τῶν ἄλλων ὑπερῶν πλῆθῳ, ἐν τοῖς συμμοχοῖς διασπείνεται. οἱ δὲ ὑσδροῦ ὅς ὅρος αὐτῶν λέγουσι, καὶ τοῖς ὀνομασι γῶνται διηλλαγμένως, αἰρέσεις νεμον τὸν πλείους. μολιστὰ ἢ αἰ τῶν ἑλλήνων ἀρηνία παρεχέουσι λόγον. ἢ ἦσαν μὲν ἡ ἰωνική, πλείονι γὰρ διέσκει τῆς τρωάδος. ἢ δὲ τῶν αἰολέων παντάπασι, καὶ ὄλλω γὰρ ἐσκηδωδὴ ἀπὸ τῆς κυκλικῆς μέχρι τοῦ καίκου, καὶ ἐπέλαβον ἐπὶ πλείον τῶν μεταξὺ τοῦ καίκου καὶ τοῦ ἔρμου ποταμοῦ. τέ τρωάσι γὰρ διηγερέας πρεσβυτέρων φασὶ τῆς αἰολικῆς ἀρηνία καὶ τῆς ἰωνικῆς. διαφίβας δὲ λαβῆναι χρόνος μακροτέρως, ὅρῃσιν ἄλλο γὰρ ἀρξαι τὸ σόλο. τότε δὲ ἐν ἀρκαδία τελευτήσαντες ἦσαν βίον, διαδέξαδων τὸν ἦον αὐτῶν ὡφίλοισιν, καὶ πτωλεθῆν μέχρι θεολικῆς, ἐξήκοντα ἐπίσσι τῶν τρωϊκῶν ὑσδροῦ, ὡς αὐτῶν τῆς ἦον κληδῶν εἰς πελοπόννησον κἀθοδῶν. εἰτὲ ἀρχέλαον ἦον ἐκείνο πδραιῶσαι τὸν αἰολικὸν κόλπον, εἰς τῶν νῶν κυκλικῶν τῶν ποδὶ τῶν διασπυλιον. γρῶν ἢ τῶν ἦον τότε τῶν νῶν τῶν πτωλεθῆν πδραιῶσαι τὸ πλείον τῶν στραλιῶν εἰς ἰεσθον. εἰτὲ στραλιῶν ἢ τῶν αὐτῶν χρόνῳ καὶ ὄν τῶν ὡφίλοισιν, ἀλλὰ τῶν τῶν ὡφίλοισιν σόλο φθλυῶν πδραιῶσιν εἰς τῶν

θόντα μέχρι τῶν γρανικῶν ποταμῶν, ὅς πρὸς κδουασμῆν ἀμειν) κατὰ χεῖρ αὐτῶν. ἀλλ' οὐκ ἢ τῶν δῶρον, ὅς μαλακῶν, ὅς αὐτῶν ἀρῶντος ὄντας ἀγαμέμνον, στυαγαγῆν ἢ τῶν στραλιῶν ἢ τῶν αὐτῶν χρόνῳ καὶ ὄν τῶν ὡφίλοισιν, ἀλλὰ τῶν τῶν ὡφίλοισιν σόλο φθλυῶν πδραιῶσιν εἰς τῶν

εις τὴν αἰσίαν, τὸν δὲ ποδὶ τὴν λοκρίδα,
καὶ τὸ φρικίον ὄρεθ' Ἰστρίφαι πολὺν χρό-
νον, ὕψους δὲ ἑβάντας λιπίσαι τὴν λυ-
κίω, τὴν φρικωνίδα ληθῆσαι ἀπὸ τῆς Ἰσπε-
κῆ ὄρεος, τῶν αἰολέων τοίνυν καὶ ὄλλω σκε-
λαδόντων τὴν χώραν, ἢ ἔραμνεν ὑπὸ τῷ
ποικίτῳ λέγειται τρωϊκῶ, οἱ δ' ὕψους οἱ
μὲν, πᾶσαι αἰολίδα πρὸς αἰολίους, οἱ ἕ, ἢ,
μῆρθ', καὶ τρωϊκῶ, οἱ μὲν, ὄλλω, οἱ δὲ, μῆρθ'
αὐτῆς, ὅθεν ὄλλω ἀλλήλοισι ὁμολογουῦντος,
ἔθους γὰρ ὑπὸ τῶν κατὰ τὴν πεποντίαδα
τόπων, ὁ μὲν ὁμηροῦ ἀπὸ τῆς αἰσίου τὴν
ἀρχὴν ποιεῖται τῆς τρωϊκῆς. Ἰδὲ δὲ δὲ,
ἀπὸ κριάτου, καὶ ἀρτάκης, τὸ ἐν τῇ λυζι-
κίω ἡνίσθη χωρὶς αὐτοῦροντοῦ ἔρ' ὑπερ-
πα, συσέλλω ἐπ' ἑλατήριον τὸ ὄρεος. Δια-
μῆκος δ' ἐπὶ μᾶλλον συσέλλει ἀπὸ παρίου.
καὶ γὰρ οὗτ' ἔστι μὲν ἕως λεκτοῦ πρὸς ἄλλοι.
καὶ δ' ἄλλως χάρων δ' ὁ λαμψακίως, Ἰα-
κτίους ἄλλους ἀφαιρῆσαι ἑκείνης ἀπὸ τρω-
κτίου ἀρχομένου. τοσοῦτοι γὰρ εἰσι ἀπὸ
παρίου εἰς τρωϊκίον, ἕως μὲν τοῦ ἀδραμυ-
τίου πρόσσι, σκύλαξ δὲ ὁ καρναυδὲς ἀπὸ
ἀβύδου ἀρχεται, ὁμοίως δὲ τὴν αἰολίδα, ἔ-
φορθ' μὲν λέγει ἀπὸ ἀβύδου μέχρι λυκίης.
ἄλλοι δ' ἄλλως, τοπογραφῆς δὲ μάστιχα τὴν
ὄντως λεγομένην τρωϊκῶν, ἢ τῆς ἰδίας διείσι,
ὄρεος ὑψηλῆς, ἐλὲ ποντος πρὸς διείσι, ἔτ' ἰαυ-
τὴν δάλαθῆν, μικρὰ δ' ὑπερσφραγῆς, ἔτ' πρὸς
ἀρτάκης, ἔτ' τὴν ταύτην παραλίαν, ἐστὶ δὲ αὐτῆ
μὲν τῆς πεποντίας ἀπὸ τῶν ποδῶν ἀβη-
δου ἐστὶν ὑπὸ τῶν αἰσίου, καὶ τὴν κυζικη-
νίω, ἢ δ' ἑσπέρια δάλαθῆν, ὅ, τε ἐλλήσπον-
τος ἐστὶν, ἐν ᾧ καὶ τὸ αἰγαῖον πέλαγος,
πολλοὺς δ' ἔχουσι πρόποδας ἡδὴ ἔστω
λεπτοδράκτου οὐσα τὸ χῆμα, ἐχάτοις ἀφο-
ρίξει τῶν ποδῶν τῆς ζελίαν ἀκρωτη-
ρίω, ἔτ' ἡ καλαμίνω λεκίω τῶν Ἰελεδύτων π-
εἰς τῆς μισοταίων μικρὸν ὑπερσφραγῆς, ἔτ' ἡ
λεκίω ἐστὶν νῦν ἢ ζελία τῆς λυζικίω, τὸ ἕ λε-
κίω εἰς τὸ πέλαγος καθήκει τὸ αἰγαῖον, ἐν πρῶτῳ
πλῶ λέγει ἡ βίβλος ἐκ τῆς γενέσεως πλέσσει εἰς λέσβον,
ἰδίω δ' ἰκάν) πολυπίδακα μετέρα θηρῶν,
λεκτόν δὲ πρῶτον λίπε τῆς ἄλα ὑπνος. καὶ,
ἢ ἡρα τοῖς ἰσπῶν. οἰκίως, τ' ποικίτ' φράζον-
τος τὸ λεκτόν, ἔτ' γὰρ ὅτι τῆς ἰδίας ἐστὶ τὸ λεκτόν,
ἔτ' δὲ τὸ πρῶτον ἀπόθεσις ἐν θαλάσῃ αὐτῆ
βίβλος ἔτ' ἰδίω αὐτῶν, εἰρηκῶν ὄρθως, ἔτ' τὸ
πολυπίδακ). ἐν δὲ ὄρατ) γὰρ ἰσπῶν τα μάστιχα τὸ ὄρεθ'. Διαλὸς ἕ τὸ πλῆθος τῆς ποταμῶν ὄρεθ' ἀπὸ ἰδίων
ὄρεων ἄλα δὲ πρὸς ἑσπέρια, ἔτ' ἡ πρῶτος τε, ἔτ' οἱ ἐξῆς, ὅς ἐκείν' εἰρηκε. ἔτ' ἡμῖν νῦν πάρεστιν ὄρατ). ἔτ' δὲ
πρὸς ὄρατ) ἔτ' ἡ πρῶτος ἐφ' ἑκατέρω ὄρατ) τὸ λεκτόν, ἔτ' ἡ ζελίαν οἰκίως τῶν ἡ τῆς ἀκρωτηρίων, ἀφο-
ρίξει γὰρ γὰρ ἀκρῶν τῶν. καὶ γὰρ νῦν γὰρ γὰρ ἐν τοῖς αὐτῶν μέρει τῆς ἰδίας δάκνυται τόπος, ἐν
ἢ ταῦν νῦν γὰρ γὰρ πόλις αἰολική, ἐν τῆς ἢ γὰρ τῆς ζελίας, ἔτ' ἡ λεκίω, πρῶτον ἐστὶν ἀπὸ τῆς τρωϊκῆς

Asia anticipasse. Hos uero circa Locrensē agrū
& Phriciū montē multū tēporis cōtriuisse, po-
stea trāsgressos Cumū cōdidisse, quę Phriconia
à Locrorū mōte dicta est. Sed cū Æoles disper-
si essent per totā regionē, quā diximus à poeta
Troianam appellari, quidam ex posterioribus
totā Æolida uocauerunt, quidā partē & Troiā,
aliῆ totā, aliῆ partē eius, quo fit, ut nihil omnino
inter se cōueniant. Mox enim in locis Propon-
tidis Homerus ab Æsapo Troadis initiū facit.
Eudoxus iam eā contrahit, à Priapo incipiens,
& Artaca, qui locus in Cyzicenorū insula sit⁹,
aduersus Priapū confurgit. Damastes magis eā
cōtrahit à Pario initiū faciens, nā is Lectū usq;
progreditur, aliῆ uero aliter. Charō Lāpsacenus
aliā 300. stad. adimit, à Practio incipiens, nā to-
tidē Practiū abest à Pario, atq; Adramyttiū usq;
pgredit. Scylax Caryādeus ab Abydo incipit.
Eodē modo etiā Æolida, Ephorus dicit, ex A-
bydo Cumā usq;, aliῆ uero aliter. Sed Idæ situs
pulcherrime describit eam, quæ uero Troia di-
citur, qui mons altissimus est, & ad occidentem
spectat, & mare quod ibi est, paululū ad septē-
trionē atq; orā eā cōuersus. Ea ab āgustij's Aby-
di usq; ad Æsapū, & Cyzicenū agrū ad Propō-
tidē pertinet. Occidētale autē mare est Helle-spō-
tus, in quo Ægæū pelagus est. Ida cū multipes
sit, in Scolopēdre modū his ultimis terminat, p-
mōtorio quod circa Zeliā est, & eo quod Le-
ctū appellatur, quorū alterū finit in mediterrā-
neā paulo supra Cyzicenū agrū (nā nūc Zelia
Cyzicenorū est) Lectū uero in Ægæū pelag⁹ de-
scēdit, in pternauigatiōe sitū, q̄ in Lesbū fit: ut,
Venimus in plenam uenatu, & fontib⁹ Idam,
Lectō ubi primū egressi, maria alta relinquit. *Iliad. 6.*
Nā pprie poeta Lectū dixit. Lectū em̄ ad Idā
ptinet, & prim⁹ è mari exit⁹ ibi fit, in Idā ascēdē-
tib. Recte & πολυπίδακα. i. fōtib. plenā dixit, nā
hac in parte mōs ags abūdat, qđ fluminū multi-
tudo declarat, à mōtib⁹ Idæis in mare pfluētū,
ut septē Rhēsi uada & reliq;, q̄ & ille cōmemo-
rat, & à nobis sūt inspiciēda. Extremos autē mō-
tis pedes utrinq; Lectū spectat, atq; etiā Zeliā,
mōtana horū cacumina sūm⁹ Gargar⁹ distermi-
nat, nā Gargar⁹ in superiorib. nūc Idæ partib. o-
stēdit loc⁹, à quo Gargara dicūt Æolica ciuitas.
Quare ea inter Zeliā Lectūq; prima sūt à Propō-

tide incipiētib. q̄ usq̄ ad Abydi āgustias tēdūt, deinde ex ea quā à Propontide Lectum usq̄. Sed Lectum deflectenti ingens sinus diffunditur, quem & Ida efficit à Lecto continentē uersus fecedens, & Canæ quod promōtorium ex altera parte Lecto opponitur. Hunc alij Idæū sinum, alij Adramythenum uocant, in eo sunt Æolicae urbes (ut dixim⁹) usq̄ ad Hermi ostia. In superioribus enim dictum est, quod è Byzātio septentrionem uersus nauigantibus, recta nauigatio primo est Sestum & Abydū per mediam Propontidem, postea est Asiæ ora, usque in Cariam. Hac itaq̄ seruata opus est, ut consequentium argumentum audiamus, & si quos sinus in ora dicemus, necesse est etiam ut sciamus promontoria, quæ ipsos efficiunt, in eadē linea sita esse, tanquam in aliquo meridiano. Quare qui harum rerum curam habent, ex ijs quæ à poeta dicuntur aliquid plus coniectant, totam scilicet hanc oram sub Troianis fuisse in nouem principatus diuisam, & sub Priamo in bello Troiano constitutam, & Troiam appellatam, quod ex singulis notum est. Nam Achilles focij urbium debellatores cum uiderent initio llienses exterius bellum gerere circum uicina sunt agresi.

Bissenas curuis eueriti nauibus urbes,
Per Troiam undenas terrestri Marte subegi.

Troiam uocat cōtinentē quæ uastabat, nā in ter cætera uastata sunt, quæ Lesbo erāt opposita, ut Thebæ, Lyrnessus, & Pedasus, quæ Lelegū erat, & Eurypyli regio filij Telephi. Vnde: Ipse Neptolemus ferro traiecit acuto (olim Magnanimū Heroa Eurypylū, quē Telephus Progeniuit, multi circum cecidere sodales.

Odysf. λ.

Hæc itaq̄ uastata dicit, atq̄ Lesbum ipsam. Quum Lesbum instructam cœpisti moenibus urbem. Et illud.

Odysf. ς.

Lyrnessū atq̄ ipsū populatus Pedasō. Et illud. Lyrnessū & magne populatus moenia Thebæ. Ex Lyrnesso quidē Briseis capta fuit. Ut illud: Hanc è Lyrnesso excipit. In cuius captiuitate Mynetem & Epistrophum cecidisse dicit, quod Briseis Patroclum lugens declarat.

Iliad. γ.

Nec me dure meum uoluisti flere maritum, Quem celer è uita quondā submouit Achilles, Funditus euersa diuini sede Mynetis.

Nam cum diuini Mynetis sedem dicit, Lyrnessum significat, ut ei subiectam, atq̄ eum ibi pugnando cecidisse. Ex Theba uero capta fuit & Chryseis.

Iliad. α.

Nos Thebā aduecti sacrā Eetionis ad urbem.

πίδιθ' ἀρξαμένους μέχρι τῆν κειτ' ἄβυδρον εἰς νῶν. εἴτ' ἐξω πρὸ ποντίδιθ' τὰ μέχρι λεκτοῦ, καὶ μάλιστα δὲ τὸ λεκτόν, ἀναχέτου, καὶ πρὸ μέγας, ὅν ἡ ἰδίη ποιεῖ πρὸς τὴν ἡπειρον ἀρκυροῦσα ἀπὸ τῆν λεκτῆ, καὶ αἰκαῖα τὸ ἐκτατέρου μέρος ἀντικείμενον ἀκρωτήριον τῆν λεκτοῦ. καλεῖται δ' οἱ μὲν, ἰδιῶτον καὶ λπομ, οἱ δ' ἀδριαμυθηνόν. ἐν τῷ τῶ ἡ αἰ τῆν αἰολέων πόλεις μέχρι τῆν ἐκβολῶν τῆν ἕρμου, καὶ θάλασσαν εἰς καμλο. εἰρη) δὲ ἐν τῆν ἔμπροσθεν, ὅτι τῆν ἐκβυζαντίου πλεῖστοι πρὸς νότον, ἢ π' εὐθείας δὲ μὲν ὀπλῆς, πρὸ τῶν ὠτι σινοῦ, καὶ ἄβυδρον εἰς μέσους πρὸ ποντίδιθ'. ἐπειτα πρὸ παραλιας πρὸ ἀσίας μέχρι καρίας. ἰαύτω δὲ φυλάττονται καὶ τὴν ὑπόδειον ἀκέραι τῆν ἐξῆς, καὶ ἡλερομυθὸν καὶ λπους ἰνάς ἐν αὐτῆ τῆν πρὸ ἀσίας, τας τε ἀκρας δὲ νότον τῆν ποιοῦσας αὐτῶν ὠτι πρὸ αὐτῆν γραμμῆς καμλοίας ὡς πρὸς τῶν μεσημβριῶν. ἐκ δὲ τῆν ὑπὸ τῆν ποιεῖ τῆν λελομῶν, εἰκάζουσιν οἱ φροντιστῶν τῶν ποδὶ τοῦτου πλεῖστον πᾶσαν τῆν πρὸ ἀσίας ἰαύτω ὑπὸ τῆν τρωσὶ γέγοναι, διηρημένην ἢ εἰς δωσαεσίας γίνεα. ὑπὸ τῆν πρὸ ἀσίας τεταγμένην ἢ τῆν ἰλιακὸν πόλεμον, καὶ λερομυθὸν τρωῶν. διηρομυθὸν δ' ἐκ τῆν ἢ τῆν μέγας. οἱ γὰρ τῆν τῶν ἀκμῆς τε καὶ τῆν ὄρων τῶν ἰλιάς καὶ τῆν ἀκρας, ἐξω ποιεῖται τῆν πόλεμον ἐπεχέρονται, καὶ τῆν ἰόντων ἀφαιρέσει τὰ λυκῶν. (θρωπῶν. Δώδεκα δὲ σὺν νηυσὶ πόλεις ἀλάττω ἀντιπρὸς δὲ τῆν δεκά φημι ἢ τῶν τῶν εἰς βωλον.

Τροίαν γὰρ λέγει τὴν περιπερηνῶν ἡπειρον. περιπερηνῶν δὲ ἐν ἄλλοις τόποις τῶν τὰ ἀντικείμενα τῆν λείσβω, τὰ πρὸς θῆβω, καὶ λυρνησοῦν τῶν πῆλιασιν τὴν τῆν λείσβω, καὶ ἐπὶ ἢ τῶν δυρουπύλο τῶν τῆν τῆν πύλο. ἀλλ' οἶον τῶν τῆν τῆν καὶ τῆν τῆν χαλκῶ ὁ νεοπτόλεμος ἦρω δυρηπύλον. ἰαύτω δὲ περιπερηνῶν λέγει, καὶ αὐτῆ τῆν λείσβω) ὅτι τῆν λείσβω ἐκτικέμενον ἔλθον αὐτῶν. καὶ, πρὸς δὲ τῶν λυρνησοῦν καὶ πῆλιασιν. καὶ, λυρνησοῦν εἰς πορθησας, καὶ τῆν τῆν θῆβω. ἐκ μὲν λυρνησοῦν ἡ βρυσηὶς ἐλάω. τὴν ἐκ λυρνησοῦν ἐξέλαω.

ἢς ἐν τῆν ἀλώσει τὸν μύνητα τὸν ἐπίστροφου πρὸς εἰμ φησὶν, ὡς ἡ βρυσηὶς φησὶν τὸν πᾶτροκλον δικάσι. (λέγει δὲ ἢ τῆν δὲ μὲν ἐκασκὸς ὅτι ἀνδρῶν ἐμὸν ὡκὺς ἀμὲν ἐκίδον. πρὸς τῶν ἢ πόλιμ θῆσαιομύνητ' κλαίον. ἐμφαίνει γὰρ τὴν λυρνησοῦν λέγων πόλιμ θῆσαιο μύνητ', ὡς ἀμ δωσαεσίον μύνητ' ἢ τῶν αὐτῶν. καὶ ἐν τῶν τῶν πρὸς εἰμ αὐτῶν μαχόμενον. ἐκ δὲ τῆν θῆβω ἢ χρυσηὶς ἐλήφθη. ὡς ἡ μὲν δὲ τῆν θῆβω ἢ ἰδρῶν πόλιμ κειτῶν.

ἐκ δὲ

ἐκ δὲ τῶν ἀχθόντων ἐκείθην φησὶν εἶν' ἅπλως
χρυσίδα δὲ οἶοντα δῆρ' ἔδ' ὑβείας ἀκρόφου.
σύ μὲν ἐν τρώϊν.

αὐτὰρ ἐγὼ θύβησιν, ἢ θύβησιν.
ἀνδρομάχη θυγάτηρ μεγαλήτορ ἠετίωνος.
ἠετίωνος γέναιον ἔσπευ πλάκω ὑλίωσιν.
Θύβη ἔσπευ πλάκω, ἠελίοσ' ἀνδρομαχίαν ἀ-
νάσσει.

Δευτέρα δὲ αὐτῆ διωασεία φησὶν μετὰ
τῶν ἑσπευ μῦθον οἰκείως ἢ τῶν τοῦ, ὅτι τὸ ἑσπευ
ἐκ τῆ ἀνδρομάχης λεγόμενον ἔσπευ.

ἐκ τῶν ἐγὼ διωασίαν ἢ ἑσπευ, ἀρα γενόμεθα αἰσι
ἀμφοτέρω, σύ μὲν ἐν τρώϊν πριάμω ἐνὶ οἴκῳ.
αὐτὰρ ἐγὼ θύβησιν.

ἀλλὰ καὶ ἑσπευ ἔσπευ τῶν,
ἀμφοτέρω ἐκ τρώϊν, σύ μὲν πριάμω ἐνὶ οἴκῳ.
αὐτὰρ ἐγὼ θύβησιν.

Τρίτη δὲ ἔσπευ ἢ τῶν λελέγων, ὅτι αὐτῆ φησὶν.
ἔσπευ, ὅς λελέγασιν ἑσπευ ἠελίοσιν ἀ-
νάσσει.

Ὅτι τῆ θυγατρὶ στωελθῶν πριάμω ἢ ἑσπευ
ἢ τῶν λυκάονα, καὶ πολύδωρον, καὶ μῦθον οἶον
ἢ τῶν ἑσπευ ἐκ τῶν ἐν τῶν καταλόγῳ παρὰ
μῦθον, λέγονται ἑσπευ.

Τρῶσιν ἢ ἑσπευ μόνον μεγας κερυθαίοι ἢ ἐκ-
ἔσπευ ἢ τῶν αἰνείας. (ἑσπευ.)

Δαρδανίων αὐτῆ ἑσπευ ἐκ τῶν ἀγχιόσιν.
Καὶ οὗτοι τρώδον φησὶν γαῖν.
Αἰνείας τρώων βουληφόροι.

ἔσπευ ἢ τῶν πανδάρῳ λυκάοι, ὅς καὶ αὐτῶν
καὶ τρώων.

Ὅτι ἢ ἑσπευ γέναιον ἑσπευ πῶς νεῖα ἢ ἑσπευ
ἀφροῖσι, πίνοντες ἑσπευ μέλαν αἰσὶ ποιοῦ ἑσπευ
ἢ αὐτῆ ἢ ἑσπευ λυκάονος ἀγχιόσιν ἢ τῶν πανδάρῳ.

ἔσπευ δὲ αὐτῆ διωασεία, ὅτι μῦθον οἶον με-
τὰ τῶν αἰσὶ πῶς, καὶ ἀβύδῳ ἑσπευ, ἑσπευ μὲν γὰρ
ἑσπευ αἰσὶ ἢ τῶν πῶς ἀβύδῳ.

Ὅτι δὲ ἀρα τῶν πῶς ἢ τῶν πῶς ἀμφοτέρω.
Καὶ οἶον καὶ ἀβύδῳ ἑσπευ, καὶ δῖαν ἀεισῶν,
τῶν αὐτῶν ἢ τῶν πῶς ἢ τῶν πῶς.

ἀλλ' ἐν ἀβύδῳ μὲν ἑσπευ πριάμω δῖαν τῶν
ἑσπευ ἢ τῶν πῶς πῶς ἢ τῶν πῶς.

ἀλλ' ἑσπευ πριάμω, νόθον βαλλε δημοκῶντα.
ὅς οἶον ἀβύδῳ ἢ τῶν πῶς ἢ τῶν πῶς.
ἐν δὲ τῶν πῶς ἢ τῶν πῶς ἢ τῶν πῶς.
Ὅν ἀμφοτέρω ἢ τῶν πῶς ἢ τῶν πῶς.

Πρώτῳ δὲ ἑσπευ ἀνδρῶν ἐν ἑσπευ ἢ τῶν πῶς.
Μελανίππομ.

ὅτι ἑσπευ ἢ τῶν πῶς ἢ τῶν πῶς ἢ τῶν πῶς.
ὡς τῶν πῶς ἢ τῶν πῶς ἢ τῶν πῶς ἢ τῶν πῶς.
ἢ τῶν πῶς ἢ τῶν πῶς ἢ τῶν πῶς ἢ τῶν πῶς.
ὅτι οἶον ἀβύδῳ μὲν ἢ τῶν πῶς ἢ τῶν πῶς.

Ex aduectis eò dicit etiam Chryseida. Illud au-
tem non ita intelligendum putant, ut iacet:
Tu patris in laribus Priami ad Troiam, ast ego *Iliad. f.*
Thebis,

Andromache magno quodā genita Eetione,
Qui cinctam syluis habitabat Hypoplacō, atq;
Ductor Hypoplaciā Thebā Cilicasq; tenebat.
Secundus itaq; Troum principatus hic est,
post eum qui Mynetis erat. Illud quoq; his cō-
gruit, quod ab Andromacha dicitur.

Heu mihi, q̄ fato trahimur nūc Hector uterq;
Tu patris in laribus Priami ad Troiam, ast ego *Iliad. x.*
Thebis.

Imò per transpositionem,
Vterq; ex Troia, sed *Iliad. p.*
Tu patris in laribus Priami, ast ego Thebis.

Tertius principatus est Lelegum, & ipse
Troianus, ut
Maximus Altes,
Sub cuius Lelegum populi ditione tenentur.

E cuius filia Priamus Lycaonem & Polido-
rum genuit, qui in dinumeratione, sub Hecto-
re constituti, Troes dicuntur, Vt
Hector item Troas galea præsignis agebat
Cateri uero sub Ænea erant. Vt,

Dardanios agit Anchisæ pulcherrima proles. *Iliad. p.*
Qui etiam Troes erant, unde Homerus sic
inquit:
Magnanime Ænea dux cōsultissimè Troum. *Iliad. p.*
Lycij uero sub Pandaro erant, quos etiam
Troes appellat. Vt,

Quiq; colunt Zeliā extremæ radice sub Idæ,
Aphnij ab Æsapo potantes flumine, Troes
Dura Lycaonides in prælia Pandarus egit.

Hic sextus est principatus, nam qui inter Æ-
sapum, Abydumq; sunt, Troes dicuntur. Aby-
denia enim sub Asio ponuntur, Vt.
Et qui Percoten atq; ipsum Præction, & qui
Claram Seston habent, & Abydum, & dian
Arisbam.

Asius Hyrtacides dux horum. Priami quoq;
filius paternæ equas Abydi pascebat; ut,
Ille nothum Priami transfixit Democoontem *Iliad. p.*
Pernices qui nuper equas pascebat Abydi.

Et Hicetaonis filius, apud Percoten boues
pascebat, nec ipse alienas, Vt.
Atq; Hicetaonidē primo alloquit Menalippū, *Iliad. p.*
Flexipedum Percotæ custodem armentorum.

Quare hæc regio & consequens Adrastiam
usque, Troas uocarunt: nam duo filij Me-
ropis, Percosii ei imperabant. Ab Abydo
igitur Adrastiam usque Troes erant, bifariam

tamen diuisi, nā alij sub Aſio erant, alij ſub Me-
ropis filijs, quemadmodum & Cilicum regio
duplex eſt, nam altera Thebaica eſt, altera Lyr-
neſſia, poſt quam de ea dicitur, quæ poſt Lyr-
neſſum eſt, Eurypylo ſubdita. Quod autem o-
mnibus his Priamus imperaret, Achillis uerba
manifeſte declarant :

Ante tuas noramus opes, ſpatioſaq; regna,
Quæ felix pariter Lesbos cōplectitur, & quæ
Cōprehendit Phrygiæ tellus, ac Helleſpontus.

Tunc quidem hæ erant, poſtea uariæ muta-
tiones ſunt conſecutæ, nam circa Cyzicū Phry-
ges habitauere Præctium uſq; , circa Abydum
Thracæ, ante utroſq; Bebryces ac Dryopes, cō-
ſequētia Treres habuerunt, atque hi Thracæ,
Thebæ campum Lydi, qui tunc Mæones erāt.
Ex Myſis autem ij, qui ſuperfuerunt Teuthran-
thi & Telepho ſubditi. Cum itaq; poeta Æoli-
cam regionem & Troiam in unum componat,
cumq; Æoles totam oram ab Hermo uſq; Cy-
zicum occupauerint, atq; urbes conſiderint,
nec nos abſurde faciemus, ſi eā quæ nunc pro-
prie Æolis appellatur, ab Hermo uſq; Lectū,
& conſequentia uſq; ad Æſapum in idem con-
geramus. Nam cum ſingula pertractabimus,
rurſum eas ſecernemus, & ijs quæ nunc ſunt ea
conferemus, quæ à poeta & ab alijs dicuntur.
Poſt Cyzicenorum igitur urbem & Æſapū eſt
Troadis initium, ſecūdem Homerī descrip-
tionem, nam de ea ſic inquit:

Quiq; colūt Zeliā, extremæ radicæ ſub Idæ,
Aphnīj, ab Æſapo potantes flumine Troes,
Dura Lycaonides in prælia Pandarus egit.

Hos quidem Lycios uocauit. Aphnios ue-
ro ab Aphnitico lacu dici putant, nam & Da-
ſcyliticus lacus ita dicitur. Zeliā in extrema Ide
prætermontana eſt, diſtans à Cyzico ſtad. cen-
tum & nonaginta à proximo mari, ad quod Æ-
ſapus emittit, ad ſtad. octoginta. Ea uero quæ ſe-
cundum oram ſunt poſt Æſapum, cōtinuo par-
titur in hunc modum:

Qui cāpos Adraſtiæ habent, necnō & Apeſū,
Qui Pytiā Tiriaq; colunt iuga maxima terræ
His in dura præeſt Adraſtus & Amphius arma,
Pignora Percoſi Meropis duo chara parentis.

Hæc loca Zeliæ ſubiacēt, habēt autē Cyziceni
& Priapeni uſq; in maritimā orā. Circa Zeliā
eſt Tarſi^o amnis, q eadē uia uiginti locis trāſit,

μὲν τοὶ Διερημῖνοι, οἱ μὲν ὑπὸ τῆς ἀσίης, οἱ δὲ
ὑπὸ τοῖς μύροπίδαις. καὶ δὲ τῆς καὶ ἡ τῆν λι-
λίκων διττῆ, ἢ μὲν, θεβαϊκῆ, ἢ δὲ, λυρνησίου.
ἐν αὐτῇ δὲ αὐτὴ λεχθέν ἢ ὑπὸ εὐρυπύλου ἐ-
φεξῆς οὕτω τῆ λυρνησίδι. ὅτι δὲ τῶτων ἀ-
πάντων ἤρχην ὁ πρίαμος, οἱ τὸ ἀχιλλεύς
λόγοι πρὸς τὸν πρίαμον σαφῶς ἐμφανίζουσι.
Καίσε γέρον ὃ πρίμ μὲν ἀκόσμη ὀλβίου τῆν.
ὄβρ λείβεθ ἄνω μακάρων ἐδὸς ἐντὸς ἐεργῆ.
Καὶ φρυγίη καὶ βύβορθε καὶ ἐλλήσποντο
ἀπέρωμ.

Τὸ τε μὲν ἐν τοιαῦτα ὑπὸ ἤρχην ὑσδρον ἢ
ἠκολόθησαν μίεβοθαὶ παντοῖαι. τὰ μὲν
γὰρ πρὸς λυζίκου, φρυγῶν ἐπάκησαν ἕως
πρακτίου, τὰ δὲ πρὸς ἄβυδου θράκων, ἐπὶ
πρότορον τῶτων ἀμφοῖν. βίβρυνκὸς ὁ φρῶ-
πὸν, τὰ δὲ ἐξῆς τῆρδον. καὶ ὅποι θράκων.
τὸ δὲ θήβης πεδίου λυδῶν οἱ τότε μόνον. ὁ
μυσῶν οἱ πῶδελγρόμνοι τῆν ὑπὸ πηλιφῶ
πρότορον καὶ τὸ δὲ θρακῶν. οὕτω δὲ ποιητῆ
τῶν αἰολίδων καὶ τῶν τρωῶν εἰς ἐμ σων-
θγῆτ, καὶ τῆν αἰολίω τῶν ἀπ τὸ ἔργου
πᾶσαν μέχρι τῆς κατὰ λυζίκου παραλίας
καταχόντων καὶ πῶδελς λιπάντων, οὐ δὲ
αὐ, ἡμῖς ἀτόμως πῶδελδδύσαιμεν. εἰς ταῦτ
σωνθγῆτδν τῶν τε αἰολίδων νῦν ἰδίως λε-
γομῶν, τῶν ἀπ τὸ ἔργου μέχρι λέκτου, καὶ
τῶν ἐφεξῆς μέχρι τὸ αἰσίπ. ἐν γὰρ τοῖς κα-
δέκασα δὲ κερῶν μὲν πάλιν παραπθγῆτδν
ἄμα τοῖς νῦν ὄσι τὰ ὑπὸ τὸ ποιητῆ καὶ τῆν
ἀλλω λεγόμενα. εἰσι ἐν μετὰ τῶν τῆν λυζι-
κλωῶν πῶδελς ὁ αἰσίπ. ἀρχῆ τῆ βρω-
δὸς καὶ ὁ μῆρομ. λέγει δὲ ἐκένθ μὲν οὕτω
πρὸς αὐτῆς.

Οἱ ἢ ζελεῖαν γῆαιον ὑπὸ πῶδελς νεάθρ ἰδῆς.
ἀφρῶοὶ πίνοντες ὑδὼρ μίλαν αἰσίπιο βῶδελς,
τῆ αὐτῆ ἤρχη λυκάονος ἀγλαῶς ἕως Πάνδαρ.

Τὸ πρὸς δὲ ἐκάλει καὶ λυκίους. ἀφρῶοὶ
δὲ ἀπ τῆ ἀφνίπιδθ νομίζουσι λίμνης. ὁ γὰρ
ὄτω καλεῖται ἢ διασκυλίτης. ἢ μὲν δὲ ζε-
λεῖα ἐν τῆ παρωλεῖα τῆ ὑσάτη τῆς ἰδῆς ὄδην,
ἀπὲρ χουσα λυζίκου μὲν σαδίως γνῆρηκοντα
καὶ ἐκατὸν τῆς δὲ ἐγγυτὰ τῶ θαλάτῆς καὶ
ἢ ἐκ δίδωσιμ αἰσίπθ, ὅσων ὀδῶν κοντα.
ἠδὲ μὲν δὲ δὲ σαωχῶς τὰ ἤτ τῶν παραλίων
τῶν μετὰ τὸν αἰσίπ.

Οἱ δὲ ἀδρῆσειαν τὸ ἔργου ὁ δὲ λῆμορ ἀπαισῶ.
Καὶ πῆταν ἔργου, καὶ πῆρῆς ὄρθ αἰπῆ.
Τῶν ἤρχη ἀδρῆσῶς τε ὁ ἀμυθῶ λινὸ θῶρηξ.
Υἱε δὲ νῶ μέροπθ πῶρκωσις.

Ταῦτα δὲ τὰ χωρία τῆ ζελεῖα μὲν ὑπὸ πῶ-
πῆκε. ἔχουσι δὲ κυζικλωῖ τε ὁ πρίαπλωῖ
μέχρι ὁ τῆ πῶδελς. πῶδελς μὲν δὲ τῆ ζελεῖαν, ὁ πῶρσιός ὄδῆ ποταμός, ἐκῶσιμ ἔχων δὲ σαβῶδελς τῆ αὐτῆ ὄδῆ.
καὶ δὲ τῆ

μέχρι ὁ τῆ πῶδελς. πῶδελς μὲν δὲ τῆ ζελεῖαν, ὁ πῶρσιός ὄδῆ ποταμός, ἐκῶσιμ ἔχων δὲ σαβῶδελς τῆ αὐτῆ ὄδῆ.
καὶ δὲ τῆ

nec Adraſtia nec Nemefis templum extat, circa Cyzicum uero Adraſtia delubrū eſt, de qua ſic Antimachus: inquit

Eſt dea quam Nemefim dicūt, dea magna po- Quæ bonā cœleſtū concessu cuncta deorum Poſidet, huic primus ſacratam condidit aram Fluminis Œſapi gelidas Adraſtus ad undas. Atq; ibi nunc colitur, ſeruatq; Adraſtia nomē.

Parium ciuitas eſt iuxta mare, quæ maiorem portum habet quā Priapus, ex ea auſta. Nam Pariani Attaliciſ obſequentes, ſub quibus eſt ager Priapenſis, multum ex horum regione ab ſciderunt, permittentibus quidem illis. Hoc in loco finxerunt Anguigenas cognationē quamdam cum ſerpentibus habere, proditum eſt enim mares ſerpentum morſibus remedio eſſe, ſi eos continuo attigerint, quemadmodum incantatores, ac primo liuorem transferre poſtea tumorem, ac dolorem ſedare. Gentis huius auctorem tradunt Heroem quendam, ex ſerpente immutatum, qui fortaffe unus aliquis fuit ex Libycis Pſillis, uis autem ea aliquandiu in genus permanſit. Parium Myleſii & Erythraï & Parij condidere. Pytia eſt apud Pytiuntem, Parianæ regionis, & montem Pytium imminetem habet. Ea inter Parium iacet ac Priapum, iuxta Linum, qui locus eſt ad mare eſt, ubi Cochliæ Linuſii appellati, optimi omniū capiuntur. E Pario Priapum nauigati eſt antiqua Proconneſus, & noua quæ ciuitatem habet & albi lapidis uenam magnam, & apprime laudatam. Vnde Cyzicena opera circumſtantium ciuitatū pulcherrima, ex hoc lapide fiunt. Hinc fuit Ariſtaeus carminum poeta, quæ Arimaſpia dicuntur, uir ſacundia blanditijs uehemens, ſi quis alius. Rheæ montem, alij eos putant, qui circa Piroſſum ſunt, quos Cyziceni habent, Zeliæ uicinos. In his Thera eſt primo Lydorū regia, poſtea Perſarū. Nonnulli collē quēdā oſtēdunt ſtadijs quadraginta à Lāpfaco diſtātem, in quo templum eſt matri deorū ſacrum, quod Rheæ dicitur. Lampſacus inſignis urbs eſt ad mare ſita, quæ portū optimū habet, ea adhuc optime perſtat quemadmodum Abydus; à qua diſtat ad centū & ſeptuaginta ſtad. Prius autē Pityuſa uocabaſ, quēadmodū de Chio dicunt. In peninſula oppidū eſt Callipolis, qđ in littore iacet

οὐδὲμ ἰδρόμ ἀδραſτίας δέκνυται, οὐδὲ δὴν νειμίσεως. ποδὶ δὲ λυζικου δειν ἀδραſτίας ἐν ῥόμ. ἀντίμαχθ δὲ οὕτω φησιν, ἐστὶ δὲ τις νειμίσις μεγάλη διός, ἢ τὰ δὲ πάντα.

Πρὸς μακάρων ἔλαχε. βωμὸν δὲ οἱ εἶρατο πρῶτθ

ἀδραſθ, ποταμῶιο πρὸς ῥόμ αἰοῖσποι, γῆδα τε τιμητὰ τε καὶ ἀδραſθια καλεῖται. ἐστὶ δὲ καὶ τὸ πάλαιον ῥόμ ἠδὲ θαλάσση, λιμνὰ ἔχουσα μείζω ἢ πριάπο καὶ νυμφίμη νηγεῖκ ταύτης. θοραπδόντον γὰρ οἱ παλαινοὶ ἐπὶ ἀθαλικούσ, ὅφ' οἷσ ἐτέτακτο ἢ πριάπλην, πολλὰ αὐτῆσ ἀπετέμοντο ἠδὲ τρεπόντων ἐκένων. γῆτῶν δὲ μὲν δόσον οὐ ὀφιογχεῖσ συγγίαι ἴνα ἔχειν πῶσ ἐπὶ ὀφεισ. φασὶ δὲ αὐτῶν ἐπὶ ἀδραſθια τοῖσ ἐκδοθῆ καὶσ ἀκθ εἶν, σιωχῶσ ἐφαπθόμενσ ὡσ πρ ὅσ ἐπὶ πωδύσ, πρῶτον μὲν τὸ πωλίωμα ἐσ ἐαυτοῦ μεταφέροντασ, ἔπειτα καὶ τῶ φλεγμονώ παύοντασ καὶ τὸν πόνον. μὲν δόσον δὲ τὸν ἀρχηγέτιν τὸ γένουσ, ἠρωθ ἴνα μεταβαλεῖν ὁφεισ. τάχα δὲ τῶ ἠδὲ τῶσ τῶσ λιβυκῶσ. ἐσ δὲ τὸ γῆθ δέκτην ἢ διώα μὲσ μίξρι ποσῦ. λιτίσμα δὲ δὴ τὸ πάλαιον μαλκισίω καὶ ἐρυθραίω καὶ πωλίω. πίτυα δὲ δειν ἐν πίτυδνθ ἢ πωλίωσ, ἰσορρέμενον ἔχουσα πίτυδδνθ ὄφθ. μεταξῦ ἢ λιτίτω πριάπο καὶ πωλίω, ἢ λίνω κωλιόμ ἠδὲ θαλάσση ὅπσ οἱ λινόσσι κοχλίω ἀρῖσσι τῶ πάντων ἀλῖσκοντα. ἐμ δὲ ὄφ πωλίωσ πρὸ ἀκθ πωλίω ἐσ πριάπο ἢ πωλίωσ πωκόννησθ δὴ, καὶ ἢ νῶ πωκόννησθ, πόλιμ ἔχουσα καὶ μέταλλου μίγρ λῶν καὶ λίδου σφόδρα ἐπανόμενον. τὰ ῥωμ καλλιτε τῶ ταύτη πόλιωσ ἔργα. ἐμ δὲ πίτυσ, πρῶτον τὰ ἐν λυζικῶ, ταύτησ δὴ τῆσ λίδου. ἐν τῶ δὲ δειν ἀρῖσσι ὄφ ποίησ τῶ ἀεμασσίω καλουμῶν ἔπῶμ, αἷησ γῆσ ἐσ τῆσ ἀλλθ. τὸ δὲ τῆσ ῥῆσ ὄφθ, οἱ μὲν τὰ ἐν πωρῶσ ὄφθ φασίμ, ἢ ἔχουσιμ οἱ λυζικῶσ τῆ ζελείω πωσσην, ἐμ οἷσ βασιλικὴ θῆρα κατεσκόνασ τοῖσ λυδῖσ, καὶ πῆρῶσ ὕδρῶ. οἱ δὲ ἀκθ τεπάρκοντα τῆσ λαμψάκον σαδῖωμ δεικνύουσι λῶφθ, ἐφ' ὃ μὲν τῶσ δειν ἰδρόμ δειν ἄγιω τῆσ ῥῆσ ἠδὲ καλουμῶν. καὶ ἢ λαμψακθ δὲ ἠδὲ θαλάσση πόλισ δειν διλίμθ καὶ ἀξιόλογθ, σημαίνουσα καλῶσ ὡσ πρ καὶ ἢ ἀβυδθ. δέχεσ δὲ αὐτῆσ ὄσθ ἐβδὸ μῆκοντα, καὶ ἐκείτῶσ σαδῖουσ. ἐκαλεῖτο δὲ πρῶτον πίτυουσα καθὰ πῶ καὶ τῶ

λίω φασίμ. ἐμ δὲ τῆσ εἰρῶσ ἢ χερρόνησου πολίγησ ἐσὶ καλλιπόλισ. καὶ τῆσ δὲ ἐπ' αὐτῆσ, ἐκκαμῶσ πολὺ πῶσ τῶσ

πρὸς τὴν ἀσίαν κατὰ τὴν λαμφακίωον πό-
λιν, ὡς τε τὸ διάγραμμα μὴ πλείον ἔἴη τε τῆς χω-
ρῆς τοῦ πελάγους, ἐν δὲ τῷ μεταξὺ λαμφα-
κου, καὶ παρίου πατὸς τῶν πόλιν, καὶ πο-
ταμὸς, κατὰ πᾶσα δὴ πόλιν, οἱ δὲ πασι-
νοὶ μετώκησαν εἰς λαμφακίον, μελησιώων ὄν-
τος ἃ ποιῶσι καὶ αὐτοὶ κατὰ πόρον, καὶ οἱ λαμ-
φακίωοι. ὁ δὲ ποταμὸς εἰρηκὼν ἀμφοτέρως,
καὶ προῦθις τῶν πρώτων συλλαβῶν, καὶ
δύμων ἀπαισοῦ, καὶ ἀφελῶν.

ὅς ῥ' ἐν πασιῶν νῆσιν πολυκτῆμων.

Καὶ ὁ ποταμὸς νῦν οὕτω καλεῖται, με-
λησιώων δ' εἰσὶ, καὶ αἱ πόλιν, ἀλλὰ ἴσως
λαμφακίον ἐν τῇ μεσογαίᾳ τῆς λαμφακί-
νης, ἀλλὰ δ' εἰσὶν ἡδὴ τῆ ἐκ τῶν ἑλλησποντίας
θαλάσσης διέχουσα πελάγους τε τῆς χωρῆς
πρὸς τοὺς ἑκατόμβην ὄντων λυκίου φα-
σίην, ἀναξίμωνος δὲ, καὶ ἐν τῇ ἐρυθραίᾳ φη-
σὶ λέγεσθαι κολωνίαν, καὶ ἐν τῇ φωκίᾳ δὲ, ἐν
θεσπλίᾳ, ἐν δὲ τῇ παριανῇ ὄντι ἢ κολωνί-
αν, ἐν δὲ τῇ λαμφακίᾳ ἢ τόπον ἢ ἀναμπε-
λῶ γοργύδιον, ἢ δὲ, καὶ πόλιν γοργύδιαν,
ἐκ τῆν ἐν τῇ λυμαίᾳ γοργύδιον, ἢ γὰρ ἰσικί-
α πόλιν πληθύνει καὶ θηλυκῶς λεγομένη
αἱ γοργύδιαν, ὅθεν τῆ ὀ γοργύδιον ἢ κερ-
λαῶν, καὶ νῦν ἐπὶ δαίοντι τόπον ἐν τῇ λυ-
μαίᾳ, γοργύδιον πρὸς λαρίον, ἐκ παλαιοῦ μὲν
ἐν ὁ γλωσσογράφῳ ἑλληθεῖς ἢ νεοπτόλε-
μοιο, μνήμης ἀξίον, ἐκ λαμφακίου δὲ γὰρ ἔχου-
τε ὁ συγγραφεύς, καὶ ἀδελφάντων, καὶ ἀνα-
ξίμωνος ὁ ῥήτωρ, καὶ μητρόδωρον ὁ τῶν ὑπὸ
κέρου ἑταίρος, καὶ αὐτὸς δ' ἐπίκουρος
τρόπον πᾶσι λαμφακίως ἴσως ἔξει, ὁ γὰρ τρι-
ψας ἐν λαμφακίᾳ, καὶ φίλοις χρησάμενος
τοῖς ἀείσοις τοῖς ἐν τῇ πόλει ταῦτη, τοῖς πρὸ
ἐξιδυμνίᾳ, καὶ λιοντίᾳ, ἐν τῷ ὄντι δὲ μετῆ-
νεγκὼν ἀγρίππας τὸν πεπρωμένον λέοντα
λυσιπποῦ ἔργον, ἀνέθηκε δὲ ἐν τῷ ἄλλοις τῷ
μεταξὺ τῶν λίμνης, καὶ τῶν δρυῖν μετὰ δὲ,
λαμφακίον ὄντι ἄβυδον, καὶ τὰ μεταξὺ χω-
ρίαν, πρὸ δὲ ὡς ἔστω εἰρηκὼν συλλαβῶν ὁ ποιη-
τὴς καὶ τὴν λαμφακίωον, καὶ τῆς παρια-
νης πινῶν, οὕτω γὰρ ἦσαν αὐτοῖς αἱ πόλιν
κατὰ τὰ τρωϊκά.

Οἱ δ' ἄρα τὸν κῶντιν, καὶ πρᾶκτον ἀμφὶ
νέμοντο.

Καὶ σαρῶν, ἢ ἄβυδον ἔχον, ἢ δὴ ἀείσοις
τῶν αὐτῶν ὑρτακίδης ἢ γὰρ ἀσίον φησὶν,
ὄν ἀείσοις φέρου ἵπποι.

ἄβυδον μεγάλοι ποταμοὶ ἀπὸ σελίοντος.

Οὕτω δ' ἐπὶ ὡς εἰκοσι τὸ βασιλεῖον ἀρφαίαν τὸ ἀσίον τῶν ἀείσοις, ὅθεν ἦκεν αὐτὸν φησὶν.
ὄν ἀείσοις φέρου ἵπποι ποταμοὶ ἀπὸ σελίοντος. Οὕτω δ' ἀφωτὴ τὰ χωρία ταῦτα ἔστιν, ὡς τε οὐδ' ὁ
ὁμοιογενῆσι πρὸς αὐτῶν οἱ ἰσοροῦντων, πλὴν ὅτι πρὸς ἄβυδον ἔστι, καὶ λαμφακίον καὶ παρίον, καὶ

ad Asiam exposito, non procul à Lampfaco,
ut ab ea non plusquam quadraginta stad. abfit.
Inter Lampfacum atq; Parium Pesus urbs fuit,
& flumen, urbe diruta iā Pæsini Lampfacū mi-
grauere, cum & ipsi Milesiorum coloni essent,
quemadmodum Lampfaceni. Poeta dupliciter
eos protulit, & addita prima syllaba, ut ἢ δύμων
ἀπαισοῦ, id est, nec nō & Ἀπεσί, & detracta: ut,
Δίυες opum uariarum habitabat moenia Pæsī.
Et adhuc flumen ita uocatur. Ultra Lampfa-
cum in eius mediterranea sunt colonæ Milesio-
rum. Aliæ sunt ad exterius Hellepontī mare,
stadījs centum & quadraginta ab Ilīo distātes,
ἐ quibus Cygnum dicunt. Anaximenes tradit
in Erythræa & in Phocide & in Thessalia colo-
nas dici, in Pariano etiam agro est. Licocolo-
na. In Lampfaceno locus est uineis cōsitus, qui
Gergithium appellatur. Fuit etiam ciuitas Ger-
githa à Gergithis dicta, quæ in Cumano agro
erat. Ibi enim ciuitas fuit pluraliter & fœmini-
ne dicta Gergithes, unde fuit Cephalo Gergi-
thius. Adhuc locus in Cumano ostēditur Ger-
githium apud Larissam. Ex Pario fuit Neopto-
lemus cognomento Glossographus uir memo-
ratu dignus. E Lampfaco fuit Charon rerū con-
scriptor, & Adimantus, & Anaximenes orator
& Metrodorus Epicuri sodalis. Atqui Epicur⁹
ipse quodāmodo Lampfacenus fuit, diu Lam-
pfaci uersatus, atq; Leontei & Idomenei amici
tia usus, qui primi erāt in ea ciuitate. Ex hoc lo-
co Agrippa leonem qui corruerat trāstulit, Ly-
sippi opus, eumq; collocauit in luco, qui inter
lacum est & euripum. Post Lampfacum est A-
bydus, & intermedia loca, scilicet Lampface-
nus ager, & Pariani pars, quæ poeta sic cōpre-
hendit. Nam hæ urbes Troianis temporibus
nondum erant.

Et qui Pereoten atq; ipsum Praction, & qui
Clarā Seston habent, & Abydū dian Arisbam,
Asius Hyrtacides dux horum uenit Arisba,
Magnanimis aduect⁹ equis, Seleētis ab amne.

Quod cum ita dicat, uidetur significare A-
risbam regiam esse Asiā, unde eum profes-
tum dicit, Venit Arisba Seleentis ab ame-
ne. Quæ loca adeo sunt obscura, ut de eis
historici non conueniant, nisi quod circa
Abydum sunt & Lampfacum & Parium, &
quod

quod antiquae Percotae nomen immutatū est. Ex fluminibus autem poeta dicit Seleentem apud Arisbam fluere, siquidem Asius Arisba uenit, & Seleētis ab amne. Practi⁹ amnis est, urbs ipsa non reperitur, ut nonnulli putauerunt. Is inter Abydum & Lampfacum fluit. Quum autem Praction ait, de flumine accipiendum est, quemadmodum & illud:

Et qui praclarum Cephissi flumen habebant. Et illud:

Parthenium circa fluuium qui tecta tenebant.

In Lesbo ciuitas fuit Arisba, cuius agrum Methymnaei habent. Est etiam fluui⁹ quidam Arisbus in Thracia (ut dictū est) prope quem Cebrenij Thraeces habitant. Multa enim apud Troes & Thraeces eiusdem nominibus appellantur, ut Scaei Thraeces quidam, & Scaeus amnis, & Scaeus murus, & Scaea Troiana portae. Item Xanthi Thraeces, & Xanthus Troiae fluuius. Arisbus quoque in Hebrū immittit, Arisba Troiae ciuitas est. Item Rhesus apud Troiam fluit. Rhesus etiam Thracum rex fuit. Item alter Asius apud Homerum inuenitur:

Iliad. Asius hic & auunculus erat domitoris equorum Hectoris atque Hecubae frater, natusque Dymatis, Sangariū Phrygiae campos habitatis ad amnē.

Abydum Milesii condidere, Gyge Lydorū rege permittente, nā ea loca & tota Troas sub illo erat, atque promontorium quoddam iuxta Dardanum Gygas appellatur, id in ore Propontidis iacet, & Hellesponti à Lampfaco & Ilīo equali spatio distans, ad stadia centum & septuaginta. Hoc in loco est illud septem stad. mare, quod Asiam dirimit ab Europa, à Xerxe ponte iunctum, promontorium ipsum propter figuram Cherronesus appellatur, quae ubi pons iunctus est, angustias facit, pons Abydo obiacet. Sestus Cherronesiarum ciuitatum optima est, quae propter uiciniam sub eodem praefecto constituta erat, cum praefecturae nondum continentibus distinguerentur. Abydus ac Sestus ad stadia triginta inter se distāt, à portu in portū pontis locus est, paululū ab urbib. digredienti, Abydo quidē Propontidem uersus, Sesto uero in eius aduersum. Apud Sestum locus quidam Apobathra nominatur, ad quem ratis iuncta fuit. Sestus autem est interius Propontidem uersus, ad dextram partem fluxus,

ὅτι ἡ πύλας πύρκωτη μετανομασθῆναι ὁ ποταμὸς τῶν δὲ ποταμῶν τῶν μὲν σελήνην τὰ φησὶν ὁ ποιητὴς πρὸς τῆ ἀρισβῆ ῥῆμ. εἰ πορ ὁ ἀσιθ ἀρισβυδην ἦκε, καὶ ποταμὸς ἀρ σελήνην γητ. ὁ δὲ προκλιθ. ποταμὸς μὲν ὄχι, πόλις δ' οὐχ ἐπίσκηται ὡς πρὸς ἐνόμισαν ῥῆμ δέ, καὶ οὐτ. μεταξὺ ἀβύδου, καὶ λαμφακίου, τῶν ἐν καὶ προκλιθ. ἀμφημόντο, ἔτι τῶ δεκτίου ὡς πρὸς ποταμοῦ κατὰ πόρ καὶ κείνα.

Οἱ τ' ἄρα παρ ποταμοῦ ληθισοῦ δῖον ἐναίου. Καὶ ἀμείτε παρθεῖου ποταμοῦ κλυτὰ ἐργεῖνέμοντο.

ὡς δὲ καὶ ἐν λέσθῳ πόλις ἀρισβα ἢς τῶν χῶρων ἔχουσι μυδυμῶσι, ἐστὶ δὲ καὶ ποταμὸς ἀρισβ. ἐν θρακίᾳ ὡς ἔρητοι. καὶ πύτου πλησίον οἱ λιβερωῖοι θρακῶν, ποταμὸς δ' ὀμωννίαι θραξί, καὶ τρωσίη. οἶον σκαῖοι θρακῶν πῖες. σκαῖος ποταμὸς, σκαῖου τῆχ. καὶ ἐν τρωίᾳ σκαῖα πύλας, ξανθίη θρακῶν, ξανθ. ποταμὸς ἐν τρωίᾳ ἀρισβ. ὡς ἐμβάλλωμ ἐς τῶν ἔβρω, ἀρισβ. ἐν τρωίᾳ ῥῆσ. ποταμὸς ἐν τρωίᾳ ῥῆσ. δὲ, καὶ ὁ βασιλεὺς τῶν θρακῶν, ἐστὶ δὲ καὶ τῶν ἀσίου ὀμώνυμ. ἐτόρ. παρὰ τῶν ποιητῶν ἄσθ, ὡς μήτρων ὡς ἐκτῶρ. ἰπποδῆμιος. αἰ ποκασίγητ. ἐκάβης, ὅς δὲ δῖμμεν τῶ ὡς φρυγίω ναῖσκη ρῶς ὡς σαρπηδέω.

ἀβυδ. δὲ μιλυσίω δὲ ὑπὸ πῆμα, ὑπὲρ τῶν γύγου τῶν λυδῶν βασιλείας, ὡς γὰρ ἰσ. ἐκείνῳ τὰ χωρία, καὶ ἡ τρωαῖς ἀπασα, ὀνομαζέται δὲ, καὶ ἀκρωτήριον πρὸς διαρδῶν γύγας. ἐπίκειται δὲ τῶν ἐμάπρι πρὸς πεντίδ. καὶ τὸ ἐλλειπόντο. διὰ δὲ τὸ ἴστω λαμφακίου καὶ ἰλίου, σαθῆος πρὸς ἐβδμήκοντα καὶ ἐκατόν, ἐνταῦθα δὲ ὄχι τὸ ἐπῆσάδιον ὅπρ. ἐξυξί ξίξξξ. τὸ διοεζον τῶν ἐυρώπιω, καὶ τῶν ἀσίου. καλεῖται δ' ἡ ἀκρα ἐυρώπης, χερρόνησ. ὡς τὸ γῆμα ἢ ποιούσα τὰ σῆμα τὰ κατὰ τὸ ζῶγμα. ἀντίκειται δὲ τὸ ζῶγμα τῆ ἀβυδῶ. σῆος δὲ ἀρισβ. τῶν ἐν χερρόνησ. πόλιων, ὡς δὲ τῶν γεποσίω τῶν τῶν ἀβυδ. ἢ γυμόνι, καὶ αὐτῆ ἐπέτακτο. οὐπω τῶν ἢ πῆρος διοεζόντων τὸ π, καὶ ἢ γυμόνας. ἢ μὲν ἐν ἀβυδ. καὶ ἢ σῆος διοεζον ἀλλήλων τριάκοντα πού σαθῆος ἐκ λαμλί. ἐς λαμλίνα, τὸ δὲ ζῶγμα ὄχι μικρὸν ἀπὸ τῶν πῶλειω παραλλῶξαι, ὡς ἀβύδου μὲν ὡς ὡς τῶν πρὸς πεντίδια, ἐκ δὲ σῆος ἐς πύνασιον. ὀνομαζέται δὲ πρὸς τῆ σῆος ἰσῶρ.

πόρ. ἀποβαθρα, καὶ ὁ ἐξυξί ἢ χερδία, ἐστὶ δὲ ἢ σῆος ἐνδοτέρω, κατὰ τῶν πρὸς πεντίδια, ἰσῶρ.

Ἰσθμὸς δὲ ἐξ ἑξ ἑστὸ τὸ ῥοῦ τὸ δὲ αὐτῷ. διὸ καὶ οὐ
 περιπέσομεν ἐκ τῆς οἰσῶν διαίρεσι παραλλα-
 ξάμενον μικρὸν ὑπὲρ τῆς ἡρώς πύργου. καὶ
 κῆθον ἀειγύτα τὰ πλοῖα συμπράττονται
 τὸ ῥοῦ πρὸς τὴν πόλιν αὐτοῦ. τοῖς δὲ ἐξ ἀβύ-
 δου πόραιον μύθους, πρὸς αὐτὸν δὲ εἰς τὰ
 ναυτία, ὀκτώ πον σαδίου ὑπὲρ πύργου πινά-
 κιατ' αὐτὸν τῆς οἰσῶν. ἐπειτα διαίρεσι πλά-
 γιον, καὶ μὴ τελείως ἐχρυσὸν γινώσκον τὸν ῥοῦ.
 ὡκτω δὲ τὴν ἀβύδου μετὰ τρωϊκῆς θράκον.
 εἶτα μιλῆσιοι. τῶν δὲ πόλεων ἐμπρὸς αὐτῶν
 Ἰσθμὸς διαίρεσι τὸν ῥοῦ πατρὸς τῶν ἡτῆ τὴν
 πρὸς ποντίδα, ἐκρινώονσε καὶ ἡ ἀβύδου τῆς αὐ-
 τῆς συμφορᾶς. γνέπρησε δὲ πύργου με-
 τὰ τὴν ἀρ' τῶν σκυθῶν ἐπ' ἀνοσθῶν, αὐτὸ νομά-
 δας παρασκηθιάζει δατὰ ἀβυδαίνεω ἐπ' αὐτῶν,
 ἡτῆ τιμωρίαν ὡς ἐπαθῶν, δεδιδῶς μὴ αἰ πόλεως
 πορθεῖα παραχρῆσιν τῆς στρατῶν. σωίεω δὲ
 πρὸς ταῖς ἀλλὰς μεταβολαῖς καὶ τῆς χροῶν.
 καὶ αὐτὸν αὐτὸν τῆς συγχύσεως τῶν τόπων. πα-
 εἰ δὲ οἰσῶν καὶ τῆς ὄλης χερσῶν ἡσῶν πρὸς πο-
 μὴν γνέ τῶν πρὸς τῆς θράκῆς τόποις. φησὶ δὲ
 τὴν οἰσῶν θεόπομπος, ἐραχίαν μὴν, δὲ ὄρκῆ
 δὲ, καὶ σκέλειδι πλήθω σωμάτῶν πρὸς τὸν
 λιμνῶν. καὶ ἴσῶν τῶν αὐτῶν, καὶ ἴσῶν ῥοῦ λυ-
 εἶαν εἶναι τῶν παρόδων. Ἰσθμὸς δὲ τῆς ἡτῆ
 ἀβυδου δὲ χώρας γνέ τῆς τρωϊκῆς τὰ ἀνευρα,
 αἰ νῦν μὴν ἀβυδου δὲ οἰσῶν καὶ τῆς σκελεμῶν πό-
 λης. πρὸ τῶν δὲ τῶν καὶ αὐτῶν χρυσία ἐχρυσῶν.
 αἰ νῦν σωμάτῶν δὲ τῆς ἀναλωμῶν. καὶ τὰ πρὸ
 τῶν γνέ τῶν τῶν τῶν πῶν τῶν πῶν τῶν πῶν.
 ἀρ' ἀβύδου δὲ πρὸς αἰσῶν, πρὸς ἐπῶν οἰ-
 ους φασὶ σαδίου. οὐβυπλοῖα δὲ ἐλάτῆρος. ἐ-
 ξω δὲ ἀβύδου τὰ πρὸς τῶν ἴλιου δὲ, τὰ τε ἀλ-
 λα παραλία εἰς λέκτου, καὶ τὰ γνέ τῶν τρωϊ-
 κῶν πεδίων, καὶ τὰ παρῶν τῆς ἴσῶν τὰ ὑ-
 πὸ τῶν αἰνεῖα. διτῶν δὲ τῶν ὀνομάζει ὁ ποιη-
 τῆς, τὸτε μὴν οὐτῶ λέγωμ,
 Δαρδανίω αὐτῶ ἔρχῃ εἰς παῖς ἀγγίσαο,
 Δαρδανίους καλῶν. τὸτε δὲ Δαρδανίους
 Τρωῶν, καὶ λυκίαι, καὶ Δαρδανίαι ἀγγίμα-
 χῶνται.

Εἰνὸς δὲ γνέ τῶν δὲ ἰδρῶν τὸ παλαιὸν τὴν
 λιγυμῶν τὸν τῶν ποιητῶν Δαρδανίαν.
 Δαρδανου αὐτῶ πρῶτον τέκῶν νεφεληγορίε τῆς
 ζῆς,

Κτίσε δὲ Δαρδανίω.
 Νῦν μὴν γὰρ οὐδὲ ἔχῃ πόλεως σώζε-
 ται αὐτοῖσι. εἰσὶ δὲ πλάτων μετὰ αὐτῶ κα-
 τακλυσμούς τρία πολιτείας εἰδη σωίεα.
 αὐτῶ πρῶτον μὴν τὸ ὑπὲρ τῆς ἀκρωρείας ἀ-
 πλοῦ τε, καὶ ἀγγίον, δεδιδῶν τὰ ὑδρα-
 τῶν ὑπὸ πολλὰ ζῶνται ἀκμῶν γνέ τῶν πεδίων.

qui ab ea fertur. quapropter facilis e Sesto
 nauigatur ad Iunonis turrim, si quis pau-
 lulum defleat, atque inde soluat, cum flu-
 xus ibi ad transitum adminiculetur. ex A-
 bydo uero transeuntibus in contraria pra-
 ternauigandum est circiter octo stadia ad
 turrim quandam Sesto oppositam. postea
 in obliquum eundum est, & nequaquam
 aduersus fluxum nauigandum. Thraces
 postres Troianas, Abydum habitauere, de-
 inde Milesij. Sed quum urbes circa Pro-
 pontidem a Dario Xerxis patre concrema-
 rentur, Abydus etiam calamitatis eius par-
 ticeps fuit. Nam post reditum e Scythia, in-
 telligens Nomadas aduersus se transitum
 parare. & ea ulciscenda, quae perpessi fue-
 rant, ueritus ut urbes exercitui transitum
 preberent, eas concremauit, unde ad caeteras
 mutationes & tempora, haec etiam confun-
 dendorum locorum causa accessit. De Se-
 sto ac tota Cherrhoneso tunc diximus,
 cum de Thracia tractarem. Theopompus
 ait, Sestum paruum quidem esse, sed bene-
 munitam, & duorum iugerum crure ad por-
 tum coniunctam, unde propter haec & pro-
 pter fluxum aditus dominam esse. Abyde-
 norum regioni in Troade Astyra immi-
 nent, quae nunc Abydenorum sunt urbs
 diruta. Ea prius per sese erat, & aurimet-
 ala habebat, quae nunc perrara sunt, utpo-
 te consumpta, quemadmodum ea quae in
 Tmolo, & circa Paetolum erant. Dicunt A-
 bydum ab Aefapo distare ad septingenta sta-
 dia, recta autem nauigatione pauciora. Ili-
 ensia extra Abydum sunt, tum caetera mariti-
 ma Lectum usque, tum etiam quae in Tro-
 iano iacent campo, & Idae praetermontana
 Aenae subdita, quam poeta duobus modis
 nominat, interdum ita dicens,

Dardanos agit Anchise pulcherrima proles, *In Catalog.*
 Dardanos uocans, interdum Dardanos,
 ut

Et Troes simul, et Lycij, tum Dardana pubes. *Iliad.*
 Verisimile autem est, hoc in loco eam fuisse,
 quam poeta Dardaniam uocat. ut,
 Nubigena primum satus ab Ioue Dardanus *Loc. Iliad.*
 ipsam

Dardaniam posuit.
 Nunc uero ne urbis quidem uestigiū usquā ap-
 paret. Plato post diluuiū tria uiuendi gene-
 ra putat constituta. Primum in ipsis montium
 cacuminibus, simplex et agreste eorum qui a
 quas formidant, quae in campis solēt abundare.

Secundum in ipsis montium radicibus eorum qui iam auderent, maximè cum campi iam arescere cœpissent. Tertium in campis. Dicit aliquis & quartum & quintū & fortasse plura. Postremum uerò in ora maritima, et in insulis, iam metu omni amoto. nam magis & minus audere ad mare accedere, multas uitæ & morum differentias efficiet, & ut boni illi & agrestes mitiorem quodammodo uitæ modum secundorum subeunt. Sic est quædam præter hos differentia rusticorum hominum & semirusticorum & ciuiliū, à quibus iam nomina paulatim immutata, in optimum & urbanum uitæ genus desierunt, secundum mutationem morum in melius factam, præter locorum & uitæ diuersitates. Has itaq; differentias Plato dicit à poeta descriptas. nam primum uiuendi exemplum Cyclopa ponit, qui fructibus spontè nascentibus utebantur, & montium cacumina in speluncis habitabant, de quibus sic ait:

Odys. Omnia per sese nullo nascuntur aratro.
 Non fora, non causas norunt, non sancta senatus
 Iura, sed in celsis habitantes montibus antra,
 Et puer & magnis de rebus iudicat uxor.
 Secundæ ciuilitatis exemplum Dardanum ponit, qui

Iliad. Dardaniam posuit, quoniam nondum Ilium esset
 In campo, sed adhuc Ida montana tenerent.
 Protinus illa fuit multis habitantibus aucta.

Tertiæ exemplum Ilium ponit, quem Ilij conditorem tradunt. Vnde par est eum in medio campo sepultum esse, quoniam prior ausus est in campis habitare. unde illud est:

Iliad. Hi ueterem ad tumulum, atq; Ilii monumenta ruebant,
 Dardanij medium qua campus Erineon ambit.

Sed nec hic omnino ausus est. nam nec ibi urbem condidit, ubi nunc est, sed triginta ferè stadijs superius ad orientem Idam & Dardaniam uersus, iuxta eum qui nunc Iliensium uicus dicitur. Noui Ilienses gloriæ cupidi cum uellent hanc esse antiquam urbem, coniectandæ causam præbuerunt ex Homeri poetâ. Hæc enim non uidetur ea esse quæ ab Homero describitur. Sunt alij qui scripserunt, urbem hanc multa loca mutasse. postremò hic constituisse, id quæ ex oraculo.

διδυπόρου δὲ τὸ γινώσκοντες ἰσχυροῦς δαρδανίωνων ἢ δὴ ἤδη μικροῦ. ἀ τε δὴ καὶ τὴν πεδίο-
 ων ἀρχομυλίων ἀναψύχουσα. τρίτη δὲ τὸ γινώ-
 σκοντες πεδίοις λέγει δὲ αὐτὸς, καὶ τέταρτη,
 καὶ πέμπτη ἰσως, καὶ πλείω. ὕστατος ὁ γινώ-
 σκοντες παραλία, καὶ γινώσκοντες νήσοις, λελυμμένου
 πωκτοῦ τὸ τοιούτου φόβου. τὸ γὰρ μάλλον
 καὶ ἤδη δαρδανίωνων, πλησιάζου τῆ θαλάσσης,
 πλείους αὐτὸν ἀρχομύλοι Ἰσχυροῦς πολιτεῶν
 καὶ ἡρώων, καὶ ἀπὸ τῶ ἀγαθῶν τε καὶ τῶν ἀδύνα-
 των, ἐπιπλεῖσθαι τὸ ἡμέτερον τὴν δίδυπόρου ὑ-
 ποβιβασίαν. ἐστὶ δὲ τις Ἰσχυροῦς, καὶ παρὰ
 τούτους, τὴν ἀγροίαν, ἡ μεταγροίαν, καὶ
 πολιτικῶν. ἀφ' ὧν ἡ δὴ, ἡ ὕψι τὸ ἀέθρον καὶ
 ἀριστον ἦθος ἐτελὸν τὴν ἢ τὴν ὀνομασίαν κατ'
 ὀλίγον μετακλίσει, καὶ ἤδη τὴν ἡρώων ὕψι
 τὸ ἡρώων μετακλίσει, παρὰ τὰς τὴν σίτων
 καὶ τὴν βίαν μετακλίσει. ταύτας δὲ τὰς Ἰσχυ-
 ροῦς ἀρχομύλους φησὶ τὸ ποιητὴν πλάττειν
 ἢ ἢ πρώτης πολιτείας ἡρώων μετακλίσει
 τα τὴν λυκκῶν βίαν, καὶ τὰς ἡρώων
 νομῶν καὶ τὰς ἀκροῦς κατεχόντων
 γινώσκοντες τισὶν, ἀλλὰ τὰ γὰρ ἀσφαρτα, ἡ
 ἀνὴρωτα πάντα φύονται, φησὶν αὐτοῖς,
 τοῖσι δὲ ἐκ ἀγορῶν βελήφοροι, ἐπὶ θεμισδῶν,
 ἀλλ' οἳ γ' ὑψιπέδων ὄρειον ναίουσι λαφύρα
 ἐμπαῖοις γλαφυροῖσι, θεμισδῶν δὲ ἡρώων
 παιδῶν ἢ δὲ ἀλόχων.

Τοῦ δὲ δίδυπόρου ἐκ τῶ διαρδανίου,
 Κτίσαι ἢ διαρδανίω, ἐπεὶ ἔπειτα ἰλιῶ ἰρη-
 ἔμπεδῶν πεπύλισσιν, πόλις μερόπων ἀνθρώ-
 των.

Ἀλλ' ἐβ' ἰσχυροῦς ὄκειον πολυπλάκων ἰ-
 δικς.

Τοῦ δὲ τρίτου ὕψι τὸ ἰλιον τὸ γινώσκοντες πε-
 οῖς. ἔσθ' ἡ γὰρ πρὸ ἀδιδύασιν τὸ ἰλιον λιπίων,
 ἀφ' οὗ καὶ τὴν ἰπωνυμίαν λαβῆναι, τὴν πύ-
 λην αἰὸς ἢ, καὶ δὴ τὸ ἔσθ' ἡ μίσην τῶν πεδίων
 τετάφθαι αὐτῶν, ὅτι πρῶτον ἔστι δαρδανίωνων
 τοῖς πεδίοις δίδου τὴν κατὰ τὴν
 οἱ δὲ παρὰ ἰλιον σῆμα παλαιῶν διαρδανίωνων
 μίσητον κατὰ τὸν παρὰ ὄρινον ἰσχυροῦς.

οὐδὲ ἔσθ' ἢ τελείως ἐδάρδανον, ὅ γινώσκοντες
 ταῦτα ἰδρυσεν τὴν πόλιν, ὅπου νῦν ἔστιν, ἀλλὰ
 χρῆσθαι ἡ βία κλοντα πεδίοις αὐωτόρω πῶς ἔσθ'
 καὶ πῶς τὴν ἰλιον, καὶ τὴν διαρδανίαν ἢ τὴν νῦν
 καλεσθῆναι ἰλιῶν λιπύων. οἳ ἢ νῦν ἰλιῶν
 λοδδευῶν τῶν, καὶ δὴ λουῖον ἐστὶν ταῦτα τὴν πε-
 λαϊκῶν, περιεχόμενα λόγον τοῖς ἐκ τῶ ὄρινον
 ποιήσεως τε κμαρομύλοις. οὐ γὰρ ἰσχυροῦς αὐτῶ
 εἶναι, ἢ κατὰ ὄρινον, καὶ ἀλλοι ἢ ἰσχυροῖς πλείους
 μεταβελανησῆαι τόπους τὴν πόλιν. ὕστατος
 δὲ γινώσκοντες συμβῆναι ἢ ἡρώων μάλιστα.
 τὴν δὲ

Idam stadia plurima ascendens orientem uersus. Huius prætermontana perangusta quidem est, partim ad meridiem extensa usq; ad loca, quæ apud Scepsim sunt: partim ad septentrionem usq; ad Lycios, qui iuxta Zeliam habitant. Hanc poeta sub Aenea & Antenoridis ponit, ac Dardaniam uocat. Postea est Cebrinia, magna ex parte campestris, quæ quodammodo pariter cum Dardania progreditur. Erat etiam olim urbs Cebrinia. Demetrius huc usque Ilij agrum HecTORI subditum pertendere arbitratur, progredientem à nauali usque in Cebriniam, ibiq; Alexandri & Oenones sepulturam ostēdi, quam dicunt Alexandri uxorem fuisse, prius quam Helenam raperet. Et poeta inquit, *Cebrionem haud propria Priamo de coniuge natum.*

Iliad. 7.

Quem consentaneum est à regione, uel ab urbe potius nomen habuisse. Cebriniam uerò Scepsim usque procedere, & eorum confinium esse Scamandrum, medium inter ea fluentem. Cebrinios cum Scepsijs semper inimicitias exercuisse, donec Antigonus eos Antigoniam transtulit, quæ nunc Alexandria dicitur: ac Cebrinios quidem cum alijs Alexandria remansisse, Scepsios uerò domum rediisse Lysimacho permittente. A regione Idæ quæ montana est, duos quosdam flexus ad mare excurrere tradit, alterum Rhoetium, alterum Sigeum uersus, atque ex utrisque dimidiati circuli lineam effici, & tantum à mari distare, quantum nouum Ilium, atque in planitiem desinere. Nouum itaque Ilium intra dictorum flexuum finem esse asserit. Antiquum uerò intra initium. Interius autem Simoisium campum comprehendit, per quem Simois fertur, & Scamandrium, per quem Scamander fluit. Atque hic proprie Troianus campus appellatur. Poeta quoque maximam certaminum partem, hoc in loco factam ostendit. nam et latior est, et loca celebrata hic uidemus, ut Erineon Aesyeta sepulchrum, & Batiam Ili tumulum. Flumina etiam Simois & Scamander, quorum alterum Sigeo, alterum Rhoetio proximum est. Ea in conspectu noui Ilij concurrunt: postea Sigeum delata, lacum efficiunt, qui Os dicitur. Vtrosque campos alterum ab altero ingens quidam collis dictorum flexuum in rectum dirimit, qui à nouo Ilio incipiens, & ei coniunctus usq; in Cebriniam tēdit. Itaq; ad utrosq; flexus philosophi litera efficit.

* Pythagoras intellige literam, hoc

Ἰλίου, ἀπὸ τοῦ ὕψους πολλοῦς ἐκείνου, ἢ τὸ πρὸς τὸν ὄριον. τὸν δὲ ἢ μὴ πρὸς τὸν ὄριον ἐστὶν ἐν τῇ γῆ ὕψος τῆς μεσομβρίας τεταμένον μέχρι τῆς Ἰλίου σκευῆς τὸ πῶμα, τῆ δ' ὕψος τῆς ἀρχῆς μέχρι τῆς Ἰλίου λυκίων. ταύτων δὲ ὁ ποιητὴς τὸ ἀνεῖα τὰ τῆς γῆς ἀπὸ τῆς ὀρέας, καὶ λέγει δαρδανίαν. τὸ δὲ ταύτην λεβρωίαν πρὸς δαίαν ἢ πλείαν, πρὸς ἀλλήλους πρὸς τὴν δαρδανίαν. ἢ δὲ καὶ πᾶσι ποταμοῖς λεβρωίαν.

Ἐπιφανὴς δὲ ὁ δεικνύει μὲχρι δὲ ὄριον διατείναν τὴν πρὸς τὸν ἴλιον χώραν τὴν ὑπὸ τῆς Ἰλίου ἀπὸ τοῦ ὄριον, ἀπὸ τῆς ναυστάμου μέχρι λεβρωίαν. τὰ φωνὰ γὰρ ἀλεξανδρῶν δὲ ἀπὸ τῆς κενυδῆς φωνῆς ἐκείνης, καὶ οἰωνῶν, ἢ ἰσορροπῆς γινώσκοντες γινώσκοντες τὸ ἀλεξανδρῶν, πρὸς ἑλπίαν ἀρπάζειν, λέγειν τὸν ποιητῆν, Κεβριόνων νότον ὑπὸ ἀνακλήσει πρὸς ἴλιον.

Ὁμοίως εἶναι ἐπιφανῶν τὴν χώραν, ἢ καὶ τὸ λεῖον, ὅτι πρὸς πρὸς ἀνακλήσει. τὴν δὲ λεβρωίαν δεικνύει μὲχρι τῆς σκευῆς, ὅτι εἶναι τὸ σκευῆς ἀπὸ τοῦ ὄριον, ἀπὸ τῆς ναυστάμου μέχρι λεβρωίαν. τὰ φωνὰ γὰρ ἀλεξανδρῶν δὲ ἀπὸ τῆς κενυδῆς φωνῆς ἐκείνης, καὶ οἰωνῶν, ἢ ἰσορροπῆς γινώσκοντες γινώσκοντες τὸ ἀλεξανδρῶν, πρὸς ἑλπίαν ἀρπάζειν, λέγειν τὸν ποιητῆν, Κεβριόνων νότον ὑπὸ ἀνακλήσει πρὸς ἴλιον. Ὁμοίως εἶναι ἐπιφανῶν τὴν χώραν, ἢ καὶ τὸ λεῖον, ὅτι πρὸς πρὸς ἀνακλήσει. τὴν δὲ λεβρωίαν δεικνύει μὲχρι τῆς σκευῆς, ὅτι εἶναι τὸ σκευῆς ἀπὸ τοῦ ὄριον, ἀπὸ τῆς ναυστάμου μέχρι λεβρωίαν. τὰ φωνὰ γὰρ ἀλεξανδρῶν δὲ ἀπὸ τῆς κενυδῆς φωνῆς ἐκείνης, καὶ οἰωνῶν, ἢ ἰσορροπῆς γινώσκοντες γινώσκοντες τὸ ἀλεξανδρῶν, πρὸς ἑλπίαν ἀρπάζειν, λέγειν τὸν ποιητῆν, Κεβριόνων νότον ὑπὸ ἀνακλήσει πρὸς ἴλιον.

ἄρα ἢ ἐν τῷ μίκρον ἢ ἐν ἰλίου κώμῃ δέσιν, ἢ ἢ νομίζεται τὸ παλαιὸν ἰλίον ἰδρυθεὶς πρό-
 τέρου, τεικίοντα σεδίους διέχου ἀπὸ ἰλίου
 πόλεως. ἄρα δὲ ἰλίου κώμης, Δίκα σεδί-
 οὺς δέσιν ἢ καλὴ κολώνη, λόφου τῆς, παρ' οὗ
 ὁ σιμός ἐστὶ πρὸ τῆς σεδίου ἔχου. γίνεταί οὖν
 δὴ λόγῳ, πρῶτον μὲν τὸ ἕθι τὸ ἀπὸ
 ἄρα δὲ ἀπὸ τῆς ἐπὶ τῶν ὄρων ἢ καὶ λαπαπιδος,
 ὅθεν κατ' ἀκροτάτης πόλιος ἴσως κελεύου.
 Ἄλλοτε πρὸ σιμόνυ βίωσι ἕθι καλλικολώνη.

Τῆς ἢ μάχης ἕθι τῶ σκαμανδρῶν πεδίου
 σωτελευκίης, πῖθανός αὖ ὁ ἀπὸ, ἄλλοτε μὲν
 πλὴν ἐγκέλευσι ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως ποιοῖτο,
 ἄλλοτε δὲ ἐκ τῆς πλησίον τόπων τῆς σιμόνυ
 πρὸς, ἢ καλλικολώνης. μίχρη δὲ ἀπὸς ἢ πλὴν
 μάχης πρὸς τετάδης. τε πρὸς ἀκροτάτης ἢ σεδίους
 διέχου τῆς καλλικολώνης ἀπὸ τῶν ἰλίου, τί
 χρῆσιμον ἕθι ὅσπου του μεταλαμβάνεσθαι, ἐπὶ
 τόπος ἐφ' ὅρου ἢ διατάξις δὲ διέτανε. τό τε
 πρὸς θύμβρης διέλαχου λύνιοι, οἰκιστὴς τῶν
 ἐπὶ τῶ παλαιῷ λιπίσματι. πλησίον γὰρ ὄρεσι τὸ
 πεδίου ἢ θύμβρα, καὶ ὁ δὲ αὐτὸ βίωσι ποτα-
 μὸς θύμβρα, ἐμβάλλου εἰς τὴν σκαμανδρῶν,
 ἢ τὸ θύμβρα ἀπὸ ὁλῶν ἰδρυθεὶς. τὸ ἢ νῦν
 ἰλίου, καὶ πρὸς τῆς σεδίου διέχου, ὅτε ἐπὶ
 νεὸς βραχὺς πρὸς τόπος, ἢ ἐπὶ νεὸς, τῶ μὲν
 ἀρχαίῳ λιπίσματι ἔποσι πρὸς ἡμεῶν. ὡς τε τὸ,
 λαπαπιδος ἐπὶ πρὸς ἐπὶ νεὸς, ἢ ὅσα μάχιστε
 ἄμβρα τὸς ὄρεσι πόλιος, καὶ ἐπὶ τῆς σκαμανδρῶν
 τῆς.

Οἰκίως αὖ λέγουσι ἀνδρῶν μάχην. ἢ δὲ νῦν
 πόλεως πῖμα πολὺ ἀπέσκει. καὶ ὁ φηγὸς δὲ
 μίχρη κατὰ τῶν ὄρων ὄρεσι τῶ ὄρεινόν, ἐφ' οὗ φα-
 σίμ ὁ ἀχιλλεύς·

ὄφρα δὲ ἐγὼ μετ' ἀχαιοῖσι πολεμίζω,
 οὐκ ἐθέλοισκε μάχην ἀπὸ τῆς ὄρεινόν
 ἔκτωρ,
 ἄλλ' ὅσπου δὲ σκαίως τε πύλας, καὶ φηγὸν
 ἴθουτο.

Καὶ μὲν τὸ γὰρ ναύσταθμον τὸ νῦν ἐπιλεγό-
 μινον, πλησίον ὄρεινόν δὲ τῶ νῦν πόλεως, ὡς τε
 θαυμάζειν αὐτὸ αὖ λῦα, ἢ μὲν τῆς ἀκροπόλεως,
 ἢ τῆς τῶν ἰλίου τῆς ἀψυχίας. ἀκροπόλεως μὲν ἐπὶ
 τῶ ὄρεινόν χρόνον ἀτείχιστον αὐτὸς ἔχου, πλησίον
 οὖτος τῆς πόλεως, ἢ ὅσπου του πλῆθος τῶ τῶ
 αὐτῆ ἢ τῶ ὄρεινόν νεὸς ἢ γὰρ γεροντία
 φασὶ τὸ τῆς, ἢ ὄρεσι ἐπὶ τῶ, ὅ ἢ πλάγως ποι-
 κτῆς ἢ φανύσθην, ὡς ἀριστέλης φησὶν. ἀψυχί-
 ας ἢ, ἐπὶ γηρομνῆς τῆς τῆς, ἐπὶ τῶ ὄρεινόν, ὡς
 εἰπέπερον εἰς αὐτὸ τὸ ναύσταθμον, ἢ πρὸς μα-
 χῶν τῶν ναυσίην. ἀτείχιστον ἢ ἔχοντῶν, ὅ κ' ἐ-
 δάξειν πρὸς τῶν πολλορκεῖν, μίχρη τῆς ὄρει-
 σίμα τῶ ὄρεινόν, ἐπὶ τῶ τὸ ναύσταθμον πρὸς σιμόνυ.

Paulo ultra eum est Iliensium vicus, ubi iu-
 se existimatur antiquum Ilium distans ab ur-
 be quæ nunc est, stad, x x x. Ultra Iliensi-
 um vicum est Callicolona collis quid m, iux-
 ta quem Simois labitur, quinque stad. spaci-
 um habens. unde illud quod de Marte dici-
 tur, non caret ratione: ut,
 Parte alia Mauors, uolenti turbinis instar
 Fertur, & excelsa Troas hortatur ab arce,
 Nonnunquam ad Simoenta ruit, qua Callico-
 lona est.

est, v. Cæca
 ce sic legis-
 tur, καὶ αὐτὸ
 τῶν τῶν
 γῆρας
 πρὸς ἰλίου
 τῶν ὄρων ἀγ-
 κῶντος.
 Iliad. e

Nam prælio in Scamandri campo inito,
 conuenienter Mars interdum ab arce Troia-
 nos exhortabatur, interdum ab alijs locis Si-
 moenti, & Callicolonæ proximis, quousque
 uerisimile est pugnam progredi. Cum uerò
 Callicolona XL stad, absit à nouo Ilio, quid
 opus erat tantum spacium comprehendì, in
 quantum castra non extendebantur? Id quo-
 que quid Lycij fortiti erant, an e Thym-
 bram ualde conuenit antiquæ urbi. Nam
 Thymbra campus est ibi proximus, et Thym-
 braus qui per eum fluit, in Scamandrum e-
 mittens ad Apollinis Thymbræi templum L
 stad distat. Erineos etiam asper quidam lo-
 cus in quo multæ sunt caprificus, antiquæ ur-
 bi subiacet, quare illud quod ab Androma-
 cha dicitur, ualde huic conuenit: ut,
 Tu populis consiste tuis, ad Erineon Hector

Qua pate accessus, uel adiri mœnia possunt.

Iliad. f

Nouæ autem urbi non conuenit. Phagus
 quoque paulo inferior est Erineo, de qua A-
 chilles ait,

Dum ès ego apud Troiam certarem, è mœni-
 bus Hector

Iliad. g

Longius ad pugnam nunquam prodire uo-
 lebat,

Sed Scæas portas, & Phagum exhibat aduf-
 que.

Præterea id quod nunc nauale dicitur, a-
 deò uicinum est nouæ urbi, ut meritò partim
 Troianorum dementiam liceat admirari, par-
 tim metum. Dementiam quidem, si tâto tem-
 pore id immunitū habebant, cum urbs pro-
 pinqua esset, & tanta ciuium & sociorū multi-
 tudine abundaret. Nuper enim factū murum
 inquit, uel nō est factus: sed poeta qui cum fin-
 xit, etiā deleuit, ut Aristoteles dicit. Metum
 uerò, si facto muro ex eo pugnabant, cum ho-
 stes ad nauale irruentes, è nauibus certarent.
 Verum cum illi id immunitum haberēt, non
 audebant ad obsidendū accedere, cum distan-
 tia parua esset. nauale enim iuxta Sigeum est,

ὄφρα λέγομεθα, πλοῦσις ἔστι τῶν φρυγῶνα
 στρατηγῶν, διαπολείμει τέως, ἴσασθαι, καὶ πά
 χου κακῶς. ὅ, τε καὶ ἀλκαῖος φησὶν ὁ ποιη
 τῆς, ὅτι ἀνὶ ἀγῶνι κακῶς φερόμενος ἴσασθαι, τὴν
 ὄπλα εἰσαντα φρυγῶν. λέγει δὲ πρὸς τινὰ λέ
 ρυκα, καὶ δούσας ἀγγεῖλαι τοῖς γὰρ οἴκῳ ἀλκαῖ
 ος σῶσθαι ἀπὸ γῆρας δὲ ἔκ αὐτῶν τὸ ἀλκαῖος
 ἔσθ' ἄλλοι πρὸς ἰδρὸν ὅμ' ἐκρέμασαν ἀπὸ τῆς
 ὑπόρου δὲ ἐκ μονομαχίας πρὸς καλεσμένον
 τὸν φρυγῶνα, ἀλιθύνει ἀνακαθῶν σκεδῶν
 σπιθῶρα, καὶ τῶ μὲν ἀμειβόμενος ποδῶ
 βαλε. τῆ τριγῶν δὲ καὶ τῶ φερόμενος ἐπὶ φρε, καὶ
 ἀνέει. μένοντ' ὅτι ἐπὶ τῶ πολέμῳ, πόριον
 δὲ διαίτητος ἀερεθείς ὑπὸ ἀμφοῖν, ἔλυσε
 τὸν πόλεμον. τιμαῶν δὲ ψύσασθαι φησὶν ὁ
 δμῶνται, ἴσασθαι ἐκ τῶν λίθων τῶν ἐξ ἰ
 λίου, πόριον δὲ ποδῶν τῶν ἀχίλλειον
 τοῖς ἀθλοῦσι βοθηῶνται τοῖς πόριον πῆ
 κῶν. ἔστι τῶ χιθῶναι μὲν γὰρ ὑπὸ τῶν μιτυλη
 ναίων τῶν τόπων ὄφρα σιγῶν, οὐ μὲν ἐκ
 λίθων ποδῶν, οὐδὲ ὑπὸ τῶ ποδῶν δὲ
 ποδῶν γὰρ ἀνὶ ἀερεθῶν διαίτητων τὸ πρὸς
 λεμούται; ἀχίλλειον δὲ ὄφρα τὸ τόπος γῆρας
 ἀχίλλειος μνηστῆρα κατὰ τὴν μικρά. κατὰ τὴν
 πῆλιν δὲ τὸ σιγῶν ὑπὸ τῶν ἰλίων ἀπεδοῦ
 ται. ὑπὸ ἐκείνοις ἴσασθαι ὑπόρου ἢ πρὸς ἀλκαῖ
 ος ἢ μέγιστον διαίτητος, ὅτι νῦν ὑπὸ ἐκείνοις ὄφρα
 τὸ τὴν παλαιῶν ὑπὸ τῶν ἀλιθύνει τῶν πλεί
 στας, ὄφρα τὸ φερόμενος ὄφρα ἀνὶ, πῶσαν τῶν ἀ
 βύδου μέγιστον ἰσχυρῶν καλῶν ἀλιθύνει. δουκὸς
 δὲ φησὶν ἀφαιρεθῶναι τῶν ποδῶν ὑπὸ ἀ
 θλοῦσι οὐδὲ μιτυληναίων, γῆ τῶν πελοποννη
 σιακῶν πολέμῳ τῶν περὶ τῶν. λέγουσι δὲ οἱ νῦν
 ἰλίων καὶ ὄφρα, ὄφρα τῶν πλείστων σπιθῶναι ἢ φανί
 σθαι τῶ πόριον ἢ τῶ ἀλωσιμ ὑπὸ τῶ ἀχίλλειον,
 οὐδὲ ἐξελθῶν ὄφρα ποτε. ἀε γοῦν λοκρεῖδες
 πρὸς τῶν, μικρῶν ὑπόρου ἀφαιρέσειν ἐπέμπον
 ὄφρα τῶ τῶ. καὶ ταῦτα δὲ ὄφρα ὄφρα. ὄφρα ἢ
 ὄφρα ἀσάνδρας φερόμενος οἴσθαι ὄφρα. ἀλλ' ὄφρα
 μὲν πρὸς τῶν ἢ ὑπὸ ἐκείνων τῶν χρόνον λέγει
 φερόμενος γὰρ ὄφρα ὄφρα ἀφαιρέσειν γῆρας ὄφρα,
 ὄφρα φανίον πρὸς τῶν μετὰ καλῶν εἰληθῶνται.
 ἦτε γὰρ πρὸς τῶν δυγαθῶν εἰδος ἀρίστων
 κατὰ τῶν ἀνὰ τῶν.

Βίαις δὲ οὐδὲ μίμνηται. οὐδὲ ὅτι ἢ φερόμενος
 πρὸς τῶν ἢ γῆ τῶν ναυαγία μίμνηται ἀθλοῦσι
 σπιθῶν, ἢ κατὰ τῶν ἀνὰ τῶν ἀλλ' ἀπε
 χθανόμενον μὲν τῶ ἀθλοῦσι, κατὰ τὸ κοινόν
 φησὶν. ἀπὸ πάντων γὰρ εἰς τὸ ἰδρὸν ἀσεβῶν
 τῶν, ἀπὸ τῶν ἐμῶν. ἀφαιρέσειν δὲ ὑπὸ πο
 σιδῶν τῶν μεγίστων ὄφρα τῶν. τῶν δὲ λο
 κρεῖδας πρὸς τῶν πρὸς τῶν ἀφαιρέσειν ἀφαιρέσειν
 τῶν σπιθῶν, οὐτῶ μὲν δὲ λέγουσι οἱ ἰλίων.

bus, aduersus Phrynonem imperatorem
 nauigans, & praelio cum eo conferto, ma
 ximam cladem accepit. Vnde Alcæus
 poeta dicit, se in quodam certamine male la
 tum, abiectis armis aufugisse, & præconi
 cuidam imperasse, ut ijs qui domi erant, nun
 ciaretur, Alcæus incolumis nequaquam ip
 sum tollet tyrannum, in clarum Palladis
 templum, quem Attici suspenderunt. Pos
 tea Phrynone illum ad singulare certamen
 prouocante, concurrat: sumptisq; piscatorijs
 instrumentis, funda conuoluit, & fuscina gla
 dioq; confodit. Stâte adhuc bello, Periander
 ab utrisque arbiter electus, id dicit. Deme
 trius Timæum mentiri ait, qui scribat è lapidi
 bus Ilij Achilleum à Periandro munitum,
 dum Atheniensibus contra Pittacum auxi
 liaretur. Munitum quidem hunc locum à
 Mitylenæis apud Sigeum concedit, sed ne
 quaquam ex his lapidibus, nec à Periandro:
 qui quomodo arbiter esset electus, qui erat
 aduersarius? Achilleum locus est, in quo
 Achillis monumentum ostenditur, parua sa
 nè habitatio. Ilienses Sigeum cum minus
 obtemperaret, euerterunt. nam tota ora Dar
 danum usq; sub illis fuit, & nunc est. Olim
 maxima pars sub Aeolib. erat. Quapropter
 Ephorus non dubitat totam regionem, quæ
 Abydo Cumam pertendit, Aeolida nomina
 re. Thucydides dicit, Athenienses Troiâ Mi
 tylenæis abstulisse in bello Peloponnesiaco,
 quod Pachetium dictum est. Noui autem Ili
 enses asserunt urbem ab Achiuis captam, nō
 tamen penitus euerfam, nec unquam fundi
 tus euerfam, nec unquam funditus deletâ fuis
 se. Vnde Locrenses uirgines paulo post quo
 rannis mitti incœperunt, quæ profectò mini
 me sunt Homericæ. Nam nec Homerus Cas
 sandræ uiolentiã nouit, sed eam tunc uirgi
 nem dicit: ut,

Interiore domus parte Othryonea peremit, *Iliad.*
 Quem noua bellorū iam pridē fama Cabelo
 Traxerat intactam, & forma præstante peten
 tem Cassandram.

Violentiæ uerò nusquã meminit, nec quod
 Aiæis interitus in naufragio, Palladis ira eue
 nerit, an alia simili causa; sed quod Palladi es
 set exosus, in communi dixit. Nam cum om
 nes in templū sceleratī atq; impij fuissent, om
 nibus erat infensa, interemptos autem à Ne
 ptuno dicit, propter eorum insolentiã. Lo
 crenses uirgines mitti contigit, cum iam Per
 se obtinerent. Ilienses itaq; hoc modo inquit,
 Ηο.

Homerus autem expressit urbis excidium po- nit: ut,

Ilad. Tempus enim ueniet, quo concidat Ilion in- gens. Et illud,

Odyss. Si Priami claram pugnando euertimus ur- bem. Et illud,

Ilad. Vrbs Priami decimo iam tandem corruit anno.

Huius rei coniecturam hanc faciunt, quod Palladis simulacrum nunc stat, cum Home- rus id federe significet. Iubet enim peplum Palladis genibus apponi pro imponi. ut est etiam illud,

Ilad. Non cernet genibus charos a sidere natos.

Quod melius est, quam ut quidam expo- nunt, pro πρὸς τῆς γυνάσσι θέναι, id est iuxta ge- nua poni, afferentes illud,

Odyss. Illa foco astabat, rutilumque sedebat ad ignem.

Pro eo, iuxta focum. Quae nam enim pep- li positio esset iuxta genua? Si quoque qui γυνά- σιν, id est genibus accentu circumflexo pronū- ciant, quemadmodum in multis alijs fit, ut- cunque accipiant, uerba in infinitum protra- hunt. Per multa uerò antiqua Palladis si- mulacra sedentia ostenduntur, ut Phocæ, Mafsiliæ, Romæ, Chij, & multis alijs in lo- cis. Iuniores quoque urbis excidium confiten- tur, ut Lycurgus orator, nam Ilij mentionem faciens, Quis (inquit) non audiuit id semel à Græcis euersum, quod nunc desertum est? Sunt qui putent posteriores hos condidisse, ratos locum eum inauspicatum esse, propter calamitates, uel quod Agamemnon antiqua consuetudine eum fuerit execratus. Quemad- modum Cræsus cum Sidenam cepit, inquam Glaucias tyrannus aufugerat, execratus est, quicumque eum locum instaurarent. Quare ab eo loco illos credunt abstinuisse, atque ali- um condidisse. Astypalienses itaque qui Rhe- tium tenuerunt, primi opdidum iuxta Simo- entem habitauere, quod nunc Polisma nomi- natur, in loco non ualde idoneo, quapropter cito euersum est. Noua uerò habitatio & tem- plum apud Lydos condita sunt. Ea in initio non erat urbs, sed multis annis post, & paula- tim, ut diximus, creuit. Hellenicus uolens Iliensibus gratificari, ut illius fama est, conce- dit nouam & antiquam urbem eandem esse, qua deleta, qui Sigeum & Rhætium ha- bitabant, regionem inter se partiri sunt: ea autem restituta, omnia reddiderunt. Idam proprie * multifontē dici existimant, propter fluminum multitudinem ex ea profluentium,

Ilad. f. et 4o
libi. Maro
fontesam uo
cat.

ὄμηρος δὲ ῥητῶς τὸν ἀφανισμόν τῆς πόλεως
ἔρηκτον

ἔοικετο ἡμᾶρ ὅταν ποτ' ὀλώλη Ἴλιος ἱρή.
ἢ γὰρ καὶ πριάμοιο πόλιμ διεπύραμεν αἰ-
πλώ.

Εἶπερ Βουλῆ καὶ μύθοισι,
Πρὸς τὸν ἢ πριάμοιο πόλις δικάτω γνῆαυτῶ.

Καὶ τὰ τοιαῦτα δὲ τῶ αὐτῷ τίθηται π.
κμήρια, οἷον ὅτι τῆ ἀθλωῆς τὸ ξάκων νῦν μὴ
ἔσκηός ὄρεται. ὄμηρος δὲ καθήκοντος ἐμφά-
νει. πῶς πλοῦ γὰρ κελύβει δέναι ἀθλωῆς ἕδη
γυνάσιν. ὡς καὶ,
Μὴ ποτε γυνάσιν οἷσιν ἐφίξει δαὶ Φίλον ἕδη.

Βίλιπον γὰρ οὕτως, ἢ ὡς τινὸς διεχροντα
ἀντὶ τῶ παρὰ τοῖς γυνάσι δέναι, παραπ-
βήντων τῶ,

ἢ δὲ ἴσαι ἐπ' ἄν χεῖρην γν' πυρὸς αὐγῆ.

Ἀντὶ τῶ παρ' ἐχάρε. τίς γὰρ ἂν νοθεῖται πῶ
πλου ἀνάθεσις παρὰ τοῖς γυνάσι. καὶ οἱ τῶ
περὶ σολίαν ἢ Ἰσᾶς ἐφροντῶν, γυνάσιν, ὡς ἂν
ἕασιμ ὅπο τῶρος ἀν δέξωνται, ἀπδραυτολο
γούσιν, εἰβ' ἰκετδύοντες τε φερνας. πολλὰ δὲ
τῶν ἀρχαίων τῆ ἀθλωῆς ξάκων καθήκοντα
δείκνυται, κατὰ πόρ γν' φωνέα, μασσαλίς,
ρῶμη, χίω, καὶ ἄλλαις πλείοσιμ. ὁμοδο γούσι δὲ
καὶ οἱ νεώτεροι τὸν ἀφανισμόν τῆς πόλεως,
ὡρ δὲ καὶ λυκούργος ὁ ῥήτωρ, μνηθεῖς γούρ
τῆ ἰλιῶν πόλεως φησι. τίς οὐκ ἀκήροσιν, ὡς
ἀπαξ ἔσοτ' ἴν' ἡλλώων κατεσκέφθ' αἰνῶν
τομ οὔσαν. εἰκάζουσι δὲ τῶ ὑσδρον ἀνακτι-
σαι διακοσμῶντος οἰωνί (αὐτῶ τῶν τόπων ἐκῶ
νομ, εἴτε Ἰσᾶ τῶς συμφορᾶς, εἴτε καὶ καταρ-
σα μῆλου τῶ ἀγαμειμονος κατὰ παλαιῶν ἔ-
θῶ. κατὰ πόρ καὶ ὁ ἱεροῖσος ἐξελῶν τῶν σι-
δλωῶν εἰς λῶ ὁ τύραννος κατὰ φηγε γλω-
κίας, ἀρᾶς ἐβ' ἔσο κατὰ τῶν τῆ χιού τῶ πύλιμ
τῶν τόπων. ἐκένου μῆν οὐδ' ἀρῶν τῶ χω-
εἶου, ἐτόρον δὲ ταχίσιαι. πρότορον μῆν οὐ
ἀστυκλιεῖς οἱ τῶ ῥοῖτορον καταχρόντων σιω-
κισαν πρὸς τῶ σιμόρον τῶ πόλιον, ὁ νῦν κα-
λεῖται πόλισμα, οὐκ γν' δούργει τῶ τῶ, δὲ
κατεσκέφθ' ἀθλωῆς. ἕδη δὲ τῶ λυδῶν ἡ νῦν
ἐκπίδν κατοικία, καὶ τῶ ἰδρόμ. οὐ μῶν πόλις
μῶ, ἀλλὰ πολλοῖς χρόνοις ὑσδρον, καὶ κατ'
ὀλίγον, ὡς εἴρηται τῶν αἰξισιμ ἔργον. ἡλλαν-
κος δὲ χερειζόμενος τοῖς ἰλιδύσιμ οἱ ἔκει-
νον μῆν ἔσωνηροεῖ, τῶ τῶ αὐτῶν εἶναι πό-
λιμ τῶν νῦν τῆ τότε. τῶν ἢ χῶρον ἀφανιδά-
σις τ' πόλεως, οἱ τῶ σίγειον ἢ τῶ ῥοῖτορον ἔχον
τῶν διγνέμαντο, ὡς τῶν ἄλλων, ὡς ἐκασοι τῶν
πλησιοχώρων ἀπέσθσαν ἀνοικισθεῖσις, πολυ-
πίδλωρον ἢ τῶν ἰδλω ἰδῶος οἷον τῶ λῆγεδαι,
ἔσᾶ τῶ πληθῶ τῶν ἔξ' αὐτῶ ἔξόν τῶ ποταμῶν,
καθ'

καθ' ἑμάλιστε ἢ Δαρδανικῆ ὑπὸ πύργῳ κρη
 αὐτῆ, καὶ μέχρι σκηνέως, καὶ τὰ πόδι ἴλιου.
 ἔμπερθ' οὐκ ἔστι τῶν τόπων, ὡς αὐτὸν ἰσχυροῦ
 αὐτῆ ὁ δεικνύεται, τότε μὲν οὕτως λέγει πε
 ρὶ αὐτῆ. ἔστι γὰρ λόφος τῆς Ἰδίας κότυλος.
 ὑπορκεται δὲ οὗτ' ἑκατόν πον καὶ ἑκο
 σισαδίοις σκηνέως, ὅζ' οὐ ἔτε σκῆμαυδρος
 ῥῆα, καὶ ὁ γρανικός, καὶ αἰσπιτος, οἱ μὲν πῆς ἀρ
 κῶν, ἢ τῆς πεποντίδα ἐκ πλεόνων πηγῶν
 συλλεβόμενοι, ὁ δὲ σκῆμαυδρ' ὑπὸ δύοισιν
 ἐκ μᾶς πηγῆς. πᾶσαι δὲ ἀλλήλαις πλησιᾶ
 ζουσι καὶ εἰκοσι σταδίων πόδι χόμλαι διαση
 μαῖ. πληστὸν δὲ ἀφῆσηκην ἀπ' ἑκτῆς τῆς τοῦ
 αἰσπιτου τέλει, ἡμεῖς δὲ καὶ πηγαίους
 σαδίοις. πῆρχει δὲ λόγῳ, ὡς φησι ὁ ποιητής.
 Κρομμῶν δὲ ἵκανον καλιβρόων, γῆρα δὲ πηγαί
 Δοιαὶ ἀναίσοι σκαμάυδρου δινήκντ'.

ἢ μὲν γὰρ ἢ ὕδατι λιάρῳ ῥέει, ὅδε δὲ ὁρμῶν,
 ἢ ἐπιφῶν δὲ, ἢ ἀμφὶ δὲ καπνός
 εἶνε τὰ ὅζ' αὐτῶν ὡσεὶ πυρός.
 ἢ δὲ ἐτῆρ δὲ ῥέει πῆρ ῥέει, οἰκίῃ χαλάει,
 ἢ χιόνι ἢ ψυχῶν.
 Οὕτε γὰρ ὁρμῶν νύτ' ἐν τῶ τόπῳ ἐνέσκε
 ται, οὐδ' ἢ τὸ σκαμάυδρου πηγῆ γῆρα ἔταθα,
 ἀλλ' ἢ τῆς ὄρεσ, καὶ μία, ἀλλ' οὐ δύο. τὰ μὲν
 αὐτὸ ὁρμῶν ἐκλελεῖσθαι εἰκός, τὸ ἢ ψυχρῶν κα
 τὰ δαδύσιμ ὑπεκρῖον ἐκ τοῦ σκαμάυδρου
 κατὰ ἴσον ἀνατέλλειν τὸ χωρίον, ἢ καὶ ὅζ' τὸ
 πλησιῶν εἶναι τὸ σκαμάυδρου, καὶ ἴσον τὸ ὕ
 δωρ λέγειται τὸ σκαμάυδρου πηγῶν. οὐ
 τω γὰρ λέγονται πλείους πηγαί τῶ αὐτῶ πο
 ταμοῦ. συμπίπτει δὲ εἰς αὐτὸν ὁ ἄνδρ' ἄρ
 ῥῆ καρισιωτῆς, ὄρενῆς τιν' ὁ πολυαῖς κώμας
 σωμακουμίνης ἢ γεωργουμίνης καλῶς πα
 ρακειμίνης τῆ Δαρδανικῆ μέχρι τῆν πόρι Ζε
 λαιαν, καὶ ποντυίαν τόπων. ὠνομάσθαι δὲ
 τῶν χωρίων φασὶν ἀπ' τοῦ καρισιου ποταμοῦ
 ὅν ὠνόμασεν ὁ ποιητής.

ἢ ἴσος ἢ ἐπὶ πῆρος τε λιάρῳ τε ῥόδιός τε.
 Τῶν δὲ πόλιμ κατὰ ἀδὲ τῶν ὁμώνυμον
 τῆς ποταμῶν. πάλιν δὲ οὗτος φησὶν ὁ μὲν ῥῆ
 ῶς ποταμὸς νύτ' καλεῖται ῥοείτης. εἰ μὴ ἀρᾶ ὁ
 εἰς τὸν γρανικὸν ἐμβάλλων ῥῆ ὅζ' ἴσος. ἐπὶ ἀπο
 ρῆ δὲ, ὅμ καὶ πολὺ πορὸν λέγουσι, ἐπὶ ἀκίς
 διαβαινόμεν' ἐκ τῆν πόρι τῶν καλλῶ πόν
 κίω χωρίων, ὑπὸ κελαινῶς κώμῳ ἰούσι, καὶ τὸ
 ἀσκληπίου ἱδρυμα λυσιμάχου. πόρι ἢ τῆ κα
 λῆς πόνκῳ, ἀπὸ τοῦ ὁ πρῶτ' ἑσασιλύσας
 οὕτως γράφει. τῆ μὲν πόρι μετῶν εἶν φησὶ πο
 δῶν τε πᾶρων καὶ εἰκοσι, τὸ ἢ ὕψος ἀπ' ἡ ῥέει
 ὑπὸ ἐξήκοντα, καὶ ἐπὶ τὸ ὅδε εἶτ' εἰς τρία χιλομῶν ἴσον ἀλλήλων διέχοντα. εἶτα πάλιν σωμακουμίνῳ
 εἰς μίαν ὁρμῶν. ἀπ' τελοῦσεν τότε πᾶν ὕψος δυνὸν πλείων, καὶ πηγαί τε καὶ πηγῶν ἀδραμυτίου
 διέχῃ πῆς ἀρκῶν ἐκατ' καὶ ὀγδοήκοντα σταδίοις, λιάρῳ δὲ ἀπ' ἀπλῶν ῥέει τὸ πῶν ἴσος, καὶ μὲν μεταξὺ
 παλαισκη

praesertim ubi Dardanica regio ei subiacet us-
 que Scepsim & Iliensia. Demetrius eo-
 rum locorum gnarus, ut homo indigena, i-
 ta inquit: Est collis quidam Idæ nomine Co-
 tylus, ultra Scepsim ad centum ac x x sta-
 diorum, ex quo Scamander & Granicus, &
 Aesapus fluunt, sed hi ad septentrionem &
 Propontidem tendunt, e pluribus fontibus
 manantes, Scamander ad occasum ex uno
 fonte. Fontes inter se distant x x stad. in-
 teruallo, et finis Aesapi ab ortu suo plurimum
 distat quingentis ferè stadijs, ut poeta inquit,
 Dicendi causam praestat mirandus aquarum
 Fluxus hic geminis Scamader fontibus exit,
 Alter enim tepidis fumosus labitur undis,
 Alter at in medio tam fertur frigidus aestu,
 Quam nix & grando, glacie districtus aquae.

λιάρῳ dixit tepida, id est calida. Addidit
 etiam tumosus, uia fumus ex eo fit sicut ex
 igni, sed in eo loco nunc calida aqua non in-
 ueniuntur, nec Scamandri fons ibi est, sed in
 monte, isq; unus, & non duo. Calidas quidē de-
 fecisse, uerisimile est, frigidae autem per deriu-
 tionem ē Scamandro effluentes iuxta hūc lo-
 cum exoriuntur, uel quia prope Scamandru
 sunt: atq; haec aqua Scamandri fons dicitur. nā
 hoc modo plures fontes eiusdem fluminis di-
 ci possunt. In hūc Andrius influit ex quadam
 Carisenæ montana regione, compluribus ui-
 cis habitata, & optimè culta, quæ Dardanicæ
 adiacet, usq; ad loca Zelæ ac Pitæ finitima.
 Eam regionem à Careso flumine dictam pu-
 tant, cui s poeta meminit:

Rhesusq; Heptaporosq; Carefusq; Rhodi-

Hic idem dicit urbem de nomine fluminis
 appellatam, erutam esse. Rhesus fluuius nūc
 Rhoites appellatur, nisi qui in Granicum in-
 fluit, Rhesus sit. Heptaporus, quem multiua-
 dum nominant, septies pertinetur a locis pul-
 chrae pinui finitimis, uicem Celenas eunti, &
 Aesculapium Lysimachi opus. De pulchra pi-
 nu Attalus qui primus regnavit, ita scribit,
 ambitum eius esse pedum x x iiii altitudinē
 à radice L x & vii, postea in tria scissam æ-
 qualiter inter se distantia, iterum in unam apicē
 cohiberi. Totam eius altitudinem esse duorū
 iugerum & xv cubitorū, distat ab Adramyt-
 tio stad. centum & octoginta ad septentrio-
 nem. Carefus à Malunte fluit, qui locus inter

ili id x

† Vnde legit Aldinū, quamuis utrumque scōrat.

Rhesus flū uis

2 Heptapo rus

3 Carefus

παλαισκη

4 Rhodius

Palæscpsim iacet, & Acheium ulterioris Tenediorum agri, immittit autem in Aesapum. Rhodius à Cleandria & Gordo fluit, quæ stad. LX distant à pulchra pinu, influit autem in Aenium in Aesapi conualle, quæ à sinistra cursus eius est. Primum inuenitur Polichna locus munitissimus, deinde Palæscpsis, deinde Halizonium, quod iam ad Halizonum materiam (de quibus antè diximus) confectum est. Postea Carefus urbs deserta, & Carefina regio, & flumen ab eo dictum, quod conuallem ingentem efficit, minorem tamen ea quæ Aesapi est. Iam uerò deinceps Zeliæ sequuntur campi, & loca collibus plena, & optimè culta. In Aesapi dextra, inter Polichnam & Palæscpsim est uicus nouus & argentariæ. Quod etiam ad eandem materiam ponendum est, ut illud saluum esse possit, Argentii ubi uena est. Siue Alybam siue Alopam, siue utcunque uelint nominare. Oportuit enim eos & hoc fingere, parumper sibi frontem perfricantes, nec claudum quicquam, & reprehensionibus obuium relinquere, cum iam ausi fuissent, Is itaque sic accurritur, cætera quoque uel plurima ab eo animaduertenda erant, ut ab homine perito & indigena, & tantam de his rebus curam habente, ut xxx libros conscripserit, in expositionem paulo plurium LX uersuum, ex dinumeratione Troianorum. Dicit itaque Palæscpsim ab urbe Aenea distare stad. L. ab Aesapo flumine xxx. rursum ab hac Palæscpsi nomen ad alia plurima loca deduci. sed ad oram unde digressi sumus, redeundum est. Post Sigeum promontorium est Achillæum & Achæium, ulterior Tenediorum regio & ipsa Tenedos, distans à continenti ad stad. XL. Ea ambitum habet ad stad. LXXX, & urbem Aolicam, & portus duos, & Apollinis Sminthei delubrum, ut poeta testatur,

liad. Smintheu præclaræ Tenedi dominator Apollō.

Circumstant eam duæ parue insulæ, quas Calydnas uocant, sitas in navigatione Lectum uersus. Tenedum alij Calydnam dixerunt, alij Leucophrym. Circa eam sunt alia quædam insulæ. In hac de Tene conficta fabula narratur, à quo insula nominata est, & de Cygno qui genere Thrax fuit, & Tenæ pater (ut quidam uolunt) & Colona- rum rex. Achæio continua erat Larissa & Colong, quæ prius ad Diā pertinebāt, & Chrysa

παλαισκίψως καὶ ἀχέου φη τενεδίω πα-
 ραίας. ἐμβάλλει δὲ εἰς τὸ αἰσιπυ. ῥόδιον ἢ ἀπὸ
 λευκοῦ ῥοδίου καὶ γόρδου, ἀ δὲ ἕξ τῆς καλῆς πύ-
 κης ἐξήκοντα σταδίους. ἐμβάλλει δὲ εἰς τὸν αἰσι-
 πον. τὸ δὲ αὐλῶν θη τὸ πρὸ τῆς αἰσιπυ γῆ-
 γὰρ ἀριστοῦ φη εὐσεως αὐτῶ, πρῶτον δὲ πὸ
 λίχνα τῆς χῆρου χωρίου, εἴθ' ἢ παλαισκίψως,
 εἴτ' ἀλλοζόνιον, ἢ τὸ ἴδιον πεπλασμένον πῦρος
 τῶν ἴν' ἀλλοζόνων ὑποθέσει, πρὸ τῶν εἰρηκα-
 μων. εἴτα καρπὸς ῥήμη, ἢ ἡ καρασωῆ, καὶ
 ὁμώνυμον ποταμὸς, ποιεῖ καὶ αὐτὸς αὐλῶ-
 να ἀξιόλογον, ἐλάττω ἢ τὸ πρὸ τῆς αἰσιπυ.
 τὰ δὲ ἐξ ἑξῆς ἴδιον τὰ φη ζελείας ὄτι πεδία, καὶ
 ὄροπέδισα καλῶς κωργούμενα. γῆ δὲ ξίαν ἢ τὸ
 αἰσιπυ μεταξὺ πολιχνας τε καὶ παλαισκί-
 ψως ἢ νία λώμη, καὶ ἀργύρεα, καὶ ἄλλ' ἐπι-
 λιμ τάγματα τὰ ἀργύρεα πῦρος τῶν αὐτῶ
 ὑποθέσει, ὅπως σωθῆσθαι, ὅθεν ἀργυροῦ ὄτι
 γῆ βλη. ἢ οὐκ ἀλύβητου, ἢ ἀλόπη, ἢ ὅπως
 βούλονται πῆρομαίειν. ἐχρῶ γὰρ καὶ ἄλλ' ἐπι-
 πλάσαι παρατεταμένους τὸ μεταπυ, καὶ
 μὴ χωλὸν εἶναι, καὶ ἔρομον πῦρος ἐλεγχον ἀπαξ
 ἴδιον ἀπὸ τῆς ῥημικῆς. ταῦτα μὲν οὐκ ἔστι
 σιμ ἔχει τοιαῦτα. ταῦτα δὲ ἀπὸ ἀμελεῶμεν,
 ἢ τὰ τε πλείεσσιν ὄτι πῶς ἔχει, ὡς ἀνδρῶν ἐπι-
 πείρω καὶ γῆ τοπίω, φροντισαντί τε πρὸ
 τούτων ῥοσῦτον, ὡς τε τελεῶντα βίβλους
 συγγραψάσαι σίχων ἀζητησίμ, μικρῶν πλείονων
 ἐξήκοντα ἢ κατὰ λόγον ἴν' ἴσῶν. φησὶ γὰρ
 τῶν παλαισκίψω πῆς μὲν αἰνίας διέχου
 πρῶτον ἴδιον σταδίους. τὸ ἢ ποταμὸν τὸ αἰ-
 σίπυ ῥιάνοντα. φη δὲ παλαισκίψως τῶν
 τῆς ὄρεταιναι τῶν ὁμώνυμων, καὶ εἰς ἄλλους
 πλείους τόπους. ἐπὶ ἀνίμων δὲ ὕδρι τῶν παρα-
 λίων ὄθεν πρὸ ἀπελίπομεν. εἴθ' ἢ ἐπι-
 τῶν σιγιάδια ἀκρον καὶ τὸ ἀχίλειον ἢ τῆς
 δέωμ πρῶτα ἢ ἀχέου, καὶ αὐτὴ ἢ τῆς ὄρε,
 οὐ πλείους ἴν' τε ἡραῶν ἴδιον σταδίω διέχου
 σα φη ἢ πείρου. ἔχει δὲ τῶν πρὸ τῆς ῥοσῦτον
 ὄρθηκοντα σταδίω. καὶ πόλις ἀολίδια, καὶ
 λιμνῆς δύο, καὶ ἴδιον τὸ σμινθῆως ἀπὸ
 λων θη. κατὰ πρὸ καὶ ὁ ποιητὴς μαρτυρεῖ
 Τενεδίω τε ἴδιον ἀνάσσει σμινθῶν.

Γορδίκου δὲ αὐτῆς νησὶα πλείω, καὶ δὴ καὶ
 δύο ἀκαλοῦσι καλῶν δινῶν, λευκῶν καὶ τῶν
 αὐτῶν λεκπυ πλουῶν, καὶ αὐτῶν δὲ τῶν τενεδίω
 καλῶν δινῶν ἴν' ἐπι, ἄλλοι δὲ λευκῶν φη.
 εἰσὶ καὶ ἑτέρας νησὶα πρὸ αὐτῶν, μὲν δὲ σι δὲ
 γῆ αὐτῆς τὰ πρὸ τῆς τενεδίω, ἀφ' ὅθεν τὸν ὄνομα
 τῆς νησῶν, καὶ τὰ πρὸ τῆς λευκῶν, ὄρεκα τὸ γέ-
 νος, πατὴρ δὲ, ὡς λευκῶν τῆς τενεδίω, ἐκαπλῆα ἢ
 κολωνῶν. ἢ ἢ τῶν ἀχέων συνεχῆς ἢ τε λάειο
 σα, καὶ κολωνῶν τῆς δίας ὄσαι πρῶτον, καὶ ἴν' αὐ-
 χύσει

χρύση ἐφ' ὕψους ἰσχυρῶς ὑπερὶ θάλα-
 λάτης ἰδρυμένη, καὶ ἡ ἀμαξιτός ἢ τῶ λίκτω
 ὑποκειμένη σιωχίης. νῦν δ' ἡ ἀλεξάνδρεια
 σιωχίης ὄζει τῶ ἀχαιῶ. τὰ δ' ἡ πολιέματα ἐκεί-
 να σιωχισμῶνα τυγαυῶ, καὶ δὲ τῆ ἰὸ ἀλλα
 πλείω τ' φρεσίω ἐς τὴ ἀλεξάνδρεια, ὡν λε-
 βελών, καὶ νεανδρία ὄζει, καὶ τὴν χάρων ἔχουσι
 ἐκείνοι. ὁ δ' ἡ τόπος, ὅτι νῦν ἐκείτου ἡ ἀλεξάν-
 δρεια, σιγία ἐκείτου. ὅτι δὲ τῆ χύση τῶ πη,
 ἢ τ' σμινθίως ἀπόλλωνος ὄζει ἰδρύου. καὶ τὸ
 σύμβολον τὸ τ' ἐτυμότητα τ' ὀνόματι τ' σῶ-
 ζου, ὁ μῦθος ὑποκείτ' τῶ ποσὶ τ' φοῶν. σιγία
 δ' ὄζει ὄργα, τ' πῆξις. σιωχισμὸς δὲ καὶ τὴν ἰσο-
 εἶαν ἐς τ' μύθον, ὅτι τῶ τῶ ὄργα τ' πορὶ τῆν
 μῶν. τοῖς γὰρ ἐκ τῆ λερήτης ἀπὸ τῶν ἰσο-
 κρείς (ὅς πρῶτος πῆξις δὲ καὶ ἐκείνου ὁ τ' ἐ-
 λεγίας ποιητής, ἀπολάθησαν ἡ πολλοὶ) χυ-
 σμῶς ἡ αὐτῶ ποιήσασθαι τ' μῶν ὄργα αὐ οἱ
 γηγηρῆς αὐτοῖς ἀπολάθησαν. συμβῆναι δ' τῶ
 αὐτοῖς φασὶ πορὶ ἀμαξιτῶ, νύκτωρ γὰρ πολὺ
 πλῆθος τ' ἀφ' ἑρῶν μῶν ὄργα ἔβανθησαν. ἀφ' ἑ-
 γῶν δὲ αὐτῶν τῶν τε ὄργων, καὶ τῶν χυσεῶ-
 νων, αὐτῶ αὐτῶ μῶν. ὅτι τῶν ἰσο-
 κρείς ἢ ἐκ τῆν κατανόμασαι. ἡρακλείδης
 δ' ὁ πολέως πλῆθύνοντες φασὶ αὐτῶ μῶν πῆ-
 ξι τὸ ἰδρύον νομιδῶναι τε ἰδρύς, καὶ τῶν ὄργων ὄργα
 κατὰ σκευῶν αὐτῶν ἐκείνου ἰδρύ. ἄλλοι
 δ' ἐκ τῆ ἀπὸ τῆν ἀφ' ἑρῶν τῶν τε ὄργων φα-
 σὶν ἐκ τῆν τῶν ὄργων, ὅς νῦν ὄργων ἀπὸ τῶν ἰσο-
 κρείς. τῶν ὄργων ἢ μῶν ἰσοκρείς ἐκ τῶν ἰσοκρείς.
 τῆ δ' ἢ πῆξις αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἰσοκρείς τῶν τῶν ὄργων
 τῆσαι σιμῶν καὶ τὸ παρ' ἀφοροῦσιν ὄργ-
 χθονίον τῶν γῶν δὲ τῶν ἀφ' ἑρῶν τῶν. λέγουσι
 μὲν ὅτι οὕτως οἱ νεώτεροι, τοῖς δ' ὄργων μῶν
 ὄργων ἐπὶ σιμῶν τῶν καὶ τῶν ὄργων πῆξις,
 καὶ τῆ αὐτῶ χύση ἰδρυμένη ποτὲ δεικνύ-
 μενα ἰχνῶ πορὶ ὡν αὐτῶν ὄργων. πολλὰ γὰρ
 δ' ὄζει τὸ τῶ σμινθίως ὄργων. καὶ γὰρ πορὶ αὐ-
 τῶ τῶν ἀμαξιτῶν χῶρὶς τῶν τῶ ἰδρύον σμιν-
 θίς, ὄνει τόποι καὶ αὐτῶ σμινθίς. ἢ ἄλλοι
 δ' ὅτι τῆ πλῆθος λαοοσῶν, καὶ ὅτι τῆ πα-
 ρειανῶ δ' ὄζει χῶρὶς τῶ σμινθίως καὶ ὄργων,
 καὶ ὅτι ὄργων, καὶ ὅτι ὄργων, καὶ ἄλλοι δ' ἢ πολ-
 λαχῶ. καλοῦσι δὲ νῦν τὸ ἰδρύον σμινθίως. χῶ-
 ρὶς δὲ καὶ τὸ ἀλύσιον πῆξις οὐ μῶν ὅτι τοῖς
 τῶ λίκτου, καὶ τὸ τῶ γῶν ἀπὸ τῶν ὄργων αὐ-
 τόματον τοῖς ἐτῶν πῆξις τῶν ὄργων αὐ-
 τῶ. ἰδρύ δ' τῶ λίκτου βῶν ὄργων τ' δ' ὄργων βῶν
 δεικνύτ' καλοῦσι δ' ἀγαμέμνονος ἰδρύονα.
 ὅτι ἐπὶ τῶ τῶ ἰλίω ὄζει τῶ χῶρὶς τῶν τῶ, ὡς
 ὅτι ὄργων τῶν ὄργων, ἢ μικρῶ πλῆθος. ὡς δ'
 αὐτῶ, καὶ τῶ τῶ ἰδρύον βῶν ὄργων μῶν, καὶ
 καὶ ὄργων δ' ὄργων ἢ ὄργων, καὶ μῶν τῶ

Chrysa in loco excelso & petroso supra mare
 sita, & Amaxitus quæ continet Lecto subiacet:
 nunc Achaïo continua est Alexandria. Oppida uerò illa,
 quemadmodum & alia compluracastella, Alexandriam migrauerunt:
 quibus est Cebrina & Neandria. regionem tamen illi habent.
 Locus ipse in quo nunc est Alexandria, Sigia uocabatur.
 In urbe Chrysa est Apollinis Sminthei delubrum, & si-
 gnum quod nominis ueritatem seruat. Nam mus quidam
 pedi statuae subiacet. Hanc statuam Scopas Parius fecit.
 Historia siue fabula, quæ de muribus narratur, huic loco
 congruit. nam Teucris è Creta profectis (de quibus
 primo Callinus elegiæ poeta tradidit, post multi sunt
 secuti) datum erat oraculum, ibi eos sedem posituros,
 ubi terrigenæ eos adorarentur. Idcirco Amaxitum
 dicunt contigisse, maximamque agrestium murium
 multitudinem noctu exortam, quicquid armorum
 & utensilium ex corio inuenissent, corolis-
 se: Teucros ibi mansisse, atque Idam ab Ida,
 quæ in Creta est, appellasse. Heraclides Ponticus
 author est, mures ibi circa templum abundare,
 & sacros existimari: simulacrum uerò ita instructum
 esse, ut murem pedibus premat. Alij Teucrum
 quendam prodidere ex Attica profectum, ex urbe
 Troum, quæ nunc Oxypeteon nominatur: Teucros
 uerò nullos ex Creta uenisse. Signumque con-
 iunctionis Troum cum Atticis dicunt, quod apud
 utrosque Erichthonius quidam generis author
 prædicatur, iuniores ita dicunt. Homeri autem
 carminibus ea præcipue uidentur concordare,
 quæ sunt in campo Thebano, & uestigia,
 quæ Chrysa in eo sita olim ostendebantur.
 de quibus mox dicendum est. Sed multis in
 locis est Sminthei nomē. nam iuxta Amaxitum
 duo loca sunt, quæ Sminthia uocantur,
 præter eum qui est iuxta templum. Item alia
 Larissæo agro proxima. In Pariano etiam
 agro locus est Sminthius appellatus. Item
 apud Rhodum, & Lyndum, & alia plurima
 loca, nunc templum Sminthium uocant. In
 agro itaque Lectiseorium est Halysius
 campus: & Tragesæi sales, qui sponte
 nascuntur, & Etesij uentis congelascunt.
 Iuxta Amaxitum ara quoque XII deorum,
 quam Agamemnon construxit, Lecti
 ostenditur. Hæc loca contra Illium
 sunt ad stad. CC, uel paulo plura. Sic ex
 altera parte sunt Abydensia: quanquam
 paulo propior est Abydus. Deflectenti autem
 cC Lectum

Lectum sunt clarissimæ Aeolum urbes. Postea est sinus Adramytenus, in quo poeta maximam Lelegum partem videtur collocare, & Cilicas qui duplices sunt. Hic est Mitylenæorum litus, quod vicinos aliquot habet in illorum continenti. Eundem sinum Idæum nominant. nam iugum à Lectio ad Idam porrectum primis sinus partibus imminet, in quibus poeta primum Lelegas sitos dixit, de quibus etsi prius dictum est, nunc tamen repetendum est, quia Pedasum urbem quandam sub Alte positam inquit,

liad. 9 Sub cuius Lelegum populi ditioe tenentur, Pedasus & fluuio quæ iuncta est Satnioenti.

Nunc urbis locus desertus ostenditur. Quiddam *ἄπο σατνιόωντι*, id est sub Satnioente scribunt: sed non recte, quasi urbs sub monte Satnioente sita sit, cum nullus ibi mons Satniois existat, sed fluuius ad quem urbs sita est, quanquam nunc deserta. nominat autem fluuium,

liad. 5 Satnion Oenopidem cōtorta perculit hasta, Quem quondam Naïs peperit pulcherrima Nympha,

Oenopi, serualet dum Satnioentis ad undam Ille boues: Et illud,

liad. 7 Ad rapidi ripas * ardebat Satnioentis Pedasum excelsam

** In Hom. exēplaribus legitur ναίς, id est, habebat, nō αυτέ ναίς, quo pacto uideatur legisse in terpres.*

Postea Satnioenta dixit, alij uerò Saphnioenta, qui torrens magnus est, & celebris propter poetam qui eum nominauit. Hæc loca Dardanio agro & Scepsio sunt continua, tanquam alia quædā Dardania, humiliora tamē. Nunc Afsiorum & Gargarensiū sunt usq; ad mare Lesbum, contenta in regione, quæ olim Antandria erat & Cebriniorum & Neandrinorum & Amaxitanorum agro. Neandrini enim ultra Amaxitum sunt, cum & ipsi circa Lectum sint, & magis mediterranei, & magis Ilio propinqui. nam centum & quinquaginta stadijs ab eo distant. Ultra hos sunt Cebrinij, ultra Cebrinios Dardanij usque Palæscpsim atque Scepsim ipsam. Alcaeus Antandrum Lelegum urbem dixit, Vrbs Lelegum in primis Antandros:

Scepsius eam in adiacentibus ponit, ita ut in Cilicum terram exeat. His enim quodammodo Leleges sunt finitimi, australe Idæo latus terminantibus. humiles tamen sunt & ij qui maritimam oram attingunt, præsertim iuxta Adramyttium. nam post Lectū est Polymediū, locus quiddā ad stad. x Lab eo distās, uel ad LXXX, lucus paruus est circa mare,

τὸ λέκτρον, ἢ λογιμώτατη πόλις ἦν αἰολέων, καὶ ὁ ἀδραμυτῆλος κόλπος ἐκδιέχετο, γὰρ οὗτος πλείους ἦν λελέγων λατοκίζων ὁ ποιητής φαίνεται, καὶ οὗτος λίλινας διτῆς ὄντας ἐνταῦθα δὲ καὶ τὴν μυτυλλωαίων ἕδρην αἰγυλιῶς, ἡώμας τινὰς ἔχων τῶν ἡσίων τὴν ἡπειρου τὴν μυτυλλωαίων. τὸν δὲ αὐτὸν κόλπον, καὶ ἰθακίων λέγουσι. ἢ γὰρ ἀπὸ τοῦ λέκτρον ἔρχεται ἀνατένουσα πρὸς τὴν ἰθάκην, ἡ δὲ ἰθακίαν τὴν πρώτων τὴν κόλπου μέρων, γὰρ οἷς πρώτων οὗτος λελέγας ὁ ποιητής ἰδομενεύς περιέειπεν. ἔπειτα δὲ πρὸς αὐτὴν καὶ πρότορον, καὶ νῦν δὲ πρὸς ληπτήρον, ὅτι πῶς ἀσὺρ πικρὰ λέγει πάλιν αὐτὴν ὑπὸ ἄλτη τεταγμένην. (σε, ἄλτιω, ὅς λελέγας ἰδομενεύς ἡμίονοι ἀνασπῆδασιν ἀπὸ πικρῶν ἔχων ἡσίων σατνιόωντι.

Καὶ νῦν ὁ τόπος λέκτρον τὴν πόλιν ὄρη μος, γὰρ φησὶ δὲ ἡνδρὸν ἔκ τῶν σατνιόωντων, ὡς ὑπὸ ὄρε σατνιόωντι λεμνίως τὴν πόλιν, ὅθεν ἕδρην ὄρε ἐνταῦθα σατνιόωντων πρὸς ἡσίων μὲν, ἀλλὰ πάλιν ἐπὶ τῶν ἡσίων ἢ πύλιν. νῦν δὲ ἕδρην ὄρη μος, ὀνομάζει τὴν πόλιν ἢ πύλιν. Σάτνιον ἔδρασε, δὲ νῦν μεταλλωοῦσιν ὄρη μος οἶνοπιδίω, ὅθεν ἀφ᾽ ἐνὸς νύμφης τῆς ἀμυμον ἡνὸπι βουκολεῖοντι πρὸς ὄρη μος σατνιόωντος.

Καὶ πάλιν, Καὶ δὲ σατνιόωντι ἢ ὑπὸ ὄρη μος πρὸς ὄρη μος, ἡνὸπι βουκολεῖοντι.

Σατνιόωντι δὲ ὄρη μος εἶπεν, οἱ δὲ σατνιόωνται. ἐστὶ ἢ χεῖμα ἢ μίγας. ἀξιοῦν ἢ μίγας περιέειπεν ὀνομάζειν ὁ ποιητής αὐτὸν. ἔπειτα δὲ οἱ τόποι σωχεῖς εἰσι τῆς διαρδανίας καὶ τῆς σκεψίας, ὡς πρὸς ἄλτη τῆς διαρδανίας. ταπεινοτόρα δὲ ἀσπίων δὲ ἕδρην νῦν ἢ γαργαρέων ἔως τῆς ἰθισθου δακλάτης, πρὸς χεῖμα τῆς αὐτανδρίας καὶ τῆς λεβρωίων καὶ νεανδρινίων, καὶ ἀμαξιτίων. τὴν μὲν γὰρ ἀμαξιτίων, νεανδρινίως ὑποκρίνεται, καὶ αὐτοὶ ὄντων λέκτρον ἐν τῆς μετὰ γαυάτοροι τε καὶ πλησιέστεροι τῶν ἰλίων. διέχουσι γὰρ ἑκατὸν καὶ τετρακόντα σταδίους. τούτων δὲ καὶ ὑπὸ ὄρη μος λεβρωίων. ἐν τῆς δὲ διαρδανίω, μέχρι πικρασκίφειας καὶ αὐτῆς τῆς σκεψίας. τῆς ἢ αὐτανδριον ἀλλὰ καὶ τὴν μὲν καλεῖ λελέγων πόλιν. πρῶτα μὲν καὶ αὐτανδρον λελέγων πόλιν. ὁ δὲ σκεψίως ἐν ταῖς πρὸς ἀμυμονίαις τῆσιν, ὡς τὴν ἐκπίπαι αὐτὸς τὴν ἡσίων καὶ ἡσίων. ἐστὶ γὰρ εἰσι σωχεῖς τοῖς λελέγει μᾶλλον πρὸς τὸ νότον πρὸς τὴν ἰθάκην ἀφορίζοντων. ταπεινοὶ δὲ ὄρη μος καὶ οὗτοι οἱ τῆς πρὸς ἀλτιαν σωμάτηντων μᾶλλον τῆς κατὰ ἀδραμυτῆιον. μῆλα δὲ λέκτρον τὸ πολυμυδιὸν ὅθεν χωρίον ἐν τῆς ἡσίων τῆς σκεψίας, εἶπε γὰρ ὄρη μος ἡσίων, ἀλλὰ σὺς μὲν ὄρη μος τῆς ἡσίων, εἶπε γὰρ

τῶ θεοφράστῳ γὰρ ἦν ἡ λῶ, καὶ ἡ τῶ ἀριστοτέλους.
 ὁ γὰρ ἀριστοτέλης τῶν ἐαυτοῦ θεοφράστῳ πα-
 ρέδωκεν, ὡς πορ καὶ τῶν ἡλλῶ ἀπέλιπε,
 πρὸ τῶ ὦν ἰσμεν συναγαγῶν βιβλία, καὶ δὲ
 δάξας αὐτὸν ἀγύπη βασιλέως βιβλιοθή-
 κης σὺν ταῖς θεοφράστῳ ἡ καὶ παρὲν δωκεν.
 ὁ δὲ εἰς σκῆψιν κομίσας τοῖς μετ' αὐτοῦ παρὲν
 δωκεν ἰδιώταις ἀθρόοις, οἳ καὶ πάλαι εἰσε-
 ἔχον τὰ βιβλία, οὐδ' ἂν ὠδμελῶς ἐείμηναι. ἐ-
 πιδιδὼ δὲ ἔδοντο τῶν ἀποδιδῶν τῶν ἀπὸ ἡλι-
 κῶν βασιλέων, ὡς εἰς τῶν ἡ πόλιν, ζῆροῦ τῶν
 βιβλία εἰς τῶν κατὰ σκῆψιν φησὶ πρὸ γὰρ μὲν
 βιβλιοθήκης, ἢ γὰρ ἐκεῖνον γὰρ δῶκεν ἰδι-
 ὡτῶν ἡ νότιας καὶ σὺν καὶ κωθῶντα, ὅτι πο-
 τε ἀπέδοντο οἱ ἀπὸ τῶν γῆρας ἀπελθόντων τῶ
 τῶν πολλῶν ἀργυρίων, τὰ τε ἀριστοτέλους,
 καὶ τὰ θεοφράστῳ βιβλία. ἢ δὲ ὁ ἀπελθὼν
 κωθὸν βιβλίου μαλόν, ἢ φιλοσοφῶν. διὸ δὲ
 ζῆτῶν ἐπαυρόθωσι τῶν ἀβερμαῶντα, εἰς ἀντί-
 γραφὰ καὶ ἀντιγράψαντες τῶν γραφῶν ἀνα-
 πληρῶν οὐκ ἔστι, καὶ δὲ δῶκεν ἀμαρτῶν δῶκεν
 πληρῶν τὰ βιβλία. σὺν ἔστι ἡ τοῖς ἐκ τῶν παρὲν
 πύτων, τοῖς ἢ πάλαι τοῖς μετὰ θεοφράστῳ
 ὄλως ἐκ ἔχουσι τὰ βιβλία πᾶσι ὄλως, ὅ-
 μάστις τῶν ἀποδιδῶν, μὴ δὲ ἔχουσι φιλοσο-
 φῶν πραγματικῶν, ἀλλὰ δέσσειν λυκισθῆσαι.
 τοῖς δὲ ὕστερον ἀπὸ τῶν βιβλία ταῦτα πᾶσι
 ἡ δῶκεν, ἀμεινὸν μὲν ἐκείνων φιλοσοφῶν, καὶ ἀρι-
 στοτελῆ, ἀναγκασθῆναι μὲν τοῖς πολλοῖς εἰ-
 ὰώτως λέγει, ὅτι τῶ πᾶσι τῶν ἀμαρτῶν. πο-
 λὺν δὲ εἰς τῶν καὶ ἡ ῥώμην πᾶσι ἀβερμαῶντα. οὐδὲν
 γὰρ μετὰ τῶν ἀπελθόντων τῶν περὶ τῶν, σὺν
 λαὸς εἰς τῶν ἀπελθόντων βιβλιοθήκῃ ὁ
 τῶν ἀβερμαῶντα ἡ δῶκεν ἡ κομιδῆσαι, τυ-
 ραννῶν τε ὁ γραμματικῶν δεχέσαστο φι-
 λασοφῶντα ὡν, ὁ δὲ ἀποδιδῶν τῶν ὡν βι-
 βλιοθήκης, καὶ βιβλιοπῶλαι τῶν γραφῶντα
 φαύλοις ῥωμῶν, καὶ δὲ ἀντιγράψαντες. ὁ πορ
 καὶ ὡν τῶν ἀλλῶν συμβαίνῃ τῶν εἰς πρῶτον γρα-
 φῶντων βιβλίων καὶ ἡ δῶκεν, καὶ ὡν ἀλεξαν-
 δρία. πορὶ μὲν δὲ τῶν ἀποδιδῶν. ἐκ δὲ τῶ
 σκῆψιν καὶ ὁ δῶκεν εἰς τῶν, ὅτι μνημῆσαι
 πολλοῖς. ὁ τῶν τρωϊκῶν δῶκεν ὁ δῶκεν ὡν
 μὲν τῶν γραμματικῶν, ἢ τῶν αὐτῶν χρόνον γὰρ
 νὸς ἀποδιδῶν καὶ ἀριστῶν. καὶ μετὰ τῶν μὴ
 ῥώμῳ τῶν ἀπὸ τῶν φιλοσοφῶν μεταβιβλη-
 κῶν ὡν τῶν πολιτικῶν βίου, καὶ ῥωμῶντα πο-
 πλείου γὰρ τῶν συγγραμμάτων. ἐχέσαστο ἡ φεά-
 στωις ἡνι χαρῶντα καὶ ὡν, καὶ κατὰ πᾶσι τῶ
 πολλοῖς. ὅτι τῶν δῶκεν ὡν ἀποδιδῶν γὰρ
 λαμπερῶν ἀποδιδῶν ὡν ἔτυχε, καὶ ἐχέσαστο καὶ
 χυδῶντα. μὴ δὲ ἀπὸ τῶν ἡ δῶκεν ἀποδιδῶν τῶ
 ῥα, συναπῶντα εἰς τῶν πόντων μετὰ τῶν ἡ δῶκεν

Theophrasti, in qua Aristotelica inerat. nam
 Aristoteles & bibliothecam & scholam reli-
 quit Theophrasto, & primus omnium quos
 scimus libros congregavit, & Aegypti reges
 bibliothecæ ordinē docuit. Theophrastus ue-
 rō eam tradidit Neleo, Neleus eam Scepsim
 detulit, ac posteris dedit, hominibus sanē im-
 peritis, qui libros inclusos, ac negligenter po-
 sitos tenebant. Cumq; Attallicorum regū, sub
 quibus erant, studium sentirent conquiren-
 dorum librorum, ad instruendā eam biblio-
 thecam, quæ Pergami erat, eos in fossa quadā
 sub terram occuluerunt, quos & tineis & hu-
 miditate labefactos, tandem qui ex eo genere
 erant Apelliconi Teio tradiderunt, magno
 emptos argento, Aristotelicos scilicet atque
 Theophrasticos. Apellicon, ut qui magis li-
 brorū esset studiosus, quā sapientiæ, uolens
 corrosiones emēdare, eos transcribendos de-
 dit, scriptura non rectē suppleta: quapropter
 libros edidit erroribus plenos. Sed antiqui Pe-
 ripatetici post Theophrastū, cū omnino libris
 ordinarijs carerēt, paucis dūtaxat exceptis, ex
 teriorum sermonū, nihil habebant in quo fir-
 miter philosopharentur, sed positiones quas-
 dam lucubrānt. Posteriores postquā hi libri
 in lucem uenerē, Aristotelem imitantes, lōgē
 melius quā illi, philosophati sunt. nam pro-
 pter errorum multitudinem consentanea di-
 cere necesse habuere. Multum ad hoc Roma-
 ni contulerunt. Nam continuo post Apelli-
 conis obitum Sylla qui Athenas cepit, allata
 illius bibliotheca huc eam transtulit. Tyranni
 on quoq; grāmaticus incepit, cum Aristote-
 lis amantissimus esset, eo sibi cōciliato qui bi-
 bliothecæ præerat. Item librarij quidam scri-
 ptoribus utentes non bonis, nec scripta conse-
 rentes, quod in his libris præsertim fieri solet,
 qui uendendi transcribuntur tum hic, tum eti-
 am Alexandria. Sed de his satis. E' Scepsi fu-
 it Demetrius grāmaticus is, de quo sæpe feci-
 mus mentionem, & qui Troianam instructio-
 nem exposuit, eodem tempore, quo Crates &
 Aristarchus. Post hunc fuit Metrodorus,
 qui ē philosophica uita in ciuilem mutatus
 est, magna ex parte in scriptis suis oratoricē lo-
 quens, & nouo quodam dicendi genere usus
 est, quo multos deterruit. propter famam
 uerō, quanquam pauper erat, clarum ta-
 men coniugium apud Carthaginenses est
 affecutus, atque uti Carthaginensis uiue-
 bat. Cum'que Mithridatis amicitiam sibi
 conciliasset, ad illum cum uxore discessit.

582 & honore maximo affectus est. Nam reddendo iuri prapositus fuit, a quo non erat ad regem provocatio, ei tamen non foeliciter cessit. Nam cum in hominum improborum odium incidisset, legatus ad Tigranem Armenium missus a rege descivit. Tigranes inuitum eum remisit Mithridati, iam e paterno regno fugienti. Ille siue regis opera, siue morbo (nam utrunque dicitur) in itinere mortuus est. Ac de Scepsijs quidem haec. Post Scepsim sunt Andira & Pionie & Gargarensis ager. Circa Andira lapis quidam inuenitur, qui combustus ferrum fit: deinde cum terra quadam in fornace excoctus, pseudargyrum exudat terra: quae terra, si aes acceperit, fit mixtura, quam quidam orichalcum uocant. Pseudargyrum etiam circa Tmolium gignitur. Haec sunt ea loca quae Leleges tenebant. Eodem modo* & Affersia Affus & arte & natura munita est. Ea a mari & portu longum & erectum ascensum habet. Vnde illud Stratonici commodè dictum est, Qui sceleri passu Affsū it, mortis periculū adit.

*In Graeco Affersia nō legitur, τὰ ἄσση, ἢ ἄσση.

Portus aggere ingenti constructus est. Hic fuit Cleanthes philosophus Stoicus, qui Zenonis Citientis scholae successit, quam postea Chrysippo Solensi reliquit. Hoc in loco Aristoteles aliquandiu permansit, propter eam affinitatem quam cum Hermia tyranno contraxerat. Fuit autem Hermias eunuchus, trapezitae cuiusdam famulus, qui Athenas profectus Platonem Aristotelemque audiuit, postea ad dominum reuersus, atque cum eo primum & Aternenses & Assenses aggresso imperauit. Postea illi successit, & Aristotelem & Xenocratem ad se accersitos diligenter curauit, Aristoteli etiam fratris sororem dedit. Per id tempus Memnon Rhodius cum Persis ministraret, & exercitum duceret, simulata cum eunucho amicitia, hospitalitatis nomine, & tractandarum rerum gratia illum ad se uocat: quem cum comprehēdisset, ad regem misit, ibique suspensus est. Philosophi uerò fugientes loca a Persis occupata, incolumes euasere. Myrsilus dicit Methymnaeos Affsum condidisse, Hellanicus eam Aeolicam esse uult, quare & Gargara & Lamponia Aeolica sunt, nam Assij Gargara condiderunt, quae non bene habitatur, nam reges incolis ex urbe Mileto deductis, illam desertam reddiderunt. Quare Demetrius Scepsius eos pro Aeolibus semibarbaros effectos dicit. Vt uerò Homerus putat haec omnia

καὶ ἐπιμήθην Ἰσραφρόντος, ταχθεὶς ὑδὶ τῆ δεικνοδοσίας, ἐφ' ἧς οὐκ ἔμ' ἔφ' ἀειθρήν τι βελλὸν τῆ δίκης ὑδὶ τῆ βασιλείας. ὁ μὲν τοι διντὸν ἔσθην, ἀλλ' ἐμπεσῶν εἰς ἔχθραν ἀδικητόρων ἀνθρώπων, ἀπέστη τ' βασιλείως ἡδὲ τ' πῶς πηγαίω τον ἀρμύλιον προσέβαιν. ὅσ' ἄκουτα ἀνέπεμψεν αὐτῶν δὴ πᾶσι φεβήοντι ἠδὲ πῶς πηγαίω βασιλείαν, ἡδὲ πῶς ὁ δ' ὀνοματίεσσεν τῆ βίου, εἴθ' ἔπ' ὅτι βασιλείως, εἴθ' ἔπ' ὅτι νόσου. λέγεται γὰρ ἀμφοτέρων πρὶ μὲν τῶν σκηνήων ταῦτα, μετὰ δὲ σκηνήων ἀνδρα καὶ πονίας, καὶ ἡ γαργαρίεσσεν ἡ λίθ' ὅτι πρὶ τῆ ἀνδρα, ὅς καὶ ὀνοματίεσσεν ὅτι γίνετ'. εἴτα μετὰ γῆς πινὸς καὶ μωδὸς ἀρσάσει ψευδάργυρον, ἢ πωσλαβούσα χαλκῶν ὅ καλοῦμεν γίνεται ἑράμα, ὅτι πινὸς ὅς ῥε χαλκῶν καλοῦσι. γίνετ' ἡ ψευδάργυρος ὅτι πρὶ τῶν τιμῶν. ταῦτα δ' ὅτι τὰ χωρία ἃ οἱ λέγουσιν κατέχου. ὡς δ' αὐτῶν καὶ τίς πρὶ ἄσση. ἐστὶ δὲ ἡ ἄσση ὄρυμνη, καὶ ὄρυμνη καὶ ἀρσάσει καὶ τ' λιμνὴ, ὄρυμνη καὶ μακρῶν ἀνάσσει ἔχου. ὡς δ' αὐτὸ οἰκίως εἰρηδὶ δὴ καὶ τ' στρατονίκα τ' κίθαρις ὄρυμνη ἢ ὄρυμνη θάσση ὄρυμνη πρὸς ἴκκα. ὁ δὲ λιμνὴ γῶματι κατεσκευάσται μετὰ λω. γῆτ' ὄρυμνη ἢ λιμνὴ ὁ στωϊκὸς φιλοσοφος, ὁ Ἰσραφρόντος τ' ζῶντος τῶ κίθως γολήν, κατὰ λιπῶν ἡ χρυσίππῶ τῶ βλῆ. γῆτ' ταῦτα δὲ ἡ ἀριστοτέλης δὴ τ' Ἰσραφρόντος ἐρμείαν τῶ τυραννοῦ λιμνῶν. ἢ δὲ ἐρμείας δνοῦχος βραπέστου πινὸς οἰκίως, γῆτ' ὄρυμνη δ' ἀβλῶσιμ ἡ κροάσση τῶ πλάτων ἢ ἀριστοτέλους. ἐπανελθὼν ἡ τῶ δεσπότη σιωπηρῶν ῥάνησε, πρῶτον ἀβλῶσιμ τοῖς πρὶ ἀτῶν νία καὶ ἄσση χωρίοις ἐπειτα διελίξασθ' ἐκείνον, ἢ μετεπέμψασθ' τῶν ἀριστοτέλλω ἢ ξυνοκράτῶν, ἢ ἐπιμελήθη αὐτῶν. τῶ δ' ἀριστοτέλει ἢ θυγατῶν ἀδελφίδων σιωπηρῶν μίμνω ἢ ὄρυμνη ἢ ἄσση τῶ τῶ τῶ πρὸς σῆς ἢ στρατηγῶν, πωσλαβούστος Ἰλιαν καλεῖ πῶς ἑαυτ' ἐξήσας τῆ ὀνοματί ἢ πρῶτον μάτῶν πωσλαβούστων χροῖμ. συλλαβῶν δ' αὐτῶν πέμψεν ὡς τ' βασιλεία, καὶ καὶ ἑρμείας ἀπῶν. οἱ φιλόσοφοι δ' ἐσώθησαν, φεβήοντες τὰ χωρία ἃ οἱ πόρσαι κατέχου. φησὶ δὲ μυρσίλος μυθωναίων κτίσμα ἐστὶ πῶς ἄσση, ἑλλανικός τε καὶ αἰολίδια φησὶμ, ὡς τε ἢ πῶ γάρ γαργα, ἢ ἢ λαμπωνία αἰολίω. ἀσση τῶ ὅτι κτίσμα τῶ γάρ γαργα ἢ δὴ σιωπηρῶν μίμνω. ἐπὶ οἱ βασιλεῖς εἰσάγαγον ἐκ μιλήτου πῶς γῆτ' φησὶ δὴ μίμνω αὐτῶν ὅ σκηνήων καὶ τῶ αἰολίω. καὶ ὄρυμνη μίμνω τῶ πῶ πῶ καὶ λιλίω.

λελέγων, οὐς πινές μὲν λαφύρας ἀρφαίνουσι,
ὄμνησ' δὲ χερσὶ ζει,
πρὸς ἅλ' ἐλ' ἐλαφύρας ἢ παῖονες ἀγκυλόβοιοι,
καὶ λέλεγον καὶ λαυκωνόν.

Ἐποιοὶ μὲν τοίνυν τῶν λαφύρων ὑπερβαίνοντες
ἦσαν δὲ μεταξὺ τῶν ἰσθμίων ἀνεῖα ἢ τῶν κα-
λουμένων ἰσθμίων τῶν ποικίλων λιλιίκων. ἐκ πόρθου
βγύτον δὲ ἰσθμίων ἀχιλλεύς, μετέστησαν εἰς
τὴν καρίαν, ἢ κατέχον τὰ πόρτι τῶν νῦν ἄλλοι
καρνασσῶν χερσὶα. ἢ μὲν τοίνυν ἐκλιθηθεῖσα
ἰσθμίων πόλις, ὅκτις ὄσιν. γὰρ ἢ τῆς μεσογαίης
τῶν ἄλλοι καρνασσῶν τὰ πόρτια ἰσθμίων ἀντι-
νομαδόντα τὴν πόλις, ὅτι νῦν χερσὶα πηδασ-
σὶς λέγεται. φασὶ δὲ γὰρ ἀντινομαδόντα πό-
λις ἀκείδου ἰσθμίων τῶν λελέγων πρόπορον ὀ-
νομαδόντων, ὡς τε ἢ τῆς καρίης μεταχέρῃ
τῆς μίχρῃ μῦδου καὶ βαργυλίῳ καὶ τῆς π-
σιδίας ἀρτεμένειος πολλῶν ἰσθμίων δὲ ἄμα τῶν
λαφύρων στρατοὺς οὐκ ἔχοντες ἐβρίδισαν εἰς ὀ-
λίγη τὴν ἐμάδα, καὶ ἠφραίνοντο γὰρ τῶν
δὲ ὀκτώ πόλεων τὰς εἰς μαύσωλ' εἰς μίαν
τὴν ἄλλοι καρνασσῶν σιμῆγαγγῆ, ὡς καλεῖται
ἡστροῦσι. σιμῆγαγγῆ καὶ μῦδου διεφύλα-
ξε. τοῖς δὲ πηδασσόντι τούτοις φησὶν ἠρόδω-
τος, ὅτι μέλλοντες ἰσθμίων εἰσελθεῖν ἢ τοῖς πε-
ρσῶν, τῶν ἰσθμίων τ' ἀθλῶν πύργον ἔχοντες,
τοῖς ἢ συμβῆναι ἰσθμίων πηδασσόντι καὶ
γὰρ τῆς νῦν στρατοῦ καὶ πολλῶν ὄσιν. γὰρ ὅλη
δὲ καρία ἢ γὰρ μελίτη, λελέγων τὰ φοι, ἢ ἔ-
ρῆματα, ἢ ἰχθυὶ καρνασσῶν δεικνύται. μετὰ ἢ
σὺν λέλεγος τὴν εἰς πηδασσῶν ὄσιν κίλι-
κόν καὶ ὄμνησ', τὴν δὲ νῦν ἔχοντες ἀδραμύν-
τινοὶ τε καὶ ἀταρναίται. καὶ πηδασσῶν μί-
χρῃ τ' ἐκβολῆς τ' καίοντες. διήρηντο δὲ εἰς δύο
δυναστείας οἱ κίλικόν καὶ ἀπὸ τῶν ἰσθμίων, τὴν
τε ἰσθμίων ἠετίωνι, καὶ τῶν ἰσθμίων μῦδου.
τὸ μὲν ἦν ἠετίων' λέγει πόλιν δὴ βῆλ'
ὀχρῶν δὲ δὴ βῆλ' ἰσθμίων πόλιν ἠετίων'.

Τούτου καὶ τὴν χερσὶαν τὸ ἰσθμίων τὸ σιμ-
θῶν ἀπὸ τῶν ἰσθμίων ἐμφαίνει, ἢ πρὸς ἢ χρυσῆς
ἐκ τῆς δὴ βῆλ' ἰσθμίων.

ὀχρῶν δὲ γὰρ φησὶν δὲ δὴ βῆλ'
τὴν δὲ διεπράθομεν τε, καὶ ἠγόμεν γὰρ δὴ βῆλ'
πάντα.

καὶ τὰ μὲν δὲ δὴ βῆλ' ἀπόσαντο μετὰ σφίσι μῦδου
ἀχρῶν,
ἔκ δὲ τῶν ἀπὸ τῶν χερσὶαν καλλιπάρημον,
τοῦ δὲ μῦδου τὴν λυρνησσῶν.
ἔπειτα λυρνησσῶν ἀπὸ τῶν ἰσθμίων, καὶ τῶν
δὴ βῆλ'.

τόν τε μῦδου, καὶ τὸν ἐπίστροφον ἀνεί-
λην ἀχιλλεύς. ὡς τε ὅταν φῆ ἢ βελοῖσις,
οὐδ' ἢ ἐκασκὸν ὅτ' ἀνείλ' ἐμὸν ὄκτις ἀχιλλεύς

Lelegum erant, quos quidam Cares nomi-
nant, quanquam Homerus eos separat: ut,
Ad mare stat Cares, curvato & Pæones arcu, *Iliad. 6*
Et Lelegum populi, & Caucones.

Quod quidem diuersi à Caribus fuerunt,
habitabant autem inter eos qui sub Aenea e-
rant, & eos qui à poeta Cilices appellantur,
sed ab Achille uastati in Cariam migrauerunt,
et loca occupauerunt circa eam, quæ nunc Halicarnassus dicitur. Vrbs Pedasus ab eis deleta,
non amplius extat. In Halicarnassensium ue-
rò mediterranea, quæ ab eis Pedasa dicta sunt,
urbs erat & regio, nunc Pedasensis appella-
tur. In ea dicunt octo urbes prius Lelegas ha-
bitasse, cum hominibus floreret. quapropter
Cariam occupauerunt usq; Mindum & Bar-
gylia, & Pisidia multum absciderunt. Postea
exercitum cum Caribus ducentes, in totam
Græciam sunt diuisi, & genus deletum est.
Ex octo ciuitatibus sex Mausolus in unâ con-
tulit Halicarnassum, ut Callisthenes refert.
Mindum uerò cum Gela seruauit. Pedasij &
horum finitimi (ut Herodotus scribit) maxi-
mam diligentiam habent, ut eorum sacerdos
Palladi sacra barbam habeat, quod eis ter con-
tigit. Pedasus oppidum est in agro Stratonis
censium, Lelegum sepulture, & munitiones,
& habitationum uestigia apud Milesios, & in
tota Caria apparent. Oram quæ post Lelegas
sequitur, Leleges habitauerunt, ut Homerus
uult. Nunc eam Adramytteni habent, & A-
tarnenses & Pitanaei usq; ad Caici fluminis o-
stia. Cilices (ut antè diximus) in duos diuisi e-
rant principatus, alterum Eetionis, alterum
Mynetis, unde Thebam Eetionis urbem di-
cit: ut,

Nos Thebam allati sacram Eetionis ad urbē. *Iliad. 6*

Eius etiam Chrysam significat, in qua Apol-
linis Sminthei templum est, siquidem Chryse
is ex Theba capta fuit,

Nos Thebam inquit allati, *ibid.*
Nos urbe euerfa res huc adueximus omnes.

Et illud,
Hæc inter se partiti filij Græcorum, Chrysei-
da solum (da.
Excepere duces, Agamænoni munus Atri-
Lyrnessum aut Mynetis. Quoniã Achilles
Lyrnessum & magnæ populatus mœnia
Thebæ.

Mynetem & Epistrophum interemit, unde
cum Briseis dicit,

Nec me dure meum uoluisti flere maritum, *Iliad. 3*
Quæ celer è uita quondã submouit Achilles.

Funditus euerfa diuini sede Mynetis:

Non Thebam dicit quæ Betionis erat, sed Lyrnessum. ambgenim in eo campo erāt, qui postea Thebanus cāpus est appellatus. Is propter fertilitatem prius à Mysis ac Lydis, postea à Græcis infestatus est, qui eum ex Aeolide ac Lesbo habitauerunt, nunc bonam partem habent Adramytteni. In eo Theba est, & Lyrnessus locus natura munitus, nunc ambæ sunt desertæ. Altera ab Adramyttio distat stad. LX, altera LXXX. In agro Adramytteno est & Chrysa & Cilla. Nunc quoque prope Thebam est locus quidam Cilla appellatus, in quo Cillei Apollinis templum est. Hunc locum Cilleus amnis præterlabitur ex Ida delatus. Hæc autem sunt in Antandri agro. Cilleum quod in Lesbo est, ab hac Cilla nominatum constat. Est etiam Cilleus mons inter Gargara & Antandrum. Testis est Daes Coloneus, apud Colonas Cillei Apollinis templum ab Aeolibus è Græcia nauigantibus edificatum esse. Dicunt etiam Chrysa Apollinem Cilleum esse. Sed incertum, num idem sit qui Smintheus, an diuersus. Chrysa oppidū, erat ad mare portū habens, cui proxime Theba imminet. Hic fuit Apollinis Sminthei delubrum, & Chryseis, nunc locus omnino desertus est. delubrum ipsum Chrysam, quæ nunc iuxta Amaxitum est, translatum fuit, cum ex Cilicibus alij in Pamphylia existissent, alij Amaxitum. Veterum autem historiarum periti dicunt Chrysen & Chryseida hinc fuisse, & Homerū loci huius fecisse mentionem. Sed hic nullus est portus, ille uerò dicit,

Loc. Iliad. At Danai postquam portum tenuere profundum.

Nec templum ad mare est, ille uerò ad mare id fecit, ut,

Vt primū exposita est bibula Chryseis arena, Hanc Laerte fatus sacras deducit ad aras, Inq̄ manu chari genitoris ponit alumnam.

Nec prope Thebam, ille autem prope eam dicit, atque illic captam Chryseida. Sed nec locus ullus in Alexandriorum agro ostenditur Cilla appellatus, nec Cillei Apollinis templum. poeta uerò ea coniungit: ut,

Qui Chrysam circum regis Cillāq̄ sacratam.

In Thebano autem cāpo propè ostenditur. Nauigatio quoq̄ à Cilicia Chrysa ad nauale LX ferè stad. est, unius quodāmodo diei, quantum Vlysses uidetur nauigasse. Nam quàm

ἔμ δὲ τῶν θήκης πεδίων, δαίκνυται πλησίον, ὅτε πλουῖ ἀπὸ μὲν τῆς κιλικίου χρυσῆς ὡδὶ τὸν ναυπηγόν, ἐξήκωντά πον πεδίων ὄρη ὑμῶν σιός πως, ὅσην φαίνεται πλοῦσις ὁ ὀδυσσεύς. ἐκ βίας γὰρ ὀδύ

ἔκτεινον πόρον δὲ πάλιν θείσο μύνηται

οὐ τὴν θήκην λέγει αὐτὴ γὰρ ἡ πεδίων. ἀλλὰ τῆς λυρνησίου ἀμφοτέρων δὲ ἴσων γὰρ τῶν λιμνῶν μεταταύτα θήκης πεδίων, ὁ δὲ τὴν ἀπὸ τῶν ποδὶ μάχου γηέδων φασὶ μυσσὶς μὲν καὶ λυδῶν τοῖς πρότερον, τοῖς δὲ ἑλλησπυ ἕσθρον τοῖς ἐποικίσασι μὲν τὰ αἰολίδος, καὶ τῆς λισβῆ. ἔχουσι δὲ νῦν ἀδραμυττινοὶ τὸ πλεον. γνῶταὺ δὲ γὰρ καὶ ἡ θήκη, ἢ λυρνησὸς ὄρυμνον χωρίου. ὄρημοι δὲ ἀμφοτέρων. δὲ χουσι δὲ ἀδραμυττίου σιθίου ἢ μὲν ἐξήκωντα, ἢ δὲ ὀγδοήκωντα. καὶ ἡ ὡδὶ δὲ τῶν γὰρ δὲ τῆς ἀδραμυττίου ἔστι καὶ ἡ χρυσῆ, καὶ ἡ κίλλα. πλησίον ἔν τῆς θήκης ἔστι νῦν. κίλλα τῆς τόπος λέγεται, γὰρ ὡς κιλίου ἀπὸ ἡλων ὄρη ἰδρῶν. παραξῆ δὲ αὐτῶν τῆς ἰσθμῆς φερόμεν ὁ κίλλαι ποταμός. ταύτα δὲ ὄρη τῆς τῶν αὐτῶν δριαν, καὶ τὸ γὰρ λισβῆ δὲ κίλλου ἀπὸ ταύτης τῆς κίλλης ὠνόμασαι. ἔστι δὲ καὶ κίλλαιον ὄρη μεταξὺ γαργαρόων, καὶ αὐτῶν δριαν. φησὶ δὲ δαίης ὁ κολωνεύς γὰρ κολωνάεις, ἰδρυθῆναι πρώτων ἡν ἔκ τῆς ἑλλάδος πλοῦσι ἀντων αἰολίων, τὸ τὸ κιλίου ἀπὸ ἡλων ὄρη ἰδρῶν. καὶ γὰρ χρυσῆ δὲ λειχουσι κίλλου ἀπὸ ἡλων ἰδρῶν, ἀδριαν ἔπειτα αὐτῶν τῶν τῶν σμινθῆς, εἰς τὸ δριαν. ἢ δὲ χρυσῆ ὡδὶ δὲ λάτῃ πολίχνιον ἢ ἔχου λιμνῆς. πλησίον δὲ ἔσθρηκεται ἡ θήκη. γνῶταὺ δὲ δὲ μὲν καὶ τὸ ἰσθμῶν τὸ σμινθῆς ἀπὸ ἡλων ὄρη, καὶ ἡ χρυσῆς. ἡρῆμιωται δὲ τὸ χωρίου τελέως. εἰς δὲ τῆς νῦν χρυσῆ τῶν ἡτῆ ἀμαξίτου μεθῆδριαν τὸ ἰσθμῶν τῆς κιλίκων, τῆς μὲν εἰς τὴν παμφυλίαν ἐκπεσόντων, τῆς δὲ εἰς τὸν ἀμαξίτου. οἱ δὲ ἀπειρότεροι τῆς παλαιῶν ἰσθμῶν, γνῶταὺ δὲ τῆς χρυσῆ καὶ τῶν χρυσίδων γαργαρόων φασὶ. καὶ τὸ ὄρημον τῶν τῶν τὸ τὸ πον μεμνηδῆς. ἀλλ' οὐτε λιμνῶν ὄρη γνῶταὺ δὲ. ἐκείνος δὲ φησὶ οἱ δὲ ὅτε δὲ ἡ λιμνῆς πολυεστῆς γνῶταὺ ἦντο.

οὐτ' ὡδὶ θάλατῃ τὸ ἰδρῶν ὄρη. ἐκείνος δὲ ὡδὶ θάλατῃ ποιεῖ τὸ ἰδρῶν

ἐκ δὲ χρυσῆς νηὸς βῆ ποντοπόροιο. τὴν μὲν, ἔπειτα ὡδὶ βοιωτῶν ἀγῶν πολυμῆτις ὀδυσσεύς.

Γατεὶ εἰλω γὰρ χερσὶ τίθει.

οὐδὲ θήκης πλησίον, ἐκείν ὄρη δὲ πλοῦσιον. ἐκείθην γοῦν ἀλωῦσαν λέγει τὴν χρυσίδων. ἀλλ' οὐδὲ κίλλα τόπος, οὐδέ τις τῆς ἀλεξάνδριων χώρας δαίκνυται. οὐδὲ κιλίου ἀπὸ ἡλων ὄρη ἰδρῶν. ὁ δὲ ποιητῆς συζύγνησιν ὅς χρυσῆ ἀμπεθέκας κίλλαν τε ζαθέλω.

ὅς χρυσῆ ἀμπεθέκας κίλλαν τε ζαθέλω. ὅς χρυσῆ ἀμπεθέκας κίλλαν τε ζαθέλω.

οὐδὲ παρείσθαι τὴν θυσίαν ἑστὶ δεῖν, καὶ ἢ
 ἑσπέρης ἀπὸ λαβοῦσις μάλιστα αὐτόν. πρῶτον δὲ
 ἀρπλῆ ἀπὸ ἀμαξίτῃ. τὸ τρίτον ἢ μόλις τὸ λε
 χθόντῃ ὁμασίμα τὸς ὄσιν, ὡς τε παρὼν ἑστὶ
 ὁλυσοῦ αὐθιμὸν ὄν ἀναπλῆν ἰδί τὸ ναύσεθ
 μου τελέσαντι τὴν θυσίαν. ἔστι δὲ καὶ λίλου
 μνήμα τὸρὶ τὸ ἰόρον τὸ λίλλεὺς ἀπὸ ἄλλων
 χῶμα μέγα. λυίοχου ἢ ὄσιν πύλοπος φασίμ
 ἐγνοῦσθῆν τὸ πῶμα, ἀφ' οὗ ἴσως ἢ λιλικία,
 ἢ ἑμπαλιμ. τὰ ἐν πύρῳ ὄν τὸ βύκρας ἢ ὄν μύ
 ας ἀφ' ὧν ὁ σμυθῆν, ἐπειδὴ σμίνθιοι οἱ μν
 οὐ δὴ ὄρο μετρενεκτέον. τῆρα μὲν οὐ τὰ ἢ τῆ
 ἀπὸ μικρῶν ἐπιπλησῖμ τοῖς τοῖς πύρῳ. καὶ γὰρ
 ἀπὸ τῆν ἑσπέρῳ, οὗς οἱ ὄσται ἑσπέρῳ λείγου
 σι, ἑσπέρῳ ἑσπέρῳ παρ' ἐκείνοισ ἢ ἑσπέρῳ
 ἀπαλλαγῆς ἀκείδωμ χέριμ. ἢ πικτόνου ἢ τῆ
 ὄσιν ἑσπέρῳ τῆς τῆρ μελιουῶτα οἰουῶσιν. ὄτε
 φθαρτῆς τῆν ἀμπελοφάγου ἰπῶμ, καὶ δὴ
 παρ' ἐκείνοισ μόνοισ τῆν ὄσιν ἑσπέρῳ τὸ θηρίου
 ὄσιν μὴ γνήσιμ. ὄσιν ἢ ὄσιν ἑσπέρῳ ἀπὸ ἄλλων
 ἑσπέρῳ ἢ τῆ χῶμα ἰόρον, τὴν ὄσιν ἑσπέρῳ
 ὄσιν τὸν ὄσιν ἑσπέρῳ. παρ' ἀλλοῦσι δὲ τῆς ἢ
 ὄσιν μυσίς καλεῖτῃ πορνοπίω, ὄτε ὄσιν πορ
 νόπας καλοῦσιν τῆν ὄσιν. καὶ θυσία σωτε
 λείτω πορνοπίω ἀπὸ ἄλλων. μυσία μὲν οὐ
 ὄσιν ἢ πύρῳ τὸ ἀδραμύτιον. ἢ δὲ ποτε ἑσπέρῳ
 ὄσιν ἢ νύτῳ πύρῳ λυδία καλοῦσιν τῆν
 ἀδραμύτιον, λυδία, ὡς φασί, τὴν πύρῳ ἑσπέρῳ
 πύρῳ. μυσίας δὲ ἑσπέρῳ, τὴν πύρῳ ἑσπέρῳ
 μύ φασίμ. ἢ ἢ πύρῳ ποτε, ἢ ἢ τὸ ἑσπέρῳ
 ἑσπέρῳ ἀπὸ τῆν ἑσπέρῳ ἰόρον ἢ ἑσπέρῳ, πύρῳ
 μύτῳ μετ' ἀγισίας ἑσπέρῳ ἀπὸ ἑσπέρῳ, ἢ μύτῳ
 ὄσιν γατῆν. διέχει δὲ ἑσπέρῳ παλαιῶν γένους εἰς
 σι σαδῆν, καὶ αὐτῳ ἢ ἑσπέρῳ τὸ ἑσπέρῳ ἑσπέρῳ
 σῆς. αὐτῳ δὲ καὶ ὄσιν ἀχίλλεῳ ἑσπέρῳ. ἢ δὲ τῆ
 μετ' ἀπὸ τῆν ἑσπέρῳ τῆν σαδῆν ὄσιν ἢ δὴ
 ἑσπέρῳ, ἢ ἑσπέρῳ ὄσιν πύρῳ ἑσπέρῳ ἑσπέρῳ
 ἑσπέρῳ. ὄτε ἢ πύρῳ ἢ πύρῳ ἑσπέρῳ ἑσπέρῳ
 τῆν, ὄσιν ἑσπέρῳ ἑσπέρῳ. καὶ τῆ πύρῳ ἑσπέρῳ
 ἑσπέρῳ ἢ ἢ ἑσπέρῳ ἑσπέρῳ εἰς ἑσπέρῳ ἑσπέρῳ
 ἑσπέρῳ, αὐτῳ ἑσπέρῳ ἢ ἑσπέρῳ. πύρῳ δὲ τῆν
 ὄσιν τῆν ὄσιν τῆν ὄσιν ἑσπέρῳ, ἢ ἑσπέρῳ ὄσιν
 ἑσπέρῳ, ἢ ποταμῶν χεμαρῶν. τῆν ἑσπέρῳ
 τῆν ἢ ἑσπέρῳ παλαιῶν ἑσπέρῳ. πύρῳ δὲ εἰ
 σῆν ἀπὸ τῆν ἑσπέρῳ τῆν ἢ ἑσπέρῳ ἑσπέρῳ. ἢ τῆ
 χῆς δὲ τὸ ἀδραμύτιον ἢ ἑσπέρῳ μύτῳ ἑσπέρῳ
 πύρῳ. τὴν γὰρ βουλῳ ἀπὸ φασί τῆν πο
 λιτῆν ἑσπέρῳ ἑσπέρῳ χεμαρῳ. ἑσπέρῳ ἑσπέρῳ
 βασιλῆ. πύρῳ ἑσπέρῳ ἑσπέρῳ δὲ ἀπὸ τῆν ἑσπέρῳ
 ἑσπέρῳ ἑσπέρῳ ἑσπέρῳ ἑσπέρῳ. καὶ δὴ ἢ ἑσπέρῳ
 καὶ ἑσπέρῳ τῆν ἑσπέρῳ. καὶ δὴ ἢ ἑσπέρῳ
 πύρῳ εἰς τῆν πύρῳ τῆν βασιλῆ. καὶ τῆν ἑσπέρῳ
 ἑσπέρῳ ἢ βασιλῆς, ἑσπέρῳ ἑσπέρῳ ἑσπέρῳ.

primùm egressus est, sacrificiũ Deo facit: no
 ste uerò occupante, ibi manet. manè rursus
 nauígat, ab urbe Amaxito tertía ferè parte
 dicti interualli. Quare Vlysses eadem die
 nauígar e poterat ad nauale, si sacrificiũ perfe
 cisset. Circa Apollinis Cillei templum, est Cill
 li monumentum, ingens quidam tumulus,
 hunc Pelopis aurígam, ducem locorum di
 cunt, à quo forsan Cilicia dicta est, uel econ
 tra. Quæ de Teucris aut de muribus tradun
 tur, à quibus Smínthius appellatus est, quan
 doquidem Smínthi mures uocantur, huc
 transferenda sunt. Solent enim homines à
 paruis rebus imposita, huiusmodi quibusdam
 lenimentis mitigare. Nam & à culicibus
 quos Otei conopas uocant, Hercules Cono
 pius apud illos colitur, quoniam eos ab ijs lí
 berauit. Apud Erythræos quoque Miliun
 tem habitantes Ipoctonus colitur, quòd íp
 sis uineis infestissimus sit. nam ex Erythræis o
 mnibus, apud illos solum talis bestiola non
 gignitur. Rhodij autem Apollinis Erythi
 bij templum habent in agro suo. Hi rubigi
 nem erythibam uocant, Apud Aeoles qui in
 Asia sunt, mus quidam Pornopion uocatur,
 Bœotij autem hoc modo culices uocant, & sa
 crificiũ fit Apollini Pornopio. Mysia itaq;
 Adramyttium est, ea olim sub Lydis erat, &
 adhuc in ipso Adramyttio Lydię portę appel
 lantur, cum urbs (ut dicunt) à Lydis fuerit
 cõdita. Astyram uerò, qui uicus propinquus
 est, ad Mysiam putant pertinere. Fuit olim
 oppidulum in quo erat Astyrinæ Dianę tem
 plum in luco, cui Antandrij religiose præ
 rant: quibus id apprime uicinum est. distat ab
 antiqua Chrysa stad. xx: quę etiam templum
 in luco habet, eius est Hchillis uallũ. In medi
 terranea est Theba ad stad. L, quam poeta cín
 ctam syluis Hypoplacõ dicit, ubi nec placos, calcei
 nec plax, quicquam uocatur. nec sylua immi
 net, quanquam Idæ proxima sit. Theba ab A
 styris distat ad stad. Lxx, ab Andiris Lxx,
 quæ omnia sunt desertorum locorum nomi
 na, uel malè habitatorũ, uel torrētũ fluuiorũ,
 tamẽ propter antiquas historias celebrata. Vr
 bes memorabiles sunt Assus, & Adramyttiũ,
 quod in bello Mithridatico calamitate maxi
 ma est oppressũ est. Nã Diodorus imperator
 cõsiliũ ciuiũ deleuit, regi cupiens gratificari, si
 mulq; ex Academicis philosophis se unũ esse,
 et ius dicere, & oratoriã exercere simulãs, qui
 et in eum locũ cũ rege profectus est. Rege aut
 everso, ijs quos iniuriã affecerat pœnas dedit.
 Nam

Iliad. xiiii
 calcei

Nam cum multa in eum crimina essent illata, non ferēs infamiam, turpiter & obstinatē perijt. In urbe nostra uir Adramytenus, cū orator clarus Asiatici styli, tum certator, si quis alius fuit, Xenocles. Is in senatu pro Asia dixit, quo tempore Mithridaticæ factionis est accusatus. Apud Astyra est lacus quidem uoraginosus nomine Sagra, qui in iugosum quoddam maris litus erumpit. Sub Andira templū est, matri deūm Andirinæ sacrum, & subterraneum antrum Palæam usque. Est autem Palæa habitatio quædam sic appellata, quæ ab Andiris distat stadijs centum & xxx. Subterraneum hunc meatum torrens quidam in os eius incidēs aperuit: qui postera die à pastore quodam ad sacrificium eunte, apud Andira fortuito repertus est. Atarneus est Hermini tyranni sedes, post quem est Pitana urbs Aeolica, quæ portus duos habet, & Euenus fluuius qui eam præterfluit, ex quo aquæ ductus Adramytenis factus est. E' Pitana est Arcesilaus Academicus, qui cum Zenone apud Polemonem didicit. In ipsa Pitana locus quidam mari proximus Atarneus uocatus, sub Pitana iuxta eam quæ Insula nuncupatur. Tradunt apud Pitanam lateres super aquis innatare, quod & in Etruria in insula quadam contingit. Nam cū terra leuior sit quàm aqua, uehi eam contingit. Posidonius uidisse se refert ex quadam creta, quæ res de argētatas abstergit, lateres factos fluitare. Post Pitana est Caicus, qui ad stadia xxx in sinum Elaicitū emittit. Elaia urbs Aeolica xii stadijs est ultra Caicum, quæ Aeolica est, & Pergamenorū portus centū & xx stadijs distās à Pergamo. Deinde ad stadia centum est Cana promontorium, quod cōtra Lectum consurgens, Adramytenum sinū efficit, cuius pars est Elaiticus. Canæ Locrorum oppidulū, qui ex Cygno profecti sunt, ad australiora Lesbī extrema, situm est in agro Canæo. Is enim usq; ad Arginusas pertendit. Et ulterius promontorium, quod nonnulli Aegam nominant, eodem nomine quo animal, sed secundam syllabam longā proferri oportet αἰγᾶν, sicut ἀκταῖν & ἀρχαῖν. sic enim totus mōs nominabat, quem nūc Canam & Canas uocant. Circum montē austrū et occasum uersus est mare, orientem uersus Caici cāpus subiacet, aquilonē uersus Elaiticus ager. Mons ipse satis per sese cōtractus est, uergit tamē ad λαβλῶ ἐκφορᾶν αἰγᾶν, ὡς ἀκταῖν, καὶ ἀρχαῖν. οὐτῶ γὰρ καὶ τὸ ὄρεθ' ὄλον ὠνομάζετο, ὃ νῦν λαβλῶν καὶ νῦν λέγουσι. λαβλῶ δὲ πόρι τὸ ὄρεθ' πῶς νότον μὲν καὶ δύσεως ἢ θάλασσαν, πῶς ἐὼ τὸ λαβλῶν περὶ ὄριον ὑπὸ κειτ', πῶς ἀρκῶν ἢ ἠελίου, αὐτὸ ἢ λαβλῶν ἢ ἰκανῶς συνῆσκητ'. πῶς ὀρίον ἢ καὶ λαβλῶν ἢ αἰγᾶν

ἐγκλημάτων γὰρ ἐπιγεχθῆναι ἅμα πολλῶν, ἀπεκαρτόρησεν ἀσχετῶς, οὐ φέρων τὴν δυσφημίαν γὰρ τῆ ἡμετέρας πόλει. αὐτὸς ἢ ἀδραμυτηνὸς φήτωρ ὑπὸ φανίης γεγῆνται ξυνοκλήης, τὸ μὲν ἀσιανῶν χειρακτῆρθ', ἀγωνιστῆς εἶπες ἀλλθ', καὶ εἰρηκῶς ὑπὸ τῆ ἀσίας ὕθι θλ συγκλήτου. καὶ ὁ κερεῖον αἰτίαν εἶχε μίθει διατισμοῦ. πῶς δὲ τοῖς ἀσείροις λίμνῃ κελεῖται σάπρεα σαπρὰ θρωδῆς εἰς φαχιάδην θλ θαλάσσης ἀγυαλιον τὸ ἐκρηγμα ἐχουσα. ὑπὸ δὲ τοῖς ἀσείροις ἰδρύονθαι μὲν δὲ θεῶν ἀσείρων ἄγιον. ἢ ἀντρον ὑπὸ νομοῦ μέρη παλαιᾶς. εἰ δὲ ἢ παλαιὰ κελεῖται πρὸ οὐτῶ κελουμένη, διέχουσα θλ ἀσείρων ἐκαστὴν καὶ τειάκοντα σελίους. εἰσαφεῖ τὴν ὑπὸ νομῶν χεῖμαρθ' ἐμπεισῶν εἰς τὸ σῶμα, καὶ ἀσείρων τῆ ὑδραῖα κατὰ ἀσείρων ὑπόρου πομῶνθ' κατὰ τὴν ἡλὸν ὕθι θυσιῶν ἠκοντθ'. ἀταρνός δ' ὅστι τὸ τειάκοντα τυραννείον. εἶτα πητάνη πόλις αἰολικὴ, δύσε ἔχουσα λιμνῆας, καὶ ὁ παραρρῆϊον αὐτῶν ποταμὸς δύλιθθ', ἔξ οὗ τὸ ὕδωρ ὑδραγαγεῖται τοῖς ἀδραμυτηνοῖς. ἐκ τῆ θλ πητάνης δὲ μὲν κείλαθ' ὁ ἐκ θλ ἀκταδηνίας, ζῶωνθ' τὸ κητῆρας συχολασίης παρὰ πολίμων. καλῆται δὲ καὶ γὰρ τῆ πητάνης τὸ ποτὸς γὰρ τῆ θαλάσσης ἀταρνός ὑπὸ τῆ πητάνης, ἢ τὴν καλουμένην ἡσσαν ἔχουσαν. φασὶ δὲ γὰρ τῆ πητάνης τὰς πλίνθους ὕθι πολάσαι γὰρ τοῖς ὕθισι, λαδῆτῶν καὶ γὰρ τῆ τυρρῶνίας κησὶς πηπονθε. κησὸτῶν γὰρ ἢ γὰρ τὸ ὑπὸ γῆσιν ὕδατθ' ὅστι, ὡς τ' ἐποχῆδται. γὰρ ἡκεῖνα δὲ φησὶ ἰδῆν ποσειδῶνιθ' ἐκ πηθ' γῆς ἀργυλώδους, ἢ τὰ ἀργυρώματα ἐκμάθητ', πλίνθους πηγνυμένης καὶ ὑπὸ πλεούσας, μετὰ δὲ τὴν πητάνην ὁ λαίικος εἰς τὴν ἐλαίτικον καλουμένην κόλπον γὰρ τειάκοντα σελίους ἐκ δίδωσιν. γὰρ δὲ θλ πόρον τὸ λαίικον δίδωσιν καὶ διέχουσα τὸ ποταμῶν σελίους, εἰαία πόλις αἰολικὴ, αὐτῆ πόργαμῶν ὡρὲ πίνειν ἐκαστὴν καὶ εἰσοι σελίους διέχουσα τὸ πόργαμου. εἶτ' γὰρ ἐκαστὴν σελίους ἢ λαίικον, τὸ αὐτῶν ἀκρωτήριον γὰρ θλ λῆκτων, ἢ ποιοῦ τὴν ἀδραμυτηνὸν κόλπον, οὐ μὲνθ' καὶ ὁ ἐλαίτικὸς ὅστι. λαίικαι δὲ πολίχνην ἰσπερὶ τῆ ἐκ λυκῶν, ἢ τὰ ἀκρὰ θλ λῆσθου τὰ νοτιώτατα, λαίικον γὰρ τῆ λακταία. αὐτῆ δὲ μέρη θλ ἀργινουσῶν δῆκε καὶ θλ ὑδρὸ κημῆς ἀκρας, λῶ αἰγᾶν τινὲς ὀνομάζουσι ὀμωνίμους θλ ζῶων. δὲ δὲ μακρῶς τὴν δίδωσιν συνλαβλῶν ἐκφορᾶν αἰγᾶν, ὡς ἀκταῖν, καὶ ἀρχαῖν. οὐτῶ γὰρ καὶ τὸ ὄρεθ' ὄλον ὠνομάζετο, ὃ νῦν λαβλῶν καὶ νῦν λέγουσι. λαβλῶ δὲ πόρι τὸ ὄρεθ' πῶς νότον μὲν καὶ δύσεως ἢ θάλασσαν, πῶς ἐὼ τὸ λαβλῶν περὶ ὄριον ὑπὸ κειτ', πῶς ἀρκῶν ἢ ἠελίου, αὐτὸ ἢ λαβλῶν ἢ ἰκανῶς συνῆσκητ'. πῶς ὀρίον ἢ καὶ λαβλῶν ἢ αἰγᾶν

Io Caice Myfiacq̄ lymphæ.

Prope eius ortum uicus est Gergetha, in quem Attalus eos transtulit, qui in Troade erant, cum locum eum cepisset. Sed quoniam contra oram à Lecto usq̄ Canas, Lesbus extenditur insula memoratu digna, circū quam etiam insulæ quædam iacent, aliæ exterius, aliæ inter eam atque continentem, iam nos tēpus admonet ut de his dicamus. Nam & hæc Aeolica sunt, & Lesbos ferè Aeolicarum urbium metropolis est. Sed ab ijs incipiendum est, à quibus oram quæ iuxta ipsam est perfecti sumus. A Lecto itaq̄ Assum nauiganti, Lesbiæ regionis initium est secundum Sigrimum promontorium eius ad aquilonem. Hoc in loco est Methymna Lesbiorum urbs LX stad. distans ob ora Polymedij. Assum uersus uniuersæ insulæ ambitus est stadiorum c supra mille. Singula quidem ita se habent à Methymna usque Maliam, quod est australissimum extremum. à dextra insulam habentibus, ad quod Canæ plurimum insulæ opponuntur & terminantur, stad. sunt ccc & xl. Hinc usque Sigrimum, quod est insulæ longitudo, quingenta & sexaginta: inde in agrum Methymneum c cac x. Mitylene inter Methymnam et Malia iacet ciuitas maxima, quæ à Malia distat stad. Lxx, à Canis cac uiginti, totidem etiam ab Arginulis: quæ tres insulæ sunt non sanè magnæ continenti proximæ, Canis adiacentes, inter Mitylenem & Methymnam iuxta uicum agri Methymnæi nomine Aegirum, insula est angustissima, traiectum habens in Pyrrhæum euripum stadio rum xx. Pyrrha sita est in occidentali Lesbi latere. distat à Malia stadijs c. Mitylene portus duos habet, quorum australis clausus est, & L triremiū ac nauium capax. borealis uerò magnus est, ac profundus, aggere protectus. Ambobus obiacet parua quædam insula, partem quandam habens urbis ibi habitata. Ea rebus omnibus pulcherrimè instructa est. uiros claros habuit, antiquitus quidem Pittacum unum ex sapientibus, & Alcæum poetam, & Antimenidem fratrem eius, quem Babyloniorum socium Alcæus dicit magnum certamen peregisse, atque eos è maximis laborib. eripuisse, uiro pugnacissimo, & ut inquit, regum luctatore interēpto, ac solo relicto, & calamitate oppresso. Cū ijs Sappho clauit. admiranda res. nam nullā scēminam scimus hoc memorabili tempore huic similitudinem, nec in minima parte poetice cum

ὁ καὶ κινε μύσαι τ' ὠδήροαι.

ἔγγυς ἢ τῆν πηγὴν ἡρώων γόργων δὲ δὴμ, εἰς
 λὺ μὲτ' ὠκισσὸν ἀπ' ἡλ. ὅδ' ὅτι τῆ πρώτῃ δὲ, τὸ
 χροῖον δὲ γελῶν. ὠδὶ δὲ τῆ πῆραλίᾳ τῆ ἀπ' ἡ-
 κίου μίχρη καὸν, αὐτὴ πῆρατέταται λίσθῃ
 ἢ νῆος, λόγου ἀξία πλείστ. πόρινατ' ἢ αὐτῷ
 καὶ νησία, τὰ μὲν ἐξωθεν, τὰ ἢ γ' ὅτι τῆ μετα-
 ξὺ αὐτῶ τε καὶ τῆ ἡπείρου. καμρὸς ἦσθι πῶν ὠ-
 τωρ εἰπέμ. καὶ γὰρ ταῦτα δὴμ ἀλοικῆ. γε-
 δίου δὲ ἢ καὶ μῆρόπολις ἢ λίσθῃ ἴσαρχει
 τῆν ἀλοικῆ, πόλιων. ἀρκτέον δὲ ἀφ' ὠν πῶρ
 καὶ τῶν πῆραλίαν ἐπιπλομεν τῶν κατ' αὐ-
 τῶν. ἀπ' ἡκίου τῆν καὶ ὠδὶ ἄσοον πλείστ' ἀρ-
 χὴ τῆ λίσθῃ δὲ, ἢ τῆ σίχριου τὸ πῶρ ἀρκέου
 αὐτῶ ἀκρῶ. γ' τῶν δὲ πῶν καὶ μῆθυμνα πῶ
 λίσ λίσθῃ δὴμ ἀπ' ἐξήκοντα σάδιων τῆ ἐκ
 πολυμυδία πῶρ τῆ ἄσοον πῆραλίᾳ, οὐσίς δὲ
 τῆ πῶρ μίχρη σάδιων χιλίων ἐκατ', λὺ ἢ σύμ-
 πασαι ἐκπληροὶ νῆος, τὰ καθεκασα οὐτῶρ ἔ-
 χει ἀπ' μῆθυμνης εἰς μαλίαν τὸ νότιώτατον ἡ-
 κρον γ' δὲ ξίᾳ ἔχουσι τῶν πῆραλίαν νῆον. καθ'
 ὁ αὐτῶ καὶ μάλιστα ἀντίκειντ' τῆ νῆσῳ καὶ συ-
 ναπῶ τῆσῳ, σάδιοι εἰσι τετρακῶσσι τετάρ-
 κωντα. γ' τῶν δὲ ὠδὶ τῆ σίχριου, ὅπῳ δὲ τ' νῆ-
 ον τὸ μῆκος, πῶν τῆσῳ εἰσι ἐξήκοντα ἔτ' ὠδὶ
 τῶν μῆθυμναίαν, ἡκῶσῳ δὲ κα. μυτιλῶν
 δὲ κατ' μεταξὺ μῆθυμνης καὶ τῆ μαλίᾳς ἢ με-
 γίστη πόλις, διέχουσα τ' μαλίᾳς ἐβδμήκοντα
 σάδιων τῆν ἢ καὸν ἐκατ' εἰκοσι, ὅσων καὶ τῆν
 ἀργινῶσῳ. αὐτῶ τῶν μὲν εἰσι μεγάλα νῆοι,
 πλησιάσασαὶ τῆ ἡπείρου, πρὶ κειμέναὶ τῆσῳ
 καύαις. γ' ἢ τῶν μεταξὺ μυτιλῶν καὶ τῆ μ-
 θυμνης ἢ τῆ καύαις τῆ μῆθυμναίας καὶ τῶν ἀρκέ-
 αὐτῶσῳ, σῶν τῶν δὴμ ἢ νῆος, ἴσαρ καὶ ἔ-
 χουσα εἰς τ' πῶρ τῶν δὴμ σάδιων εἰκο-
 σιμ. ἴσθῳ τ' δὲ ἢ τῶν τῶν τῶν ἴσαρ πῶρ
 ἔχῳ τ' λίσθῃ, διέχουσα τ' μαλίᾳς ἐκατῶν. ἔχει
 δὲ ἢ μυτιλῶν λιμνῆς δὴμ ὠν ὁ νότιος κλῆ-
 σὸς φῆρεσι, καὶ γ' ναυσὶ πῶν τῆσῳ τῶν
 ρεῖθ' μέγας καὶ βαθύς, χῶμα καὶ σκεπαζόμενος.
 πρόκειτ' δ' ἀμφοῖν νησιῶν μῶρθ' τ' πόλις,
 ἔχου αὐτῶσι στωικοὺ μῶρθ'. κατῶσῳ δὲ
 τοῖς πῶσι καὸν. ἀνδρῶς ἢ ἔχου γ' δὴμ τῶ
 παλαιῶν ἢ πῆρακῶν γ' ἢ τῆ ἴσαρ ἴσαρ καὶ
 τ' ποιητῶν ἀλκαίου, καὶ τ' ἀδελφῶν ἀντιμῆ-
 θαν, ὅμ φησὶ ἀλκαίου. βαβυλωνίσις συμμα-
 χῶντα, τελέσαι μέγαν ἀθλον, καὶ ἐκ πῶν αὐ-
 τῶν ἴσαρ δὴμ, κατῶσῳ ἀνδρῶν μαχάταιν, ὡς
 φησι, βασιλῶν παλαιῶν ἀρκῆσῳ τῶν μόνον
 ἀνῶντ' ἀχέω ἀρκῆσῳ. συνήκασε ἢ τῶν
 τοῖς καὶ ἢ ἴσαρ, θάμιασῳ ἢ χῆμα. ἢ ἴσαρ
 γ' τῶν τῶν τῶν μῆθυμνοδολῶν φανεί-
 σων ἴσαρ γυναικῶν γ' ἀμῶν, ὅτ' ἢ τῆ μῆθυμ-
 νῶν,

ἐκείνη, πεινήσει χείρ. ἐτυραννίδη δὲ ἢ πόλις ἢ τὸ αὐτὸ χρόνος ὅντους ὑπὸ πλείονων, ὅτε τὰς διχασίας, καὶ τὰ διχασιαστικὰ ποιήματα τῶν ἀλκαίων, περὶ ὅντων ὄσιμ. γὰρ δὲ τοῖς τυράννοις καὶ ὁ πηλικὸς ἐγρήγο. ἀλκαῖος μὲν ἐν ὁμοίως ἐλοιδορεῖτο, καὶ τὸν τῶν ἐν τοῖς ἀλλοῖς, μυστῶν ἐν μεγαλαγύρω, ὅτι τοῖς ἕλε ανακτίδαις, καὶ ἀλλοῖς πσιγ, οὐδ' αὐτὸς καθερδύωμ ἦν γούτων νεωτέρω μῶν. πηλικὸς δ' εἰς μὲν τὴν ἴσην δωασεῶν κατὰ λυσιν, ἐχρησάτο τῆ μοναρχίᾳ καὶ αὐτὸς, κατὰ λυσας δὲ ἀπέδωκε τῆ αὐθνομίαν τῆ πόλει. ὕδρου δ' ἐγρήγο χρόνους πολλοῖς διαφάνης ὀφείτωρ, καὶ ἡμᾶς ἢ ποτάμω, ἐν λεσβοκλῆς, ἐν λειναγέρας, καὶ ὁ συγγραφεὺς θεοφάνης, οὗτος δὲ καὶ πολιτικὸς ἀνὴρ ὑπερβερε, καὶ πομπηῶν τῶ μάγνων κατέστη φίλος, μάλιστ' ὅτι τῆ ἀρετῆ αὐτῶν, καὶ πάσας συγκατάρθωσεν αὐτῶ τὰς πράξεις, ἀφ' ὧν τὴν τε πατρίδα ἐνόσμησε, τὰ μὲν δὲ ἐκείνη, τὰ δὲ ἐκ αὐτῶν, καὶ αὐτῶν πάντων ἐλλώων ὑπεφάνησεν αὐτὸν ἀεξῶν. ἵσμεν τε ἀπέλιπε μάρτυρ πομπηῶν, ὅν τ' ἀσίαν ἐπιβόρῳ κατέσχεσε πῶς λαίλαξε ὁ σέβαστος, καὶ νῦν γὰρ τοῖς πρώτοις ἐξέταξε τῆν ἑβερὴν φίλων. ἀβλωαῖοι δ' ἐκινδύωσαν ἢ ἀνυκίση ὑπόμῳ πῶς πεισῆμ, ἢ ὑποσάμνοι μίση λωαῖος ἔβησθον ἀρσφαγῶναι, μετέγνωσαν δὲ, καὶ ἐφθην μίση δάπῳν ἡμῶν τὸ ψῆψισμα ἀθιγμῶν ὑπὸ τῶν στρατῶν, πρὶν ἢ πράξαι τὸ πῶσαχθῆν. ἢ δὲ πῶρρα κατέστραψαι, τὸ ἢ πῶσσεσι οἰκείτ, ὅτι ἐχει λιμνία, ὅθην εἰς μίση λωῶν ὑπερβασεσ σαθῶν ὀγδύησεντα. εἰτ' ὀρεσὸς ὄσι μετὰ τὴν πύρρον, ἰδρυτῆ δ' ὑπὸ λόφου, καὶ θῆκε τε ὑπὸ δάλασθην, εἰτ' ὑπὸ τὸ σίχριον, γὰρ τὸ ὑπὸν σάδισι δεκαοικτῶ. ἐξ ἑρρεσὸς δ' ἦσαν θεόφραστὸς τε, ἐν οἰκῆν ἦν πῶς πατέρων φίλοσφοι, ἀριστοτέλης γνάμμοι, τῆρταμος δ' ἐκαλεῖτο πρότοδρον ὁ θεόφραστὸς, μετωνόμασε δ' αὐτῶν ὁ ἀριστοτέλης θεόφραστον, ἅμα ἢ φλόγῳ τῆ τῶ πῶσσεσ ὀνέμασ τε κακοφωνίαν, ἅμα δὲ τῆ φράσεως αὐτῶ ζήλου ὑπὸ σιμαενόμω. ἀπαντας μὲν γὰρ λογίους ἐποίησε αὐτὸ μαθητὰς ἀριστοτέλης, λογίωτατον ἢ θεόφραστον, ἀντιοσά δ' ἐφεξῆς ὄσι τῶ σιχρίῳ πόλις, ἐχουσα λιμνία. ἐπειτα μίση μνα, γὰρ τὸ ὑπὸν δ' ἰω ἀρίων ὁ ὑπὸ τῶ δελφίνι μνιδύμωσ ὑπὸ τῆ περὶ ἡρόδοτου εἰς τῶναρον σωθῶναι κατὰ ποντωθεῖς ὑπὸ τῶν λησῶν, οὗτος ἢ ἐν κίθαρωδός, ἐν τῶν παλαιῶν ἢ φη αὐτὸ μωσικῆς τεχνίτην γεγονέναι φησὶ, ἐν τῶ αὐτῶ νῆδον τῆ πῶσσεσ αὐτῆ φη τῶ χάρδου λύρας, ἐπὶ τῶ χάρδου χησάμω. κατὰ πῶρ ὅτι τῶσ ἀναφόρομῶσ ἐπεσιμ εἰς αὐτὸ λέγεται

illa comparandam. Per hec tempora ciuitas a compluribus tyrannis oppressa fuit propter intestinas seditiones: unde Alcæi poemata, quæ Stasiotica uocantur, de rebus ijs pertractant. Inter tyrannos etiam Pittacus fuit, unde Alcæus tam ei quàm alijs conuiciatur, ut Myrsilo & Megalagyro & * Cleantidi, & alijs quibusdam. Sed nec ipse harū nouitatum non particeps fuit. Pittacus enim ad dominatus eruēdos principatu usus est: quibus sublati, ciues in pristinam libertatē restituit. Diophanes orator multo tempore posterior fuit, ætate autem nostra Potamon, & Lesbocles, & Crinagoras, & Theophanes rerum scriptor. Hic ciuiliis uir fuit, & Pompeio Magno admodum familiaris, præcipuè propter eam facultatem, & omnia gesta ea perfecit, quibus patriam partim per illum, partim per se ornauit, se' que Græcorum omnium clarissimum exhibuit. Filium reliquit Marcum Pompeium, quem Cæsar Augustus Asiæ curatorem constituit, & nunc inter primos Tiberij familiares numeratur. Athenienses periclitati sunt in maximum dedecus incidere, cum S. C. decreuisset omnem Mitylenæorum pubem ad unum iugulari: pœnituit tamen eos, ac decretum una die ante allatum est ad imperatores, quàm mandata essent peracturi. Pyrrha euerfa est, suburbanum adhuc habitatur: & portum habet, à quo Mitylenen usque traiectus est stadiorum octingentorum. Post Pyrrham est Eressus in colle sita, sed ad mare descendit. Ab ea Sigrium abest ad stadia decem & octo. Ex Eresso fuere Theophrastus & Phantias philosophi Peripatetici, & Aristotelis familiares. Theophrastus prius dictus est Tyrtamus, nam Aristoteles, mutato nomine, eum Theophrastum uocauit: simul prioris nominis absurditatem euitans, simul etiam studij facundiam eius significans. Nam Aristoteles discipulos suos omnes eloquentes fecit, Theophrastum uerò eloquentissimum. Post Sigrium Antissa ciuitas est, quæ portum habet: postea Methymna, unde Arion fuit is, quem Herodotus in Tænarum seruatum fabulatur, cum à prædonibus in mari obrutus fuisset. Hic quidem citharædus fuit. Dicunt Terprandum eiusdem musicæ artificem ex eadem insula fuisse, qui primus, pro tetrachordo lyra, heptachordo usus est, ut hi uersus declarant, qui ad eum referuntur,

* Cleantidis alias.

dD Nos

Nos tibi mutato chordarum quattuor usu, lam noua per septem modulamur carmina neruos.

Item Hellenicus rerum conscriptor, & Callias, qui Alcæum Sapphonę exposuit. In freto quod inter Asiam est ac Lesbum, insulę sunt circiter uiginti, & (ut Timosthenes scribit) quadraginta. Hęc composito uocabulo Hecatonnesi nominantur, quemadmodum Peloponnesus, consuetudine quadam geminandi, sicut Myonnesus, & Proconnesus, & Halonnesus. Significant autem Hecatonnesi quasi Apollonnesi. Hecatos enim Apollo est, nam per totam hanc oram Apollo colitur, usque in Tenedum: Smintheus, uel Cillaus uel Gryneus, uel alio aliquo nomine uocatus. Proxima his est Pordoselena, in qua est eiusdem nominis ciuitas. & ante ciuitatem alia insula maior ea: & urbs eiusdem nominis deserta, quę Apollinis templum habet. Nonnulli nominum infamiam fugientes, hanc Pordoselenam dici malunt. Montem quoque Aspordenon Pergamo proximum, cum sit asper & sterilis, Asporenon: & templum quod ibi est, matris deum Asporenę. Quid igitur dicemus de Pordali, & de Sa perda, & Perdicca, & de Simonidio illo?

Cum toris Pordacis cadentes.

περδάκεις, id est madidis. & in antiqua comœdia, Pordacum locus est stagnantibus aquis. Lesbos æqualiter distat à Tenedo, Lemno & Chio, intra L ferē stadia. Cum Leleges ac Cilices adeo cum Troianis congruerent, quærunt quare non ponantur in dinumeratione Troiana. Verisimile quidem est, cum propter ducum discordiam & urbium deuastationem Cilices pauci relictii essent, ut sub Hectore ponerentur. Nam Eetion & eius filius ante dinumerationē dicuntur interiisse, ut,

Ipse meum patrem uita spoliavit Achilles, Et Thebam Cilicum pugnando diruit urbem.

Tum septem fratres, qui se intra tectia tenebant,

Abstulit una dies, pariter que in Tartara misit.

Hos etenim cunctos celer interfecit Achilles.

Eodem modo qui sub Mynete erant, & duces & urbem amiserunt: ut,

ὅς δ' αὖτως καὶ οἱ ἄνδ' μιν ἔπει, τούς τε ἠγεμόνας ἀπεβλήκει καὶ τὴν πόλιν.

Σοὶ δ' ἡμεῖς τετραγυρω ἀρσενέων τὸν ἀοιδίω,

Ἐπὶ τὸν φέροιμι γυνίους λιλαδίσησιν ἄνδ'.

Καὶ ἑλλάνικος δὲ λίσβιος συγγραφεὺς καὶ καλλιὰς τὴν σαπφῶ καὶ τὸν ἀλκαῖον δευχρῶ σάμην. ἢ δὲ τὸν πορθμὸν τὸν μεταξὺ τῆς ἀσίας καὶ τῆς λίσβου, νησίᾳ ὀδῆ πόδι εἰσοσμηῶς δὲ τιμοδόνους φυσί, τε τῆς ἀρκόντα. καλούμεται δὲ ἑκατόνησι σιωβέτωρ, ὡς πρὸς πίννησος, ἢ τῆς ἐβ. τί τ' ἐν γράμματι πλοονάζοντι. ἢ τῶς τοιούτοις, ὡς μόννητος, ἢ περόνητος λέγεται, ἢ ἀλόνητος. ὡς τε ἑκατόνησι εἰσιν, οἷον ἀρκλόνησι. ἑκατ. ἢ ὁ ἀπόλλων. τῆς δὲ πᾶσαν ἐπὶ τὴν ἠγελίαν ταύτην ὁ ἀπόλλων ἐκτετιμητοὺς μέχρι τριήδου, σμινθεύς, ἢ κιλιαῖ. καλέμενος, ἢ γρυνεύς, ἢ τινα ἄλλω ἐπωνυμίαν ἔχω. πλησίον δὲ τῶν πόλεων καὶ τῆς δὲ σελίμων, πόλις ἐμῶν νησιῶν ἔχουσα γινέται. καὶ πρὸς τὴν πόλιν ταύτης ἄλλη νῆτος μέγιστος καὶ πόλις ἐμῶν νησιῶν ὄρεμος, ἰδρὸν ἔχουσα ἀπόλλωνος. τῆς δὲ λυσωμίας τῶν ὀνομάτων φησὶ γινέσθαι, γινέσθαι μὲν πρὸς σελίμων δὲ αὐτὴν λέγειν φασί. τὸ δὲ ἀσπὸρδισσιν τὸ πρὸς τὸν ὄρεμα, τραχὺ καὶ λυπεῖον ὄν, ἀσπὸρδισσιν καὶ τὸ ἰδρὸν τὸ γινέσθαι φησὶ μητρὸς τῶν θεῶν, ἀσπὸρδισσιν, τὸ αὐτὸ φησὶ βωμὸν τὴν πόρδαλιμ, ἢ τὴν ἀσπὸρδισσιν καὶ τὸν πόρδακκαμ, καὶ τὸ σιμωνίδου. Σιω πόρδακκαμ ἢ κτεσόντων ἡμάσων.

Ἄν τὸ πρὸς σαβέρους, καὶ γινέται ἀρχαῖα λεωμωδία.

Πόρδαλιον τὸ χεῖρον λιμνιάζον.

Διέχε δὲ ἢ λίσβος τὸ ἴσον ἀπὸ τῆς τριήδου καὶ λιμνίου, καὶ χίου, χεῖρον τι τῶν περὶ τῶν οἰκιστῶν ἐκείνων. τοιαύτης δὲ τῆς πρὸς τρωᾶς οἰκιστῆτος ἢ παρὰ χούσης, τοῖς τε λίσβι, καὶ τοῖς κιλίξι βητοσιν αἰτίαν, οἷον οὐ συγκαταλέγονται καὶ οὗτοι γινέσθαι καταλόγω. εἰκὸς δὲ εἶναι τὴν ἠγεμόνων σαφραῶν, καὶ τὴν τῶν πόλεων ἐκπέρεσιν ὀλίγους ἢ πολυφθόνους ὅν κιλίκαρ, ἢ τῶν ἐκπαιτάθησιν, ὅ, τε γὰρ ἠετίων, ἢ οἱ πῦδες αὐτῶν, λέγονται πρὸς τὸ καταλόγου σαφραῶν ἢ τῶν πατέρ' ἀμὸν ἀπὸ κταῶν δὲ ἢ κιλίκαρ,

Ἐκ δὲ πόλις πόρσε κιλίκων δὲ ναιπέουσιν ὀβελὺ ἢ φίπυλον.

Οἱ δὲ μοι ἐπὶ ἀκασίγνητοι ἔσαν γινέσθαι.

Οἱ μὲν πάντες ἰὼ κίον ἡμαπ' αἰδὸς εἶσα.

Πάντας γὰρ κατέπεφνε ποδαρκὺς δὲ ἢ ἀχιλλεύς.

Καὶ δὲ

Καὶ δὲ μῦντ' ἔβαλε καὶ ἐπίστροφον, πόρπε
δὲ πόλιμ
Θείοιο μῦντ'.

Τοὺς δὲ λέλεγας τοῖς μὲν ἀγασσι παρόν-
τας ποιεῖσθαι δὲ οὕτω λέγει,
Πρὸς ἢ ἄλως ἰκάρου καὶ παίωνος ἀγκυλόροξοι
Καὶ λέλεγου καὶ καύκωνου.

Καὶ πάλιμ,
Σάττιον οὕτωσε δουεῖ
Οἶνοπίδ' ἴω, ὃν ἀφ' ἀνύμφη τέκε νηῖς ἀμύμων
Οἶνοπι βυκωλέοντι παρ' ὄχθας σαττιόγοντος.
οὐ γὰρ οὕτως ἐξελελοίπεσαν τελέως, ὡς
τε μὴ καὶ κατ' αὐτῶν ἔχειν τὸ σῦστημα, ἀ τε
πρὸ βασιλείως αὐτῶν ἐπιπέδοντ'.

Ἄλτεω, ὃς λελέγεσι Φιλοπρόλομοισιμ ἀ-
νάσσει.
Καὶ τὴ πόλεως οὐ τελέως ἠφρανισμῶν.

Ἰππόθεοι γὰρ,
Γήλατον ἀπάεισαν ἔχου ἰσάσσιον ὄντι.
Ἐμ μὲν τῶν κατὰ λόγῳ πρὸ ἀλλοιοπην αὐ-
τοῦς, ὅτι ἰκάρου ἠγούμεν τὸ σῦστημα, ὡς τ'
ὄν κατὰ λόγῳ πάθει, ἢ καὶ ἰσάσσιον ἐκποιεῖ,
καὶ τοῦτους συγκαταλέγουσθαι ὅπως ὄντας οἰκεί-
ους, ὅτι λυκάων φησὶ ἀδελφὸς αὐτῶν ἐκροτ'.

Μινωδάειον δὲ με γέννατο μήτηρ
Λαοθῶν, θυγάτηρ ἄλτεω γέροντ'.

Ἄλτεω, ὃς λελέγεσι Φιλοπρόλομοισιμ ἀνάσσει.
Ταῦτα μὲν οὐκ οὐκ αὐτῶν τινὰ ἔχει τὴν εἰ-
ρητολογία. εἰκοτλογῶν δὲ ὅτι, καὶ εἰ τις τῶν
ἀκριβῆς ζητῆ κατὰ τὸν ποιητῶν ὄρον, μέχρι τῆ
ἰσάσσιον κίλικου δέκτηνον καὶ οἱ πελασγοί.
καὶ ἐπὶ οἱ μεταξὺ τούτων κίτικοι λεγόμενοι,
οἱ ἰσάσσιον δὲ ἰσάσσιον. πορὶ μὲν οὐκ ἔστιν κί-
λικωμ, καὶ τῶν ἰσάσσιον δὲ ἰσάσσιον, τὰ γίνοντα εἰ-
ρηται. καὶ διότι τὰ πορὶ τὸν κίτικον μάλιστα
πρόσκειται. τοὺς δὲ πελασγοὺς δὲ ἰσάσσιον
τοῦτους ἐφεξῆς πηγαίαι, ἐκ τε τῶν ὄντων ὁμηρου
λεγομένων, καὶ ἐκ τῆς ἄλλης ἰστορίας. ὁ μὲν
γὰρ οὕτω φησὶ.

Ἰππόθεο δ' ἀγὲ φύλα πελασγῶν ἔγχε-
σιμῶρων,

Τῶν οἱ λαβίοναν ὀριβάλακε ναίετ' ἀσσην.
Τῶν ἠρχ' ἰππόθεος τε πύλαιός τ' ὄρος ἀρηνος.
Υἱὲ δὲ δύο λυβοιο πελασγοῦ τδύταμίδιο.

Ἐξ ὧν πλῆθος τε ἐμφαίνει ἀξιόλογον, τὸ τῶν
πελασγῶν. οὐ γὰρ φύλον, ἀλλὰ φύλα ἔφη,
καὶ τὴν οἰκισμὸν καὶ λαοίον φράζει. πολλὰ
μὲν οὐκ αἰετῶσαι. δὲ δὲ τῶν ἔγγυς πινε
δέξασθαι, μάλιστα δὲ αὐτῶν τῶν ἰσάσσιον ἰ-
σάσσιον τὸ ὄρδωσ. τειδῶ γὰρ οὐσῶν, ἢ μὲν
κατ' ἀμαξίτον, γὰρ ὄφει τελέως τῶν ἰσάσσιον,
καὶ ἔγγυς σφόδρα καὶ ἰσάσσιον που σπασί-
σιον. ὡς τ' οὐκ αὐτῶν λέγει τοπικῶν ἰππόθεος

Ille quidem deiecit Epistrophon, a que My-
neta, in Catalo-
go.

Funditus eterfa diuini sede Mynetis.
Leges autem certaminibus praestantes fa-
cit: ut cum sic ait,

Ad mare stant Cares, curuato et Peones arcu, *iliad. n.*
Et Lelegum populi & Caucones.

Et illud,
Satnion Oenopidem cōtorta perculit hasta, *iliad. f.*
Quem quondam Nais peperit pulcherrima
nympha

Oenopi, seruaret dum Satnioentis ad undā
Ille boues.

Nam non ita defecerant, ut nullam per se-
ipfos multitudinem facerent, praesertim eo-
rum rege adhuc superstitē.

Sub cuius Lelegum populi ditioe tenentur. *iliad. φ.*
Et urbe non omnino deleta, infert enim,
Pedafon excelsam sub Satnionte. Ibidem.

In dinumeratione uerò eos praetermisit, ra-
tus multitudinem non sufficere, ut in dinu-
meratione poneretur. Vel sub Hectore, quando
hos dicat Troianis ualde amicos esse. Nam
Lycaon qui Hectoris frater erat, sic inquit,
Me paruum, paruo uicturum tempore, ma- *Eodem*
ter

Laothoe genuit, pater illi maximus Ateus,
Sub cuius Lelegū populi ditioe tenentur.

Hec itaq; hanc habent uerisimilitudinem.
Verisimilitudo est, si quis exquisitam rei ali-
cuius determinationem quaerat in poeta, ut
quousq; Cilices & Pelasgi pertendebant, &
Cetij, qui inter eos sunt & Eurypylo subdit:
De Cilicibus quidem atq; ijs, qui sub Eury-
pylo erant, quantum attingebat diximus, &
quod Caicus maximè hæc terminat. Consen-
taneum est, ut deinceps Pelasgos constitua-
mus, tum ex ijs quæ ab Homero dicuntur, tū
ex alia historia. Homerus enim sic ait, (gũm.
Hippothis populos ducit turmasq; Pelas. *in Catalo*
Nam quicumq; tenent Larissæ fertilis arua, *go.*
Hippothis regit, & par Marti in bella Py-
laeus,

Tautamida Letho geniti de gente Pelasga.

Quibus uerbis satis magnam Pelasgorum
multitudinem significat. nō enim populum
dixit, sed populos. Cum uero Larissæ habita-
tionem dicat, & Larissæ multæ sint, aliqua ex
propinquis accipienda est, præcipuè ea quæ
circa Cumā est. Nam ex tribus ea quæ Ama-
xito proxima est, nimis in conspectu est Iliæ, et
ualde proinqua ad ducenta ferè stadia. Vn-
de non uerisimiliter diceretur Hippothis
dD 2 cecidisse

cecidisse procul ab hac Lariffa, dum pro Patroclo pugnatur, sed ab ea quæ proxima est. nam ad mille stadia intersunt. Tertia est Lariffa pagus agri Ephesij, in Caystriano campo sita, quam dicunt prius urbem fuisse. Ea Apollinis Lariffæ fanum habebat, & Tmolo quam Epheso uicinior erat. Ab hac enim centum & octoginta stadijs abest, quapropter sub Meonibus poni potest. Ephesij uerò aucti multum postea ex agro Meonum absciderunt, quos nunc Lydos appellamus, unde nec hæc erit Pelasgorum Lariffa, sed illa potius. Nam de Caystriana quidem Lariffa Caystro proxima, nullam satis certam coniecturam habemus, quod iam tunc esset, nec de Ephesia. De Cumana testis est uniuersa Aeolica historia, quæ paulo post Troianas res fuit. Tradunt enim eos qui in Phricio Locrensi erant (qui mons ultra Thermopylas est) inde profectos, in eum locum uenisse, ubi nunc Cuma est, cum quia Pelasgos inuenissent Troiano bello labefactos, adhuc tamen Lariffam obtinentes ad LXX stadia à Cuma distantem condidisse apud illos locum eum, qui adhuc Nouus murus appellatur, qui ad stadia XXX distat à Lariffa: profectos autem condidisse Cumam, & homines qui superfuerant, eò habitatum deduxisse. Cumam uerò à Locrensi monte Phriconide appellant, eodem modo & Lariffam. ea nunc deserta est. Quod autem Pelasgi magna natio essent, aliam historiam testem adducunt. Menecrates quidem Elaïta in libris de Originibus ciuitatum, refert totam oram, quæ nunc Ionica est, factio à Mycale initio, prius à Pelasgis habitatam, & propinquas insulas, Lesbij quoque sub Pylæo positos asserunt, quem poeta dicit Pelasgorum ducem, & montem eis uicinum ab illo Pylæum appellari. Chij authores suos Pelasgos ex Thessalia profectos putant, quæ gens errabunda est, & ad transmigrations facilis: ea ut multum creuit, ita pariter tota extincta est, eo tempore maximè, quo Aeoles Ionesque in Asiam traicere. Sed peculiare quiddam Lariffæ Caystriæ & Phriconensibus contigit, & ijs qui sunt in Thessalia. Omnes enim regionem à fluminibus dilutam habuere, illi à Caystro, hi ab Hermo, tertij à Peneo. In Lariffa Phriconide dicunt Piasum coli, quem tradunt cum Pelasgorum dux esset, Lariffæ filia amore captum fuisse: cumque puellæ uolentiam attulisset, contumeliæ pœnas luisse.

πεσεῖν γὰρ τῷ ἑσπερὶ παρόκλου ἀγῶνι τῆλ' ἀπὸ λαρίσσης ταύτης γ', ἀλλὰ μᾶλλον ἐλ' ἐν εὐλύμῳ χίλιοι γὰρ πρὸς σέδιαι μεταξὺ. πρὸ τῆ δὲ λάρισσα, ἐὼς μὲν ἐλ' ἐφείσας γὰρ ἑσπερὶ καὶ σφίω πεδίῳ, ἡ φασὶ πόλις ἑσπερὶ πρότερον ἔχουσαν, καὶ τὸ ἰδρὸν ἀπόλων ἑσπερὶ σίω, πληπάζουσαν τῷ τμώλῳ μᾶλλον, ἢ τῇ ἐφείσῳ. ταύτης γὰρ ἕκατον καὶ ὀγδοήκοντα διέχει σεδίους, ὡς τε ἑσπερὶ τοῖς μήσοις αὐτῆς τά τῆσι ταύτῃ. ἐφείσοι δ' αὐξήθησαν ὑστερον, πολλὰ δ' ἔτι μόνον, ὅς νῦν λυδῶν φασὶ μὲν, ἀπετέμοντο, ὡς τ' οὐδ' αὐτὴ αὐτὴ ἔτι πελασγῶν λάρισσα εἶναι. ἀλλ' ἐκείνη μᾶλλον. καὶ γὰρ ἐλ' μὲν γὰρ τῆ καὶ ὑστέρῃ λαρίσσης οὐδὲν ἔχουσαν τε κμῆριον ἰσχυρὸν, ὡς ἡμῖν ἴσθη τότε. οὐδὲ γὰρ τ' ἐφείου ἐλ' πορὶ τῆ εὐλύμῳ μεταξὺ οὐδὲ πᾶσα ἢ αἰολικὴ ἰσορία, μικρὸν ὑστερον ἔτι τρωϊκῶν γηρομῆν. φασὶ γὰρ αὐτὴ γὰρ φεικῶν τῷ ἑσπερὶ θέρμοσιν ἡμῶν λωκεῖν ὄρεος ὀρμηθῆναι, κατάραι μὲν εἰς τὸν τόπον ὅπου νῦν ἢ εὐλύμῳ ὄρεῳ. καταλαθόντας δὲ αὐτὸν πελασγούς, κικακωμῆδης ἑσπερὶ τῷ τρωϊκῶν πολέμῳ, κατέχοντας δ' ὁμοίως ἐπὶ τῷ λάρισσαν, διέχουσαν ἐλ' εὐλύμῳ ὅσον ἐβδμήκοντα σεδίους, ὑπὸ τείχεσσι αὐτοῖς τὸ νῦν ἐπὶ λεγόμενον νέον τείχος ἀπὸ τείκεοντα σεδίῳ τ' ἑσπερὶ εἰσῆς. ἐλθόντας δὲ κτίσαι τῷ εὐλύμῳ, ἢ ὄρεος ὀρμηθῆναι ἀνθρώπους ἐκείσε αἰοικίσαι. ἀπὸ δὲ τῷ λωκεῖν ὄρεος τῷ τε εὐλύμῳ φεικωνίδια καλοῦσιν. ὁμοίως δὲ καὶ τῷ λαρίσσαν, ὄρημιν δ' ὄρεον νῦν. ὅτι δ' οἱ πελασγοὶ μὲν γὰρ ἔβησαν, καὶ ἐκ ἐλ' ἀλλῆς ἰσορίας οὕτως ἐκμαρτυρεῖται φασὶ. μνηστῆρας γὰρ ὄρεος λαίτης γὰρ τοῖς πορὶ λιπίσῳ, φασὶ τῷ πῆλαιαν τῶν νῦν ἰωνικῶν πᾶσαν, ἀπὸ μυκάλης ἀρξάμεναι, ἑσπερὶ πελασγῶν οἰκῆσαι πρότερον, καὶ τὰς πλησίον νήσους. λέσβιοι δ' ἑσπερὶ πωλαίῳ τετάχθαι λέγεται σφῆς, τῷ ἑσπερὶ τῷ πορὶ λεγόμενῳ, ἑσπερὶ τῷ πελασγῶν ἀρχῆναι. ἀπὸ οὗ ἢ τὸ παρ' αὐτοῖς ὄρεον ἐπὶ πύλαιον καλεῖται, καὶ χίον ἢ οἰκιστῆς εἰς τῶν πελασγῶν φασὶ, αὐτὸ ἐκ τῆς θεσσαλίας. πολὺ πλανοῦν ἢ καὶ ταχὺ τὸ ἔβησαν πῆρας ἐπαναστάσεις, ἡνεκὰ τὰ ἡδὲ πολὺ, ὅτι ἀβρόαν ἔλαβε τῷ ἑσπερὶ, καὶ μάλιστ' ἢ τῷ ἑσπερὶ αἰολέων, ἢ τῶν ἰωνῶν περιώσῃ εἰς τῷ ἀσίαν. ἰδιον δὲ τῆς λαρίσσαιος σιωέθῃ, τοῖς τε καὶ σφίνοῖς, ἢ τοῖς φεικωνοῖσι, καὶ τρίτοις τοῖς γὰρ θεσσαλίας. ἀπὸ τῶν γὰρ ποταμῶν ἑσπερὶ χῶρον ἔχουσι. οἱ μὲν ἑσπερὶ τῷ κῆντρῳ, οἱ δ' ἑσπερὶ τῷ ἑρμῳ, οἱ δ' ἑσπερὶ τῷ πωλαίῳ. γὰρ δὲ τῆ φεικωνίδια λαρίσσαι, τε μῆδαι λέγεται πίαςος, ὅφ' φασὶ ἢ ἀπὸ ἐκείνου ἐγένετο.

ἐγκύβαντα γὰρ εἰς πῖθον οἶνον καταμαθοῦ-
 σαν, τῶν σκελῶν λαβομένην ἀφαίρει καὶ καθέ-
 ναι αὐτὸν εἰς τὸν πῖθον. τὰ μὲν δὲ ἀρχαῖα τοῖς
 αὐταῖς. ταῖς δὲ νῦν αἰολικαῖς πόλεσιν, ἔτι
 τὰς αἰγῶν πρὸς ληπτήριον, καὶ τὴν πῖνον οὖρον
 ἢ ἐμαγῶρας ὁ τὰς ῥητορικὰς τέχνας συγ-
 γράφας. Ἰβρωταὶ δὲ πόλεις αὐτοῦ ἦσαν τὴν
 ὄρειν ἢ ὑποβρυχίω ἢ τε λυμαίας, ἢ
 ἢ φωνάειον ἢ σμυρναίων γῆς, παρὰ τὸν ὄρε-
 μῶν ῥεῖ. ἐκ ἀπὸ τῶν ἢ τούτων τῶν πόλεων, οὐ
 δὲ ἢ μαγνησίᾳ ὄρει ἢ ὑπὸ σιπύλῳ, ἐλευθε-
 ρα πόλις ὑπὸ ῥωμαίων λευκίω, καὶ ταύ-
 τῳ δὲ ἐκείνων οἱ νεώτεροι γηρόμενοι σεισμοί.
 εἰς δὲ ταύταν τὰ ὑπὸ τὸν κέικον νόοντα,
 ἀπὸ λαρίσσης ἢ Ἰθακῶν τῶν ἔριμον εἰς λυμῶν,
 ἐβδμηκόντα σάδιαι. γὰρ δὲ τὸν δὲ εἰς μύριαν
 τε ἠεράκοντα σάδιαι. τὸ δὲ ἴσον γὰρ δὲ εἰς
 γρῶνιον. ἢ κέικον εἰς ἐλαίαν. ὡς δὲ ἀρτεμί-
 διωρος ἀπὸ τῆς Ἰδης εἰσὶν ἄσαι, εἰτ' ἀκρε τε
 ταρακόντα σάδιαι, ἢ κελδισμῶν ἢ πο-
 οῦτα ἢ ἰσλπομῶν ἢ ἐλαίτιον, πρὸς τῶν ἀπρῶν
 τῶν ἀκρε ἀρματουῦτα. τὸ μὲν δὲ ἢ σόμαρος
 τὸ πλάττω πρὸς ὀγδμήκοντα σάδιαι ὄρει ἢ γ-
 κολπίοντι μύριαν, γὰρ ἔξῃκοντα σάδιαι αἰο-
 λῆς πόλις ἐχουσα λιμνῶν. εἰτ' ἀχρῶν λιμνῶν,
 ὅπου οἱ βωμοὶ τῶν δῶδεκα θεῶν, εἰτα πολίτη
 οὐ μιν αἰών, γρῶνιον, καὶ ἰσλπομῶν ἀπόλων, ἢ
 καὶ μαντεῖον ἀρχαῖον, καὶ νεῶς πολυτελεῖς λί-
 θοδύκου. σάδιαι δὲ ἢ αὐτὴν τε ἠεράκον
 τα. εἰτ' ἐβδμηκόντα εἰς ἐλαίαν, λιμνῶν ἐχου-
 σαν καὶ ναύσταθμον τῶν ἀθηλικῶν βασιλείων,
 μινωδῶν λιπίσμα, καὶ τῶν σῶν αὐτῶν ἀθλωαί-
 ων, τῶν συστρατουσῶν τῶν ὑπὸ ἰλιον. τὰ δὲ ἔξῃς
 εἰρητ' τὰ πρὸς πιτάνῳ, καὶ ἀταρνεῖα, καὶ τὰ ἄλ-
 λα τὰ τοιαῦτα. μεγίστη δὲ ὄρει τῶν αἰολικῶν, καὶ
 ἀφίση λυμῶν, καὶ χροδὸν μητρόπολις αὐτῆς τε
 καὶ ἢ λίσθη τῶν ἄλλων πόλεων πρὸς τεράκον
 τὰ που ἐν ἀριθμῶν, ὡς ἐκλεισίπασιν οὐκ ὀλί-
 γαι. σκώπητ' δὲ εἰς ἀναδιπσίαν ἢ λυμῶν ἢ
 τῶν αὐτῶν ἢ, ὡς φασὶν οἱ, δέξαν, ὅτι τρια-
 κροσίαι ἐπεμύσαν τῶν λιπίσμων ἀπέδοντο
 τῶν λιμνῶν τὰ τέλη. πρότερον δὲ ἐκ ἐκαρπῶ
 τοῦ τῶν προσοδῶν ταύτων ὁ δὲ μῶν. κατ' ἐχρῶν
 οὐκ ὄρεα ὡς ὄρεα μινωδῶν, ὅτι ὑπὸ θαλάσῃ
 πόλις οἰκοῖν. ἐστὶ καὶ ἄλλος λόγος, ὅτι δαυδά
 μινωὶ γῆματα δημόσια, τὰς σάδας ὑπέβητο.
 εἰτ' ἐκ ἀπὸ τῶν ἢ τῶν ὡρισμένων ἢ μῶν,
 εἰρητ' τῶν πρὸς πῖτον, ὅτι μὲν τῶν ὄμβρος εἰν
 κατ' αὐτὸν καὶ κερύτῃσιν οἱ δαυδά. ἐλευθ-
 ὄντ' ὑπὸ τὰς σάδας ὑπέβητο. τῶν δὲ κέρυκος
 ἢ τῶν φεγγαμῶν ὑπὸ τὰς σάδας ὑπέβητο, ἐκ
 περὶ λόγος, ὡς λυμαίων ἐκ ἀιδανωμῶν,
 ὡς γὰρ τῶν ὄμβρος ὑπὸ τὰς σάδας ὑπέβητο,

Nam cum uini dolium pronus inspiceret, pu-
 ella (quod rem rescuerat) illum per pedes ca-
 piens & attollens in doliū demisit. Atq; hæc
 quidem antiqua sunt, nunc cum Aeolicis ur-
 bibus Aegæ sunt assumenda & Temnus, un-
 de Hermagoras fuit is, qui de dicendi arte cō-
 scripsit. Hæ urbes secus montanam regionē
 iacent, quæ Cumano & Phocensi & Smyr-
 naeo agro imminent, iuxta quam Hermus la-
 bit, nec procul ab his urbibus Magnesia sub
 Sipylo est ciuitas, a Romanis libera iudicata.
 Hanc terramotus nuper labefactarūt. Ex ad-
 uerso sunt ea, quæ in Caicum uergunt. A' La-
 rissa Hermū transeunti, usque Cumam stadia
 sunt LXX. Hinc usq; Myrinam XL. & totidē
 hinc usq; Gryniū, & inde usq; Elæam, ut Ar-
 temidorus uult. Post Cumam sunt Adæ, dein
 de post stadia XL. promontorium nomine
 Hydra, quod ad aduersum promontorium
 Hermatuntem, Elaiticum sinum efficit. Oris
 latitudo est LXX. ferè stadiorum. Intra sinum
 est Myrina ad stadia LX Aeolica ciuitas, quæ
 portum habet. Deinde Achiuorum portus,
 ubi sunt duodecim deorū aræ. Deinde Gry-
 nium Myrineorum oppidum, & Apollinis
 fanum, & peruetustum oraculum, & templū
 candido lapide sumptuosum, usq; ad eam sta-
 dia sunt XL. Deinde LXX usque Elæam quæ
 portum habet, & nauale regum Attalicorū,
 Menesthei opus & Atheniensium, qui cum
 eo apud Ilium militarunt. De sequentibus
 autē scilicet Pitana, Ararnea, ac cæteris, quæ
 sunt in ea regione, dictum est. Aeolicarum ur-
 bium maxima & optima est Cuma, & ferè ea
 metropolis est, & Lesbus cæterarum ciuita-
 tum, quæ numero sunt circiter xxx. quan-
 quam non pauca sint deletæ. Carpuntur Cu-
 mani, ut homines insulli & hebetes, ob hanc
 causam (ut quidam putant) quod CCC annis
 post eius urbis ædificationem, portus uecti-
 galia exegerunt, cum antea populus eius mo-
 di prouentum non haberet. Quare obtinuit
 opinio, quod hi homines serò sentirent, cum
 urbem ad mare habitarent. Dicitur etiam ali-
 ter, quod publica pecunia mutuo accepta,
 porticus construxerunt; postea cum pecuniā
 constituta die non reddidissent, a deambula-
 tione arcebantur. Sed cum pluuia essent, in-
 dedecus quoddam creditores edictum mitte-
 bant, ut Cumani porticus subirent. Et cum
 præco ita inclamaret, porticus subire, dictum
 esse prouerbiū, quod Cumani non senti-
 ant, quod in pluuia porticus subeunda sit,

nili aliquis per præconem admoneat. Vir si-
ne controverſia clarus ex hac urbe eſt Epha-
rus, Iſocrati oratori familiaris, qui & hiftoriã
conſcripſit, & de inventionibus tractavit. Et
ante hunc etiam Heſiodus poeta. nam ipſe di-
cit patrem ſuum relicta Aeolica, Cumam in
Bœotiam migraffe: ut,

Atque inopem coluit uillam, quæ iuncta He-
liconi,

Nec per frigus erat cuiquam opportuna, nec
æſtum.

Homerum uerò hinc eſſe, nō fatiſ conſtat.
multi enim de eo fatiſ diſceptant. Nomen ur-
bi ab Amazone quadam inditum putant,
quemadmodū & Myrina, ab ea quæ ſub Ba-
tiea in Troiano campo iacet,

Iliad. β.

Hunc homines ipſi Batiæam nomine dicunt,
Aſt immortales, uolucris monumenta My-
rina.

Carpitur etiam Ephorus, qui cum patriæ
facinora non haberet, quæ cum alijs geſtiſ di-
numeraret, nolens tamen eam ſilentio præte-
riri, ſic inſinuat: Ea tempeſtate Cumanique
tem agebant. Poſtquam Troianam & Aeoli-
cam oram perſecuti ſumus, mediterraneam
deinceps percurramus uſq; ad Taurum, eo-
dem peregrinationiſ ordine conſeruato. In
hiſ lociſ principatum quendam obtinet Per-
gamum inſignis ciuitas, quæ diu ſub Attali-
ciſ regib; fuit fortunata. Sequentiſ itaq; pera-
grationiſ initiũ hinc faciendũ eſt, ac primò
de regiſ unde profecti ſunt, et quò tandem
euafere, breuib; aperiendum. Pergamũ the-
ſaurus ſeruabat Lyſimachi Agathocliſ filij,
qui unus fuit ex ſucceſſorib; Alexandri, id
montiſ promontorium habitatum habebat.
Mons uerò turbineus eſt, in acutum apicem
deſinens. Munitioniſ hui; cuſtodia & pecu-
niarum, quæ erant nouem millia talentorum,
commiſſa erat Philetæro Tyanenſi, qui à pue-
ro ſpado fuerat. Contigit enim in funere quo-
dam cum ad ſpectaculum multi adſeſſen, nu-
tricem quæ Philetærum infantem portabat,
deprehenſam opprimi, adeò ut puer etiam af-
fligeretur. erat igitur eunuchus. Iſ cum opti-
mè eſſet educatus, dignuſ uifus eſt cui hæc cre-
derentur. Tandem charuſ Lyſimacho erat,
ſed cum ab Arſinoe illi; uxore diſſideret,
propterea quòd eum accuſauerat, locũ ad de-
fectionem perduxit, & ut tempora erant, ita
ſe gerebat, uidens ea ad nouitatem apta. nam
propterea quòd Lyſimachus à malis familia-
rib; coactus fuerat Agathocleſ filium interficere,

αὐτὸν μὴ σημαίνει τις αὐτοῖς ὅτι ἐκ τῆς Ἰωνίας
αὐτὸν δὲ ἀξιοῦν μνήμης ἐκ τῆς πόλεως ἀ-
ναντικτικῶς ἐστὶν ἔφορος τῶν ἰσοκράτους ἐνω-
εῖμων τῶν ῥήτορος, ὁ τῶν ἰσοκράτους συγγραφέας
καὶ τὰ περὶ τῶν ἰωνικῶν. καὶ ἐπὶ περὶ τοῦ
ἐστὶν τοῦ ἰσοκράτους ὁ ποιητής. αὐτὸς γὰρ ἐρη-
κην, ὅτι ὁ πατὴρ αὐτοῦ διὸ μετακίσειν εἰς
βοιωτῶν ἐν μὲν ἀιολίδια πελοπιῶν
Νάσσατο δὲ ἀγχοῦ ἐλικῶν οἰζυρὴν γῆν ἰωάννη
Ἀσκη χεῖμα κακῆ, θορῆ ἀργαλῆ, ὅδε ποτὶ
ἔδλη.

Ὀμοῦ δὲ ἔχου ὁμοιογενῶν. πολλοὶ δὲ εἰς
Πισυτισίαν αὐτῶν. τὸ δὲ ὄνομα αὐτῶν ἀμαζόνος
τῆς πόλεως τεθείσθαι. κατὰ τῆς γῆς τῆς μυρῆνης ἀπὸ τῆς
γῆς τῆς βωϊκῆς πεδῶν κημελῆς ἰσοκράτους τῆς βατιῆας.
τῶν, ἡτοι ἀνδρῶν βατιῆαν κικλήσκουσιν,
Ἀθῶνα δὲ ἰεσημα πολυσυκάρημοιο μυρῆνης.

Σκώπεται δὲ καὶ ὁ ἔφορος διότι τῆς πατρί-
δος ἐκ ἔχωρ ὄργα φράσειν γῆ τῆς ἀραβικῆς
τῶν ἄλλων πράξεων, οὐ μὲν οὐδὲ ἀνὰ ἀμνημό-
νητον αὐτῶν εἶναι διελων, οὕτως ἀπὸ φωνῆ κα-
τὰ τὴν αὐτῶν κοινῶν λευκαῖοι τὰς ἰσχυρίας ἔ-
χου. ἐπεὶ δὲ διελκλύθησαν τῶν τρωικῶν ἄ-
μα τῶν ἀιολικῶν πρῶταίαν, ἐφεξῆς αὐτῶν εἰς
τῶν μεσόγαλαιαν ἀπὸ δραμῶν μέχρι τοῦ ταύρου,
φυλάσσοντας τῶν αὐτῶν τῆς ἐφοδῶν τάξι.
ἔχει δὲ ἰνα ἰγμονίαν πρὸς τόπους ἑσπέρων,
τὸ πρῶτα μου ἀπὸ φωνῆς πῆλις, καὶ πολλῶν οὐ-
νηδουχῆσασα χρόνον εἰς ἀπαιτικῶν βασιλεῶν
σι. καὶ διη καὶ γῆ τῆς ὄψιν ἀκτίου τῆς ἐξῆς πε-
ριοδείας. καὶ πρὸς τὸν ποδὶ τῆς ἑσπέρων ὅπου
θῆν ἀρμῆσασα, καὶ εἰς ἀκατέστρεψαν, γῆ βρε-
χέσι δουλωτέον. ἢ μὲν διη τὸ πρῶτα μου λι-
σιμάχου γὰρ φυλάκτου τῶν ἀγαθοκλέους ἐ-
νὸς τῶν ἀλεξάνδρου Ἰσαδῶν, αὐτῶν τῶν ἀ-
κραν τῶν ὄψεσι στωικημῶν ἔχου. ἐστὶ δὲ ἐπι-
θυσεῖδες τὸ ὄρη εἰς ὄψιν κορυφῶν ἀρῆ-
γῶν. ἐπεὶ πῆσι δὲ τῶν φυλακῶν τῶν ὄργων
τῶν τοῦτου καὶ τῶν ἰωνικῶν, ἢ δὲ τάλαν-
τα γῆνα κισίλια, ἑλέταιρος αὐτῆς παύσε
θλιβίας ἐκ παιδῶν. σιωπῆ γὰρ γῆ τῆς ταφῆ
θίας οὐσις, καὶ πολλῶν ἰζοντων, ἀρῆσασα
σαν γῆ τῶν ὄλων τῆς κομῆσασα βοφοῦ τῶν ἑ-
λέταιρος ἐπὶ νῆπον, σιωθλιβῶναι μέχρι τοῦ
σοῦδε, ὡς τε πρῶθλιβῶναι τὸν πῶθλια. ἢ μὲν
διη δυνούχῶν, βραφείσ ἢ καλῶς ἐφαίνε τῆς πῆ-
σειως ταύτης ἀξιοῦ. τῶν μὲν ἐν ἰωνοῖς δι-
μενῶν γῆ τῶν λυσιμάχου. διηγεθῆσ ἢ πρὸς ἀφ-
σινόλι τῆς γυαῖκα αὐτοῦ Ἰσαβῆσασαν αὐ-
τῶν, ἀπέσασε τὸ χωρίον, καὶ πρὸς οὐ κομῆσε
ἐπολιτῶν, ὄρων ἡδιτιθείσε πρὸς νῆπον
σῶν, ὅτε Ἰλυσιμάχος κακοῖς οἰκείοις πρῆπι-
σῶν, ἡγαγκάδην τῶν ἀνῶν ἀγαθοκλέας
σελδῶν

σέλευκος τε επανελθών ο νικατωρ, επεινον
 τε κατελυσε, και αυτος κατελυθη δολοφονη
 θεις υπο πολυμαχου το λεραυνου. τοις τω
 δε δορυβω οντων, διεγρησο μινω ωδη το
 δρυματθ ο δυνουχθ, και πολιτδουμουθ
 δι υποχρεσεων και φιλανθροδραπειας αει,
 πως του ισχυουτα, και εγγυς παροντα. διε
 τελεισε γουω ετη εισοσι λυειθ ωμ το φρου
 ρειου, και τω χρηματων. ησαν δε αυτθ δυο
 αδελφοι, πρεσβυτορθ μιν δυμλινς, νεωτε
 ρθ δε αηαλθ. εκ μιν ουω το δυμλινους ε
 γρησο τθ πατρι ομωνυμθ δυμλινς, ος πορ
 και διε διεξατο το ποργαμου. και ηρ ηδη δι
 νασης τω λυκλω χωρειω, ωστε και πορ ισαρ
 σεις γνικσε συμβεαλω αυτιοχορ τον σελυ
 κου. δυο δε και εισοσι αρξασ ετη, τε λυττα
 τον βιου. εκ δε αηαλου και αυτοχιδιθ φιλ
 αχειου γρονωδ αηαλου διε διεξατο τλω αρ
 χλω, και ανηγορδυθη βασιλευς ουτθ προ
 τος, νικησας γαλατίας μαχη μεγαλη. ουτθ
 δε και ρωμαίοις κατεση υιου, και σικωπο
 λιμισε πως υιλιππομ μετα το ροδιωμ ναυ
 πικου. γρηαοδ δε τε λυττα βασιλδυσας ε
 τη τρια και τε ηαρεκοντα. κατελιπε δε
 τε ηαρας υιουδ δε αρκλωνιδεσ λυκλιωησ γυ
 ναμιοδ, δυμλινθ, αηαλου, υιλιππομ, αβλυα
 ομ, οι μιν ουω νεωτοροι διε τε λισαν ιδιωτα.
 τω δ αλλω ο πρεσβυτορθ δυμλινς ε βασι
 λδυσε. σικωπολιμισε δε και ουτθ ρωμαί
 οισ προς τε αυτιοχορ τον μεγαν, και πως
 πορσέα. και ελαβην υπο τω ρωμαίω απα
 σαν τλω υπο αυτιοχορ φιλ γνικσε το ταυρου.
 πορτορομθ ημ τα πορ ποργαμου ου πολ
 λα χωρεια μεχι φιλ θαλασσης φιλ κατα τον ε
 λαϊτω κωλπομ, και τον αδραμυνηλωμ, και
 τε σκιδασε ο ουτθ τλω πολιμ, και το νι
 κηφορειου, αλλοσ και τε φυτδυσε, και αυαδη
 ματα, και βιβλιοθηκασ, και τλω ωδη ποσονδε
 και τοικιαν το ποργαμου τλω νω ουσαν ε
 κεινθ πως υιλιππομ, βασιλδυσας ετη
 τε ηαρεκοντα και γνικσε, απελιπε τθ ηω
 τλω αρχλω αηαλω, γρονωτι εκ στρατονί
 κης φιλ αριαραθου θυγατροδ το και παδδ
 κωμ βασιλειωδ. επιτροπομ δε κατεσθη και
 το παιλοδ νεου τελειωδ ουτθ, η φιλ αρχηδ
 τον αδελφον αηαλου. η δε και εισοσι ετη
 βασιλδυσας, γορω ουτθ τε λυττα και πορ
 θωσασ πολλα. και γαρ δηνιμτειου τον σελυ
 κου συγκατε πολεμωσιν αλεξαδρω τθ αυ
 πιοχου, και σικωμαχισε ρωμαίοις ωδη τον υδουδ υιλιππομ. εχειρωσατο δε ην διηγυλιμ τον κενωμ βα
 σιλια στρατδυσας εις τλω θρακλω. αυειλε δε και πεουσιαν, αυσυσησασ αυτθ νικωμδισ τον ηομ, και τε
 λιπε δε ην τλω αρχλω τω αυτροπυρομδινω αηαλω. βασιλδυσας η ουτος ετη πγντε. ην κληθεις υιλιππο
 τωδ, τε λυττα νωσων τον βιου. κατελιπε δε υιλιππομδισ ρωμαίοις, οι δ επεχια απε διεξαν τω χωρων,
 dD 4 ασιαν

Seleucus Nicator reuersus illum sustulit, & i
 pse a Ptolemæo Ceraunio sublatus est, ac do
 lo interemptus. Dum res ita tumultuarentur,
 eunuchus sese in arce continebat, & pollicitā
 do semper ualidioribus ac propioribus obse
 quendo uiuebat. Hoc pacto castellum ac pe
 cuniam possedit annis uiginti. Erāt ei fratres
 duo, Eumenes natus grandior, & Attalus iu
 nior, ex Eumene natus est Eumenes de patris
 nomine. Is Pergami successione habuit, & iā
 loca circuncirca tenebat, unde apud Sardes
 Antiochi Seleuci filiū superauit, cum eo con
 gressus. Obijt autē cū uiginti & duobus annis
 imperasset. Attalus ex Attalo, et Antiochide
 Achæi filia natus successit in imperio, & pri
 mō rex est nūcupatus. Hic Galatas prælio ma
 ximo superauit, & Romanorū amicus fuit, et
 cum eis aduersus Philippum pugnauit in clas
 se Rhodiorum. Obijt iam senior, cum annis
 XL et tribus regnasset. Filios quatuor reliquit
 ex Appollonide Cyzicena, Eumenem, At
 talum, Philetærum, & Athenæum, e quibus
 iuniores priuatum statum duxerunt, Eume
 nes natus grandior regnauit. Hic cum Roma
 nis aduersum Antiochū magnum, & aduers
 um Persen bellum gessit, a Romanis totam
 eam regionē accepit, quæ sub Antiocho citra
 Taurum erat. Pergamū enim in initio regio
 nem Attalici habebat non multam usq; ad E
 laitici & Adramytteni sinus mare. Is urbem
 muniuit, & lucū Nicephoriū seuit, templorū
 quoc; dona & bibliothecas, & tantam Perga
 mi habitationē quanta nunc est, ille diligētis
 simē curauit. Regnauit autē annis quadragin
 tanouē. Imperiū Attalo filio reliquit, qui ex
 Stratonice, Ariarathi Cappadocū regis filia
 natus erat. Filij admodum iuuenis & imperij
 tutorē fratrem Attalū reliquit. Is cum annis
 XX & uno regnasset, multis rebus gestis iam
 senior mortuus est. Nam aduersum Demetri
 um Seleuci filiū, cum Alexandro Antiochi fi
 lio bellū gessit, Romanorū cōtra Pseudophi
 lippū focius fuit. Diegylim quoc; regē cepit,
 ducto in Thraciā exercitu. Prusiā in t eremit,
 præfecto illi filio Nicomede, imperiū Attalo
 qui sub tutela erat, reliquit. Is Philomator co
 gnominatus, cū annis quinq; regnū tenuisset
 morbo absumptus est, hæredes Rom. institū
 it, qui postea eā regionē prouinciā fecerunt, et

καὶ μακεδόνων. εἶ δὲ ὁ πακτωλὸς ἀπὸ τοῦ
 τιμῶλου, κατὰ φόβον τοῦ παλαιῦν χρυσοῦ ψή-
 γμα πολὺν, εἶ δὲ οὐ τὸν Κροίσου λεγόμενον πλῆ-
 του, καὶ τῶν περγόνων αὐτοῦ διανομαδίῳ αε-
 φασί, νῦν δὲ ἐκλείπει τὸ ψήγμα, κατὰ φέ-
 ρεται δὲ ὁ πακτωλὸς εἰς τὸν ἔρμου, εἰς ὃν καὶ
 ὁ Ἰλλυθὲς ἐμβάλλει, φρύγιθὲς νῦν καλούμε-
 νθ. συμπεσόντων δὲ οἱ πρῆς καὶ ἄλλοι ἀ-
 σμύτοροι σὺν αὐτοῖς, εἰς τὴν κατὰ φρακίαν
 ἐκδιδοῦσαι θάλατταν, ὡς ἠρόδοτος φησὶ. ἔ-
 φηται δὲ καὶ μυσίας ὁ ἔρμου, εἰς ὃν εἰς ἰδρυ-
 ῖν δινδυμῶν. καὶ εἰς τὴν κατὰ κεκαυμῆ-
 νος εἰς τὴν σαρδιανὴν φέρεται κατὰ σιω-
 χῆ πεδία, ὡς εἴρηται, μέχρι τῆς θαλάττης. ὑ-
 πόκειται δὲ τῆ πόλει τότε σαρδιανὸν πε-
 δίον καὶ τὸ τοῦ ἔρμου, καὶ τὸ τοῦ ἔρμου, καὶ τὸ
 καὶ ὑστριανόν, σιωχῆ τε ὄντα, καὶ αὐτῶν
 ἀριστὰ πεδία, γὰρ δὲ σαδίσις τῆς θαλάττης
 ἀπὸ τῆς πόλεως ὄσιν. ἡ γυναιὴ μὲν ὑπὸ τοῦ
 ποιητοῦ λεγόμενῃ, κολόν δὲ ὑστροῦ μετονο-
 μαδῆσα, ὅπου τὸ ἰδρυῖν τῆς κολωνίας ἀρτέ-
 μιδθὲς μέγαλιν ἀγιστείαν ἔχου. φασὶ δὲ γὰρ
 ταῦτά χερσὶν πηλίου κατὰ τὰς ἐορτὰς
 οὐκ οἶδ' ὅπως ποτὲ παρεδδοξολογούτων
 μάλλον, ἢ ἀλλοθύνωντων. λεμῶν δὲ οὐτω-
 πως τῶν ἐπῶν παρ' ὁμήρου
 κῆσοι αὐτὰ μάδης τε καὶ ἀντιφθὲς ἡγούσα
 δῶ.

Υἱὲ παλαιμῶνθ, τὸν γυναιὴν τέκε λίμνη.
 οἱ καὶ κῆσος ἡγούσιν ὑπὸ τιμῶλου γεγάτας.
 Πρὸς γὰρ φασὶ τινὲς τούτων τέταρτον ἔπος.
 Τιμῶλου ὑπὸ νεφύσιν ὑδρὸς γὰρ πίνουσι δῆμον.

Οὐδέμια δὲ εὐείσκειται ὑδρὸν γὰρ τοῖς λυ-
 δῆσι. οἱ δὲ καὶ τὸν τύχιον γὰρ γὰρ ποιούσιν,
 ὅφρησι ὁ ποιητὴς
 Σκυποτόμου ἢ ἀριστὸς ὑδρὸν γὰρ.

Προσθέσασιν δὲ καὶ δῖόν τε ἡ δρομώδης ὁ τό-
 πος καὶ ἰδρυνοβόλθ, καὶ ὅτι γὰρ ταῦτά οἱ
 ἀρῖμοι καὶ οὕτως γὰρ,
 εἰν ἀρῖμοις, ὅθι φασὶ τυφοῖας ἐμμελῆσαι δυνάας.

Ἐπιφύρουσι,
 Χώρῳ γὰρ ἰδρυνοβόλθ ὑδρὸς γὰρ πίνουσι δῆμον.

Ἄλλοι δὲ γὰρ κελικία, τινὲς δὲ γὰρ συείας
 πλάθουσι τὸν μῦθον εἶδον. οἱ δὲ γὰρ πηλίου ὑ-
 σαις, οἱ καὶ εἰς πηλίου φασὶ πρὸς τῆς τυφ-
 ῆσιν ἀρῖμοις καλεῖσθαι, οἱ δὲ τὰς σαρδίαις
 ὑδρὸν ὀνομάζουσι, οἱ ἢ τὴν ἀκρόπολιν αὐτῶν.
 πηλίου τὰς δὲ ὁ σκῆψιθὲς ἡγέται εἰς γὰρ
 τῆ κατὰ κεκαυμῆν τῆς μυσίας εἰς ἀρῖμοις ὑ-
 βήτας. πίνδαρθὲς δὲ σιωοικίης γὰρ τῆς κελ-
 λικίας τὰ γὰρ πηλίου ὑσαις, ἀπὸ δὲ τῆς πη-
 λυμαίας, καὶ τὰ γὰρ σικελία. ἢ γὰρ τῆς αἰτνης
 φασὶ ὑποκείσθαι τὸν τυφῶνα.

& Macedones habitant, Pactolus à Tmolo
 fluens, olim multa auri ramenta deferebat,
 ex quo præclaras illas Croesi & maiorum di-
 uitias ferunt, Nunc eiusmodi structuræ pror-
 fus defecerunt, Defertur Pactolus in Hermū,
 in quem etiam Hyllus, qui nunc Phrygius ap-
 pellatur, immittit. Hi tres & alij ignobiliore
 concurrentes, in Phocaicum mare exeunt, ut
 Herodotus ait. Hermus Mysiæ initium est,
 & é monte Dinymene sacro, per Exustam in
 Sardonum agrum defertur, secundum con-
 tinuos campos, ut dictum est, usq; in mare.
 Vrbi autem Sardoniana planities subiacet, &
 Cori, & Hermi, & Caystri campi qui conti-
 nuū sunt, & camporum omnium optimi.
 Quadraginta stadijs ab urbe lacus distat, quē
 à poeta Gygæus appellatur: postea mutato
 nomine dictus est Colous, ubi Coloenæ
 Dianæ templum est, quod in religione ma-
 xima habetur. Hoc in loco diebus solenni-
 bus simias saltare dicunt, num uerò inopi-
 nabilia, an uera dicant, mihi quidem incer-
 tum est. Sed cum uersus ita apud Homerum
 iaceant,

Antiphus, & Masthles genuit quos maxi-
 mus olim

Ad perfusa lacu Gygæo rura Palæmon,
 Maonas egerunt, Tmoli in radicibus ortos.

Addunt etiam hunc quartum uersum,
 Pinguis ubi Hyda iacet, Tmolo supposita ni-
 uali.

Cum nulla Hyda apud Lydos inueniatur,
 quidam uolunt, Tychium hinc esse, qui à po-
 eta dicitur,

Cerdonumq; optimus Hydæ.

Addunt etiam propterea quòd locus syluo-
 sus est, & fulminibus tangitur, hic Arimos
 esse: ut,
 Ex Arimis, ubi stratam dicunt esse Typho-
 ea.

Inferunt etiam,
 Syluosos per agros, Hydæ præpinguis ubi
 gens.

Quidam hanc fabulam in Cilicia fingunt,
 quidam Pithecusis, ij præsertim qui simias di-
 cunt Arimos ab Etruscis uocitari. Nonnulli
 Sardes Hydam uocant, nonnulli eius arcem.
 Scepsius uerisimilius eos dicere arbitratur,
 qui Arimos in Exusta Mysiæ ponunt. At
 Pindarus cum ijs quæ sunt in Cilicia Pithecu-
 sia coniungit, quæ sunt ante Cumanum a-
 grum, ac etiam Sicula. Nam sub Aetna Sici-
 liæ Typhonem esse dicunt,

Locus Ho-
 meri in fine
 Catalogi.

Ilid. 2.

Quem Ciliciæ celeberrimum edidit antrum,
Nunc circumfluis maris occultit fluctus,
Eius Sicilia lanigerum pectus premit.

Et rursus,
Illum Aethna uinculis fortissimis coartat.
Et rursus,

Immensum pater centimanumq; Typhonē
Vis deūm Iuppiter, apud Arimos excruciat.

Quidā Syros pro Arimis accipiunt, quos
nunc Aramos uocant. Ac Cilicas, qui apud
Troiam erant, in Syriam commigrantes
Syris eam regionem ademisse, quæ nunc Cili-
cia nominatur. Callisthenes author est Ari-
mos prope Calicadnum esse, & Sarpedonis
promontorium, iuxta antrum Corycium, à
quibus uicini montes Arimi uocantur. Cir-
cum lacum Coloum sunt antiqua regum mo-
numenta. apud Sardes est Alyattis ingens tu-
mulus super crepidine excelsa, & (ut Herodo-
tus inquit) factus à multitudiue ciuitatis, cu-
ius maximā partem ancillæ perfecerunt, quæ
(ut ille ait) omnes meretricantur. Nonnulli
hanc sepulturam, meretricis monumentum
dicunt. Sunt qui tradant, lacum Coloum ma-
nufactum esse ad excipiendas eas inundatio-
nes, quæ ex fluminibus auctis fiunt. Hypæpa
ciuitas est, ex Tmolo in Caystri campum de-
scendenti. Callisthenes dicit, Sardes prius à
Cimmerijs captas, postea à Tretribus ac Cili-
cibus (quod etiam Callinum elegiæ poetam
significare arbitratur) postea à Cyro & Cræ-
so, cum Callinus dicat Cimmeriorum impe-
tum in Elionenses eo tempore factum fuisse,
quo Sardes captæ sunt. Sceptius Elionenses
pro Asionenses Ionice proferri putat. nam
fortasse (inquit) Maonia Asia dicebatur, un-
de Homerus ait,

Iliad. B. Asia prata super, circumq; fluenta Caystri.

Postea hæc ciuitas incredibiliter ob uirtu-
tem locorum instaurata est, ut nulla finitima-
rum inferior sit. Nuper uero multa eius æ-
dificia ex terræmotibus corruerunt, sed Ti-
berij prouidentia, qui per nostra tempora im-
perat, & hanc & multas alias suo beneficio
reparauit, quæcunque eo tempore eiusdem
calamitatis participes fuerunt. Viri memora-
biles ex eodem genere fuerunt duo Diodo-
ri oratores, quorum natu grandior Zonas
uocatus est, uir qui multa certamina pro
Asia concertauit. Sed quo tempore Mi-
thridates inuasit, accusatus quod ciuitates
quæ apud se erant, ad defectionem duceret,
habita excusatione omnes calumnias diluit.

Τὸν ποτὲ κιλίκιον βρέψε πολυώνυμον ἄντρον.
Νῦν γε μὴν ἑσθλὸν ὑπερκενέει δειρκεῖσι ὄχθαις.
Ἡ σικελία δ' αὐτῷ πικρὸν σόρνα λαχνηγυγτα.

Καὶ πάλιν,
Κένω μὲν αἴτνα δεσμὸς ὑπερβαλῶν ἄμ-
φικεῖται. Καὶ πάλιν,

Ἄλλ' οἱ ἄπλατον ἑδράζει θεῶν τυφῶνα
Γεννητικὸν τοκέφαλον ἀνάγκη ζῶν πάτορ
Ἐν ἀρίμοις ποτί.

Οἱ δὲ αὖτὸν σύρως ἀρίμοις δέχονται, οὗς νῦν
ἀρῆμοις λέγουσι. αὖτὸν κίλικας αὖτὸν τῆς τροίας
μεταναστάντας εἰς συρίαν ἀνωκισμένους, ἀρ-
τέμνεσθαι πρὸς τῶν σύρων τῶν νῦν λεγομένων
κίλικίαν. καλλιδογῆς δ' ἐγγὺς τῆς κελικιάδου
νου, κῆρ σαρπηδόνης ἀκρας παρ' αὐτῶν κῆ-
ρύκιον ἄντρον εἶναι αὐτῶν ἀρίμοις, ἀφ' ὧν τὰ ἐγγύς
ὄρη λέγεται ἀρίμα. πρὸβρίκειται ἡ τῆς λιμνηκο-
λόης τὰ μνήματα τῶν βασιλέων. πῶς δὲ τῆς
σαρπηδόνης τὸ τῶν ἀλανάτῃσιν ἡμετέροισιν ὑ-
ψηλῆς χῶμα μέγα, ὄργασθαι, ὡς φησὶν Ἡρόδο-
τος, ὑπὸ τῆς πληθῆος τῆς πόλεως, ἢ τῶν πλείστον ὄρ-
γῶν αἰ παιδίσκῃσι σιωπῆτελεσαν. λέγεται δ' ἐκεῖ-
νος, κῆρ πορνόβειδος πάσας. πνῆς ἡ καὶ πόρνης
μνήμα λέγουσι τὴν τέφρον. χερσπίτην ἡ τῶν
λίμνην γῆνιο ἰσορροπία τῆς κελικίας πῶς τὰς ἐκ-
δοχὰς τῶν πλημμυρίδων αἰ συμβαίνουσι τῆς
ταμῶν πλημμυρίων. ὑπὸ ταῖς δὲ πόλιν δὲ
καταβαίνουσι ἀπὸ τοῦ τῶν πῶν τῆς καὶ
σῶν πεδίου. φησὶ ἡ καλλιδογῆς ἀλῶναι τὰς
σαρπηδοῦς ὑπὸ κίλικῶν πρῶτον. εἶθ' ὑπὸ τῶν
ῥῶν, ὅτι λυκίων, ὁ πορ κῆρ καλίνου δηλοῦν τῆς
ῥῆς ἐλεγείας ποιητῶν. ὑστέρη τῆς τῶν ἡμετέ-
ρων κελικίων γῆνιο ἀλασίμ. λέγουσι δὲ τῶν
καλίνου τῶν ἡμετέροισιν ὑπὸ κίλικῶν ἡμετέροισιν
σιονῆας γυρογῆας, καὶ τῶν αἰ σαρπηδοῦς ἐλά-
σαν, εἰκαστούσι οἱ πορ τῆς σκῆψιουσι ἀλα-
δα ἡσιονῆας αὐτῶν ἡσιονῆας. τὰ γὰρ ἡμετέροισιν
φησὶν, ἀσία ἐλεγῶν καὶ ὁ κῆρ ἡμετέρος ἐλεγῶν.
Ἄσιον γῆνιο λεμῶνιο καὶ ὑστέρη αἰ ἀφῆρεθερα.

Ἀναλυθεῖσα δ' ἀξιολόγως ὑστέρη ὅσα τῆς
ἀρετῆς τῆς χῶρας ἡ πόλις κῆρ οὐδεμίαν ἡμετέ-
ροισιν τῶν ἀστυγείτων, νειωσὶ ὑπὸ σεισμῶν ἀ-
πέβαλε πολλὰ τῆς κατοικίας. ἡ ἡ τῆς πῶν
πρόνοια τῶν καὶ ἡμῶν ἡ γῆμον, κῆρ τῶν τῶν
καὶ τῶν ἄλλων συχρῆας ἀνέλαβε τῆς δυνάμ-
σίας, ὅσα πῶν τῶν αὐτῶν κελικίων ἐκωνῶν
σαν τῶν αὐτῶν πῶν. αὐτῶν δὲ ἀξιολόγως
γῆμον τῶν αὐτῶν γῆμον, δῆλοισι δῆλοισι οἱ ῥῶν
ῥῶν, ὡς ὁ περισθῆτος ἐκαλεῖτο ζῶνας, αὐτῶν
πολλὰς ἀγῶνας ἡγωνισμένους ὑπὸ τῶν ἀσίων.
ἡ τῆς τῶν μινειδάτου τῆς βασιλείας ἐφοδοῦ αἰ-
τίαν ἐγκηκῶς, ὡς ἀξίως τῶν πῶν αὐτῶν πῶν
ἡ πῶν αὐτῶν τῶν ἀξιολόγως ἀπὸ τῶν πῶν
τῶν δὲ

τῶν δὲ νεωτέρου Ἰλίου ἡμῶν γηρομύθου, καὶ ἰσο-
 ρικὰ συγγράμματά ἔδει, καὶ μέλη, καὶ ἄλλα
 ποιήματα, τῶν ἀρχαίων γραφῶν ἐμφαίνον-
 τα ἰκανῶς. φαίνεται ὅτι παλαιὸς συγγραφεὺς
 λυδὸς μὲν λέγεται· εἰ δὲ ἐκ σαρδεῶν, οὐκ ἴσ-
 μιν. μετὰ δὲ λυδοὺς εἰσι οἱ μουσοί, καὶ πόλις
 Φιλαδέλφεια σεισμῶν πλήρης, οὐ γὰρ Ἰσα-
 λέπουσι οἱ φῆχοι διστάμνοι, ἃ ἄλλοτ' ἄλ-
 λο μὲρ. Ἡ πόλις καὶ παλαιῶν. οἰκοῦσι
 οὐδ' ὀλίγοι τῶν πόλιμ' ἔτι ἄρ' οἱ δὲ πολλοὶ κα-
 ταβῆσιν ἐν τῇ χώρᾳ γεωργοῦντες, ἔχοντες
 οὐδ' αἰμονα γῆν. ἀλλὰ καὶ τῶν ὀλίγων θαυμα-
 ζειν ἔδει, ὅτι οὐτῶν Φιλοχωροῦσι ὑψοφαλῆς
 τὰς οἰκίσσεις ἔχοντες. ἐπὶ δ' ἂν τις μάλλον
 θαυμάσειε τῶν λιπασάντων αὐτῶν. μετὰ δὲ
 ταῦτ' ἔδει ἢ κατακεκαμμένη λεγομένη χώ-
 ρα, μῆκος μ' καὶ πέντακισίωμ' ἐπέλιωμ', πλά-
 τος δὲ τετρακισίωμ', εἶτε μουσίαν γῆν καλῆν,
 εἶτε κωνίαν λέγεται γὰρ ἀμφοτέρως. ἀπα-
 σα ἀδινδρῶν, πλὴν ἀμπέλου ἣ τὸν κατα-
 κεκαμμένην τῶν φρούτων οἴνου, οὐδ' ἄλλοτ' ἔτι ἔλ-
 λογιμῶν ἀρετῆ λεπέμυθον. ἐστὶ δὲ ἢ ὑπὸ φαίνεα
 τε φρούτων τῶν πεδίων. ἢ δ' ὄρειν ἢ πεδίο-
 νος μέλαινα, ὡς ἂν ἔξ' ὑπὸ καύσεως. ἀνάγει
 μὲν οὐδ' ἴσως ἐκ κερκασσοβόλων ἢ κρησῆρων
 συμβεβῆκε ἄρ' ἢ οὐκ ὀκνεῖται τὰ περὶ τ' τυ-
 φῶνα ἐν ταῦτα μυθολογῆν. φαίνεται δὲ ἢ κρη-
 μουί πινε λέγει τῶν τόπων οὗτων βασιλεία.
 οὐκ ὀκνεῖται, ἔπειτα τοιούτων παλαιῶν τῶν το-
 σαύτων χώρων ἐμπροσθὶν αἰθέρως, ἀλλὰ
 μάλλον ὑπὸ γηγῆρος πυρός· ἐκ τῆς γῆς ἢ νυῖ
 τὰς πηγὰς. δεικνύεται δὲ καὶ βόβοι φῆς,
 οὐς φύσας λαλοῦσι, ὅσων τε φησὶν ἰόντα ἀλ-
 λήλων διεσώπας σαδίους. ὑπερκενταὶ ἢ λό-
 φοι τροχῆς, οὐς εἰσὶ ἐκ τῶν ἀναφυσθῆντων
 σεσάρδων μύθων. τό δ' ἀμπελον τῶν
 ποιάντων ὑπερκεν γῆν λάβοι τις ἂν, καὶ ἐκ
 Ἡ καταναίας ἣ χωδείσης τῆς ἀποδῶ, ἢ νυῖ
 ἀρδιδύσης οἴνου διαψιλῆ καὶ καλόμ. ἀρ-
 ζομνοὶ δὲ πινόν, εἰσὶ τῶν πυρῆων τῶν διό-
 κωσιμ' ἀγροῦ φασιμ, ἐκ τῶν τοιούτων χωρί-
 ων τε κμαρῶμοι. τὰ δ' ἔξῃς ὑπὸ τὰ νότια μέ-
 ρη τοῖς τόποις τούτοις, ἐμπροσθὶν ἔχει μέχρι
 πῶς τῶν ταύρων, ὡς τε καὶ τὰ φρύγια, ἃ τὰ
 λυδία, καὶ τὰ καρδικά, καὶ ἐπὶ τὸ τῶν μουσῶν,
 διουδία κεντα εἶναι παραπίπτοντα εἰς ἄλλη-
 λα. εἰς ἣ τῶν σύγχουσι ταύτων ὁ μικρὰ συλ-
 λαμβάνει δ' αὖθις ῥωμαῖος μὴ ἦν φύλα διελεῖν
 αὐτῶν, ἀλλὰ ἐτόρου τρόπου ἔσταται τὰς δι-
 οικίσεις, ἐν αἷς τὰς ἀγοραῖους ποιουῦνται καὶ
 τὰς διουδοσίας. ὁ μὲν γε τμῶν ἰκανῶς
 σωῦνται, καὶ περὶ γραφῶν ἔχει μετρίαν, ἐν
 αὐτοῖς ἀφορίζομεν τοῖς λυδοῖς μέρησιν,

Iunioris Diodori, qui nobiscum amicitia cō-
 iunctus est, historiae extant & carmina, & a-
 lia opera, quae satis antiquum scribendi ge-
 nus expriment. Xanthus antiquus rerum
 scriptor Lydus quidem dicitur: num uerò
 Sardonius sit, nobis incertum est. Post Ly-
 dos sunt Mysi, & urbs Philadelphia terrae
 motibus concussa. Non enim cessant parietes
 Romam ducere, alia atque alia urbis parte
 labefacta. Quapropter pauci eam inco-
 lunt, maxima eorum pars in agris degunt,
 agriculturam exercentes. Terram enim fer-
 tilem habent, & profectò mirandum est, tam
 paucos agris studere, cum aedificia tam rui-
 nosa habeant: imò eos admirari possumus,
 qui eam urbem condiderunt. Post haec regio,
 quae Exusta dicitur, quingentorum stad. lon-
 gitudine, latitudine quadringentorum, siue
 ea Mysia, siue Moenonia nominanda sit, nam
 utroque modo dicitur. Ea tota arboribus caret
 praeter uitem, quae Exustum uinum fert, ita e-
 legans, ut nulli cedat. Summa camporum faci-
 es cinerulenta est, montana, petrosa, & nigra,
 tanquam ex adustione quadam. Quidam pu-
 tant hoc ex crebro fulminum atque fulgurum
 ictu contingere, nec dubitant, quae de Ty-
 phone dicuntur, hoc in loco fabulari. Xan-
 thus scribit Arimum quendam horum loco-
 rum regem fuisse. Sed nequaquam uerisimi-
 le est, tantam regionem propter eiusmodi cau-
 sas ex toto deflagrare, sed potius propter ignem
 subterraneum, cuius ortus nunc defecerunt.
 Monstrantur tamen fossae tres, quas Folles
 uocant, haec inter se ad stadia quadraginta di-
 stant, imminet colles asperi, quos par est, ex
 efflatis laminis esse accumulatos. Quòd autem
 huiusmodi regio uites optimas ferat, ex Ca-
 tania scilicet deprehendi potest. quae quan-
 quam cinere operta sit, nunc tamen optimum
 uinum & largum gignit. Unde quidam per-
 urbanè atque eleganter Bacchum ignigenam
 dicunt, ex eiusmodi locis coniecturam capi-
 entes, quae austrum uersus sequuntur, cum
 his locis implicantur ad Taurum usque. Qua-
 propter & Phrygiae & Cariae & Lydiae, prae-
 rea Mysiae loca difficulter distingui possunt,
 cum inter sese coeant. Ad hanc confusio-
 nem non parum facit, quòd Romani ea di-
 uiserunt, non per nationes, sed alio quo-
 dam modo, per administrationes, in quibus
 fora fiunt, & iura redduntur. Tmolus quidem
 satis coactus est, & ambitum mediocre habens,
 & in ipsis Lydiae partibus terminatur.

Mediter-

Mediterranea uerò ad partem aduersam per
 tendit, ad Mycalem usq; quæ pars (ut Theo-
 pompus uult) à Celænis incipit. quapropter
 quædam eius loca Phryges obtinent, quæ
 sunt Celænas & Apamiam uersus: quædam
 Mysiac Lydi, quædam Cares & Iones. Sic
 etiam flumina, præsertim Mæander. nam
 gentes quasdam determinant, earum autem
 per quas media feruntur, efficiunt ne facile
 exquisita distinctio capi possit. De campis
 qui ex utraq; & montanæ & fluuiialis regio-
 nis parte sunt, eadem ratio est. Sed nobis for-
 sitan non adeò curandum, ut nunc loca me-
 tiamur: sed id tantum describendum est,
 quantum & maiores nostri tradiderunt.
 Caystriano campo, qui inter mediterraneam
 cadit & Tmolum, continuus est orientem
 uersus Cilbianus campus, multus & bene
 habitatus, qui regionem optimam habet. Pos-
 tea Hyrcanius, cui à Persis nomen imposi-
 tum est, qui & inde incolas deduxerunt. Eo-
 dem modo Cyri campus, quem Persæ nomi-
 narunt. Postea Peltinus, qui iam Phrygius
 est, & Cillanus, & Tabenus, qui oppida semi-
 phrygia habet, Pisidicum quiddam obtinen-
 tia, à quibus ea nominata sunt. Superantibus
 uerò mediterraneam inter Caras & Nyseum
 agrum, qui trans Mæandrum est usque in
 Cibyrensem & Cabalensem regionem, sunt
 urbes mediterraneam uersus, contra Laodi-
 ceam Hierapolis, ubi calidæ aquæ scaturiunt,
 & ubi Plutonium est: quæ utraque non par-
 uam admirationem præstant. Nam aqua a-
 deò faciliter in tofum duratur, ut qui aquædu-
 ctus deducunt, integra septa ex eo aquis confici-
 ant. Plutonium est os, in paruo quodam
 imminentis montis supercilio, ita commen-
 furatum, ut hominem suscipere possit mira
 profunditate. Huic propositum est uallum
 quadratum, ambitu ferè semijugero, quod ne-
 bulosa & crassa caligine plenum est, ut uix
 solum discerni possit. Ad septum appropin-
 quantibus, aer innoxius est, purus ab illa cali-
 gine, in tranquillitate uentorum. Nam cali-
 go intra ambitum manet: si uerò animal in-
 trorsum progrediatur, statim moritur. Qua-
 propter tauri introducti cadunt, & mortui e-
 ducuntur. Nos passeres immisimus, qui subitò
 mortui ceciderunt. Galli uerò executi illesi ac-
 cedunt, ut etiam usq; ad os appropinquent, et
 introspeciant, & immergant quousq; possint
 spiritum continere. Videbamus enim ex as-
 pectu estuosa cuiusdam passionis indicium,

ή δέ μεσόγαυος εἰς τὸ ἀντικείμενον μὲν ὄρα-
 τείνει μέχρι μυκάλης, ἀπὸ λευκανῶν ἀρξάμε-
 νομ, ὡς φησι θεόπομπος. ὡς τε τὰ μὲν αὐτοὶ
 φεγγύθι κατέχουσι, τὰ πῶς ταῖς λευκανῶν,
 καὶ τῆ ἀπαμεία· τὰ δὲ μὲν καὶ λυδοί, τὰ δὲ
 λαρόν καὶ ἰωνοί. ὅτω δὲ καὶ οἱ ποταμοί, καὶ
 μάλιστ' ὁ μαίανδρος, τὰ δὲ διορίζοντες τῶν
 ἐθνῶν. δι' ὧν δὲ μέσοι φερόμενοι, δύσληπτον
 ποῖός τ' ἀκριβέες, καὶ πόρι τῶν πεδίων δὲ τῶν
 ἐφ' ἑκατέρωθεν τε ἀρενῆς ὅτι ποταμίας ὁ
 αὐτὸς λόγος. ὅθ' ἡμῖν ἴσως ὡς τοῦτου φερού-
 σίον, ὡς ἀπὸ λευκῶν χωρομετῶσιν, ἀλλὰ ποῦ-
 ρου μόνου ἕσπερα πῆρον, ὅσον ὅτι πῶς ἡμῶν
 πῶσα δὲ δώκασι. τῶ δὲ καὶ ὑστρινῶν πεδίων με-
 ταξὺ πίπῃοντι τε μεσογαίῳ τε, καὶ τῶν
 τμῶν, συνεχῆς ὅστις πῶς ἴω, δὲ κιλικιανῶν πε-
 δίων, πολὺ τε ὅτι σιωοικυῶν μὲν δὲ, καὶ χάρων
 ἔχον παρδάλαν. εἶτα τὸ ὑρκανίου πεδίου, πῶ
 σὼν ἐπονομασάν τῶν, καὶ ἐποικίους ἀγαθόν τῶν
 ἐκείθην, ὁμοίως δὲ καὶ ἰνέρες πεδίων, ὁ φέρσας
 κατωνόμασαν. εἶτα τὸ πελπονίου πεδίου, ἡ-
 δὲ φεγγύιον, καὶ τὸ κιλικιανῶν, καὶ τὸ ταβένων,
 ἔχον τὰς πολίχνας μεσοφρυγίας, ἐχούσας τὴν
 ὅτι ποσιδίου, ἀφ' ὧν αὐτὰ κατωνομάδα. ἡ
 πόρθάλασι δὲ τῆς μεσογαίας τῶν μεταξὺ κα-
 ρῶν τε, καὶ τῶν νυσίδος, ἡ δὲ χάρων ἡ τῆς μα-
 αῖδος πόρθων μέχρι τῶν κίβυρας πόδος, καὶ τῶν
 βαλλίδος. πόθεις δὲ εἰσὶ πῶς δὲ τῆς μεσογαίας
 κατανικρῶν λαοδικίας, ἰδράπολις, ὅπου τὴν
 δόρμα ὕδατα, καὶ τὸ πλετώσιον, ἀμφὸς πε-
 ρεδβηολογίαν πινά ἔχοντα. τὸ μὲν γὰρ ὕδωρ
 εἰς πῶρον οὐτῶ ῥαδίως μεταβάλλει πῶς ἡμῶν
 νομ, ὡς τ' ὀχετῶν ἐπάγοντων, φρεγγῶς ἀπὸ
 γάζοντα μονολίθεις. τὸ δὲ πλετώσιον ἴσως ὅ-
 φρενὶ μίκρῳ τῶν ὑστρινῶν ἀρενῆς, σύμμε-
 ὅστις σύμμετρον, ὅσον ἀνθρώπου δέξαται δυνά-
 μιν, βιβάθουτα δὲ ὡς πολὺ. πρόκειται δὲ
 τὸ ἴσον δροφρακτώμα, τῶν ἄγωνον, ὅσον ἡμῶν
 πλείους τῶν πόρι μῶρον. ὅσον δὲ πλείους δὲ ἡμῶν
 μιχλώδους παχείας ἀχλύθι, ὡς τε μίγες τῶν
 διαφθῶ καθορῶν. τοῖς μὲν ἐν ἰνίκλῳ πλησίον
 ζουσι πῶς τ' ἰνὸφρακτῶν, ἀλλὰ πῶς ὅσον ὅσον
 ἡς, καθαρόν καὶ ἐκείνης τῶν ἀχλύθι φῶς ταῖς
 νλωμαίας. συμμῶν γὰρ γῶς τὸ πῶς ἡμῶν
 ὅσον δὲ εἰσω παρόντι ζῶν, δύνανται πῶς ἡμῶν
 μα ἀπαντῶ. ταῦροι γοῦν εἰσαχθέντες, πῶ-
 πῆσι, καὶ δὲ ἐλκοντὶ νεκροί. ἡμῶς δὲ σφουδρα-
 ἐπέμψαμεν, καὶ ἐπεὶ δύνανται ἐκπύσαντα,
 οἱ δὲ ἀπὸ ἡσυχίας γὰρ οἱ παρῶν ἀπαθείς, ὡς
 τε καὶ μέχρι τῶν σομῶν πλησίον ζῶν, καὶ ἰγνί-
 πῶν, καὶ κατὰ δυνάμει μέχρι τοῦ σωίχνης,
 ὡς ὡς δὲ πολὺ τὸ πῶς ἡμῶν. ἐπὶ ὡς ἡμῶν
 ἡμῶς, ὡς ἂν πνιγῶν ζῶν ὅσον πῶς ἡμῶν
 εἶπε

εἴτε πάντων οὕτω πεπληρουμένων ὄσσοι, εἴτε μόνου τῆν πόδι τὸ ἰδρὸν, καὶ εἴτε θεία πλοῖα καὶ δάπτερ ἕδι τῆν γῆθουσιασμάων εἰός, εἴτε ἀνθρώποις πσι δλωάμεσι τούτου συμβαίνοντ. ἃ δὲ φη ἀφλιθώσεως, καὶ ἕδι τῆν γῆ λαοδικεῖα ποτάμων φασὶ συμβαίνεμ. καὶ ἄπτερ ὄντων ποτίμων. ἐστὶ δὲ καὶ πῶς βαφλίω ἐρίων θαυμασῶς σύμμετρον τὸ ἤτλιν ἰδρὸν πολὺ ὕδωρ, ὡς τε τὰ ἐκ τῆν γῆθου βαπτόμενα γνάμλλα εἶν τοῖς ἐκ φη κώκων κῆ ταῖς ἐλουργεσιμ. οὕτω δὲ ὄσσην ἀφθονον τὸ πλῆθος τοῦ ὕδατος, ὡς τε ἡ πόλις μετὴ τῆν αὐτομάτων βαλανείων ὄσι. μετὰ δὲ τῶν ἰδρὸν πολὺ τὰ πῶρον τοῦ μακάνδρου, τὰ μὲν πορὶ λαοδικεῖαν, καὶ ἀφροδισιάδα, καὶ τὰ μέγρη κερουρών, εἰρηται. τὰ δὲ ἐξ ἡς ὄσι πῶς δῖουσι, ἢ τῆν ἀποχέων πόλις τῆν ἕδι μακάνδρου τῆς λαρίας ἡδνη. τὰ δὲ πῶς νότον ἢ κίβυρα ὄσην ἢ μεγάλην, καὶ ἢ σίνδην, καὶ ἢ καβαλαίς, μέγρη τοῦ ταύρου καὶ φη λυκίας. ἢ μὲν οὐκ ἀπόχεα μετρίε πόλις ὄσην, ἐπὶ αὐτῶν λαμνῆν ὄσην μακάνδρου κατὰ τὸ πῶς τῆ φρυγία μέγρη. ἐπὶ ὄσην δὲ γέφυρα. χώρων δὲ ἔχει πολλῶν ἐφ' ἐκείτῶρα τοῦ ποταμοῦ πᾶσαν δὲ πλάμωνα. πῆξιν δὲ φῶρε τῶν καλουμένων ἀποχικῶν ἰσάδα. τῶν δὲ αὐτῶν καὶ τριφυλλοῦ ὀνομάζουσιμ. ὄσην δὲ καὶ οὐτῶ ὄσην ὁ τόπος. ὄσην δὲ παρὰ τῶν τοῖς γῆθου ξῶ γηγῆται διοτρεφῆς, οὐ δῆκουσιν ὄσην ἔρας ὄσην ἢ μᾶς γηθου μῆν ὄσην μέγρης γῆτῶρ. σολύμοις δὲ εἶναι φασὶ ὄσην καβαλαίς. τῆς γῶν τῶρ μῆσεως ἀκρας ὄσην πῶρ κέμην ὄσην ὄσην καλεῖται σόλυμοι. καὶ αὐτοῖς δὲ οἱ τελεμῆς σόλυμοι καλεῖται. πῆσιον δὲ ὄσην καὶ ὄσην τοῦ βελρόφοντου χαρῆξ, καὶ ὄσην πεισάνδρου τῶ φῶ τοῦ ἰού, πεισάντῶ γῆ τῆ πῶς σολύμοις μάχη. ταῦτα δὲ ἐκείσιν ὄσην τοῦ ποιητῆ λεγομένων ὀμολογεῖται. πορὶ ἢ γῆ τοῦ βελρόφοντου φησὶν οὕτω ὄσην τῶρ γῆ σολύμοις μάχισα τοῦ ἰουδαλιμοισι.

Πορὶ δὲ τοῦ παιδὸς αὐτῶ
 Πεισάνδρου δὲ ἰού ἀφῆς ἄτῶ πολέμοιο
 μακάνδρου σολύμοισι κατέκτανεν.
 ἢ δὲ τῶρ μῆσεως ὄσην πεισάνδρου πόλις, ἢ μάλε
 πῆ καὶ ἔγγισα ὄσην κέμην φη κίβυρας. λέ
 γονται δὲ ἀπόγονοι λυδῶν οἱ κίβυρα ὄσην
 κατὰ τῶν τῶν καβαλαίδων. ὄσην πῶ
 σίλων τῆν ὄσην οἰκισάντων καὶ μετὰ κτι
 σάντων εἰς τῶρ τῶν ὄσην κέμην τῶν γῆ
 κῆ σελίωμ πορὶ ἐκείτῶ, ἢ ἔξῆ δὲ ὄσην
 τῶν ὄσην οἰκισάντων καὶ μετὰ κτι
 σάντων εἰς τῶρ τῶν ὄσην κέμην τῶν γῆ
 κῆ σελίωμ πορὶ ἐκείτῶ, ἢ ἔξῆ δὲ ὄσην
 τῶν ὄσην οἰκισάντων καὶ μετὰ κτι
 σάντων εἰς τῶρ τῶν ὄσην κέμην τῶν γῆ
 κῆ σελίωμ πορὶ ἐκείτῶ, ἢ ἔξῆ δὲ ὄσην

sive quod omnes id experiantur, siue soli sacerdotēs, siue diuina prouidentia, quemadmodum uerisimile in his est qui numine sunt afflati, siue quod hoc uiribus quibusdam reluctantibus contingat. Quod autem aquæ quædam lapidescant, dicunt id in fluminibus contingere apud Laodiceam, licet poculentæ sint. Nam & apud Hierapolim aqua quædam adeo tingendis lanis idonea est, ut ex radicibus tincta cum his decertent, quæ ex uermiculo purpuræ tinguntur. Et adeo exuberat aquarum uis, ut regio balneis sponte nascentibus, plena inueniatur. Post Hierapolim sequuntur loca, quæ trans Mæandrum sunt. Nos quæ ad Laodiceam Aphrodisiademque pertinent, & quæ Carura usque pertendunt, diximus. Sequentia sunt occidentalia quidem, Antiochia ad Mæandrum, quæ iam ad Cariam pertinet. Australia Cibyra ea quæ magna est, & Sinda, & Cabalensis ager, usque ad Taurum ac Lyciâ. Antiochia mediocris urbs est, ad Mæandrum sita, Phrygiam uersus. Ea ponte iuncta est, & regionem multam habet ex utraque fluminis parte, totâ fertilem, & caricam multâ fert, quæ Antiochica uocatur. Eandem triphyllon uocant. Hic locus facile concutitur. Ex hac sophista clarus est Diotrophes, quem Hybreas maximus nostri temporis orator audiuit. Credunt Cabalenses Solymos esse: unde collis qui Termesi promontorio imminet, Solymus uocatur, & ipsi Termenses Solymi dicuntur. Proximum est Bellerophontis uallû, & Pisandri eius filij sepulchrû, qui in bello cecidit, contra Solymos gesto. Hæc planè cum his concordant, quæ a poeta dicuntur, nam de Bellerophonte sic ait, Hic Solymis iterum præstantibus intulit arma, *Iliad. 8.*

De eius autem filio sic,
 At natum occidit Pisandrû Bellerophontis,
 Pugnantem Solymos contra, in certamine
 Mauors.

Termesus Pisidica urbs est, quæ proximè ac plurimû Cibyræ imminet. Cibyreii à Lydis dicuntur profecti, qui Cabalensem agrû tenuerunt. Postea Pisidæ finitimi eam habitauere, atque in aliû locû transtulerunt, munitissimâ quidè ambitu c. ferè stad. Ea propter æquitatè plurimû creuit. Et uici propugnati sunt à Pisidia et finitimo Milyæ agro usque in Lyciam & ulteriore Rhodiorum regione, additis tribus urbibus finitimis, Bubone, Balbura, & Oenoan- *e E* *δρου, τε*

dro, quarum conuentus Tetrapolis dictus est. Harum singulae singula suffragia habebant, Cabyra uero duo. Nam ea triginta pedum millia mittebat, equitum duo millia, semper tyrannis subdita: temperanter tamen, qui status in Moageta finem habuit. Nam eam tyrannidem Murena sustulit, Balburam & Bubonem Lycijs adiecit. Nihilominus Cibyrensis administratio inter maximas totius Asiae censetur. Cibyreii quatuor linguis utebantur, Pisidarum, Solymorum, Graecorum, ac Lydorū. Proprium apud Cibyreos est, ferrum facile extornari. Milya motana est, quae ab angustijs Termesi, & a transitu, qui per eas fit ad citeriora Tauri ad Sindam pertendit usque ad Apameorū regionem & Sagalassum.

STRABONIS GEOGRAPHICORUM Liber Decimus quartus.

ARGUMENTVM.

Quartusdecimus liber circa Cycladas insulas uersatur, & ulteriorem regionem in qua est Pamphylia, Isauria, Lycia, Pisidia, Cilicia, usque Seleuciam Syriae, & Asiam, quae proprie Ionia appellatur.

Elíquum est, ut de Ionibus Caribus que dicamus, & de ora quae trans Taurum est, quam Lycij habent & Pamphylj & Cilices. Nam hoc modo tota Cherronesi peragratio ad finē perducta erit, cuius Isthmum diximus transitum, qui ex Pontico mari fit in Ihsicum. Ionie circumnauigatio secus terram est, mille ferè & quadringentorum & triginta stad. propter sinus: & propterea quod regio multas peninsulas efficit. Longitudo uero in rectum non sanè multa. Quare ab Epheso Smyrnam usque recto itinere stadia sunt trecenta ac uiginti. Nam usque in metropolim centum ac uiginti, reliqua sunt Smyrnam usque. Circumnauigatio autem paulo minus quam duo millia & duceta. Milesiorum itaque & Caricorū montium à Posidio Phocam usque & Hermū est, Ionicae orae terminus. Pherecydes dicit Miletum & Myuntem ad hanc orā pertinere, & Cares prius Mycalensia & Ephesia habuisse. Sequentē uero oram Leleges usque Phocam & Chium et Samum, cui Ananxus imperauit, & utrosque ab Ionibus eiectos in reliquas Cariae partes euasisse.

της δὲ φησὶ φορεκύνδης μίλητον μὲν, καὶ μουῦντα, καὶ τὰ πόρι μυκώλλω καὶ ἔφρου, κάρως ἔχειν πρότορον. τὴν δὲ ἔξῃ παραλίαν μέχρι φωκαίας, καὶ χίου, καὶ σάμου ἢς ἀναγκάσθῃ κερκε δειλεγας ἐκβληθῆναι δὲ ἀμφοτέρους ὑπὸ τῶν ἰώνων, καὶ εἰς τὴν λοιπὴν μὲν τῆς κερκείας ἐκπεσεῖται ἀρξῆται

δρου, τετραπόλις τὸ σύνσημα ἐπλήθη, μίαν ἐκάστος ἕνα φρονέοντες, δύο δὲ τὴν κερκείας. ἔσελλε γὰρ αὐτὴν περὶ τῶν μὲν ἄλλων μινεαίας, ἰππείας δὲ διχίλιους. ἐτυραννεῖτο δὲ αἰεὶ σαφρόνως δὲ ὁμοῦς. ὠδὶ μοαγίτην δὲ ὑπὸ τυραννίδος τέλει ἔχει, καταλύσαντ' εἰς τὴν μουρηναῖ, καὶ λυκίους προσείσαντος τὴν βαλεούραν, καὶ τὴν βουθῶνα. οὐδὲν δὲ ἠπὸρ γὺ τῆς μεγίστης ἐξέταξεται διοικήσει τὴν ἀσίαν ἐκβιρατική. τίθηται δὲ γλώτταις ἐκρῶντο εἰς κερκείας, τὴν πισιδίαν, τὴν βολύμων, τὴν ἑλληνίδι, τὴν λυδῶν. ταύτης δὲ οὐδὲ ἔχει ὄδον γὺ λυδία. ἰδίου δὲ ὄδον κερκείας, τὸν σίδηρον πορβέου δὲ ἔραδίας. μίλητα δὲ ὄδον ἄρ' ἔν' ἑαυτὰ τὸν πορβέου σφῶν, καὶ τὴν εἰς τὸν ἄρ' ἔν' ἑαυτὰ τῶν πορβέουσι δὲ αὐτῶν ὠδὴ εἰσιν οἱα παρατείνουσα ὄρεινὴ μέχρι σαγαλαοῦ, καὶ τὴν ἀπαιμίων χώρας. λοιπὸν δὲ ὄδον εἰπέμ' εἰς εἰώνων, καὶ κερκείας, καὶ τῆς ἔξω τῶν ταύρου παραλίας.

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚῶν βιβλίων τεσσαρεσκαθδεκάτην. ὙΠΟΘΕΣΙΣ.

Τὸ τεσσαρεσκαθδεκάτην ποιεῖ τὰς κερκείας τῆς οἰκίας καὶ τὴν ἀντίπορην χώραν οὐδὲν ἀπαιμίων, ἰσαυρία, κιλικία, λυκία, πισιδία, ἕως εσσηνίας, τῆς σφῆρας, καὶ τῆς ἀσίας τῆς ἰδίας λεγομένης ἰωνίας.

ΟΙΦΟΝ Δ' ἔστιν εἰπέμ' πορὶ ἰώνων καὶ κερκείας, καὶ τῆς ἔξω τῶν ταύρου παραλίας, ἡ ἔχουσι λυκίαι τε καὶ κερκείας φύλοι, καὶ κιλικοί.

οὐτῶ γὰρ αὐτὸν ἔχει τέλει ἢ πᾶσα τῆς κερκείας ἰωνίας. ἢς ἰδὸμὸν ἔφαμεν τὴν ἑσσηνίαν τὴν ἐκ τῆς πορβέου δὲ ἑσσηνίας ὠδὴ τὴν ἰωνίαν. ἐστὶ δὲ τὴν ἰωνίαν ὁ μὲν περὶ εἰπλους ὁ περὶ γλῶ, σκιδίω που περὶ κερκείας τετακόντα, ἔστι τὸν ὄλπους, καὶ ἔστι τὸν κερκείας ἰωνίας ὠδὴ πλείων τῶν χωρῶν. τὸ δὲ ἐπ' ὄδου μινεαίας οὐ πλὴν. αὐτὸ οὐδὲν ἔξ' ἐφῆσσαν μέχρι σμύρνης, ὁδὸς μινεαίας ἐπ' ὄδου τετακόντα εἰκοσι σκιδίαι, οἱ λοιποὶ δὲ εἰς σμύρναν. πορὶ πλους δὲ μικρὸν ἀπὸ λείπων τῶν διχίλιων, καὶ ἑσσηνίαν. ἐστὶ δὲ οὐδὲν ἄρ' τὸν πορβέου τὸν μινεαίων, καὶ τῶν κερκείας ὄδου, μέχρι φωκαίας καὶ τῶν ἑσσηνίαν, τὸν πορβέου τῆς ἰωνικῆς παραλίας. ταύρου δὲ εἰς σμύρναν. πορὶ πλους δὲ μικρὸν ἀπὸ λείπων τῶν διχίλιων, καὶ ἑσσηνίαν. ἐστὶ δὲ οὐδὲν ἄρ' τὸν πορβέου τὸν μινεαίων, καὶ τῶν κερκείας ὄδου, μέχρι φωκαίας καὶ τῶν ἑσσηνίαν, τὸν πορβέου τῆς ἰωνικῆς παραλίας. ταύρου δὲ εἰς σμύρναν. πορὶ πλους δὲ μικρὸν ἀπὸ λείπων τῶν διχίλιων, καὶ ἑσσηνίαν. ἐστὶ δὲ οὐδὲν ἄρ' τὸν πορβέου τὸν μινεαίων, καὶ τῶν κερκείας ὄδου, μέχρι φωκαίας καὶ τῶν ἑσσηνίαν, τὸν πορβέου τῆς ἰωνικῆς παραλίας.